



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 116

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 31 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8671/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de turistes. 5818
 - 2) **RGE núm. 8672/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a establiments d'allotjament turístic. 5819
 - 3) **RGE núm. 8876/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promoció turística de Mallorca. 5820
 - 4) **RGE núm. 8873/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Consell social de la llengua catalana. 5821
 - 5) **RGE núm. 8877/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Fundació per a la promoció d'Eivissa i Formentera. 5822
 - 6) **RGE núm. 8866/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regulació del busseig professional. 5824
 - 7) **RGE núm. 8869/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mostra de la
-

cultura popular a les Pitiüses.

5824

8) RGE núm. 8872/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a ampliació del Port Adriano. 5825

9) RGE núm. 8874/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (I). (Ajornada). 5826

10) RGE núm. 8875/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (II). (Ajornada). 5826

11) RGE núm. 8868/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa d'un sistema de centres de professorat en pràctiques. 5826

12) RGE núm. 8867/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de consideració en la prevenció dels riscos laborals entre la població escolar. 5827

13) RGE núm. 8870/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius de l'oficina d'emancipació. 5827

14) RGE núm. 8871/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'hàbits saludables per al curs 2006/07. 5828

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7796/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a depuradores de l'Agència Balear de l'Aigua. 5828

III. MOCIÓ RGE núm. 8739/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a crisi de l'agricultura i ramaderia, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6035/06. 5838

IV) Elaboració del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 3800/06, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears. 5843

V) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7458/06, presentada pel Consell Insular de Mallorca, relativa a protecció del paisatge de les Illes Balears. 5854

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem el primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8671/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de turistes.

Primera pregunta, RGE núm. 8671/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a pèrdua de turistes, que formula el diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, vostè ahir va fer una roda de premsa en la qual va explicar les xifres d'aquest any. Per tant, el primer que he de fer és donar-li les gràcies per la importància que dóna a les preguntes que li fa aquest diputat, que el dia abans fa una roda de premsa. Moltes gràcies, ja que la setmana passada vostè no va venir.

Durant tres anys el president del Govern, vostè mateix, altres consellers han anat dient que durant l'època del pacte, és a dir, la legislatura passada, s'havia perdut un milió de turistes. Aquesta afirmació ha servit de propaganda en contra de l'oposició. A la legislatura passada també ja varen insistir sense encara haver comptat les xifres, ja també insistien exactament en el mateix, en el fet que havien perdut un milió de turistes. Per tant, és una xifra, és una afirmació, que no és banal, sinó que ha estat important i ha estat un element central d'una estratègia seva. Ens agradaria saber avui, en el dia d'avui, si vostè manté aquesta afirmació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Alomar, comprendrà que en una situació com aquesta i amb les xifres que varem presentar ahir, no seré jo qui entri en el seu

joc d'una guerra o una batalla de xifres. Col·loqui-les com vulgui, Sr. Alomar.

Miri, l'any 2000, l'any 2000, la seva legislatura, amb relació a l'any 2002, el darrer any complet de la seva legislatura, vàrem perdre 750.698 turistes, li agradi o no li agradi, i del gener al setembre del 2002, el seu darrer any complet, 2002, gener- setembre, a gener-setembre 2006 n'hem tengut 1.427.859 més. Col·loqui-ho com vulgui, digui que els han perdut o que no els han perdut. Allò cert i veritat és que vostè va perdre quasi un milió de turistes, 750.000 per ser més exactes, i avui n'hem recuperat quasi un milió i mig.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Ho veu, Sr. Flaquer, com no es poden fiar molt de vostè? Vostè l'any 2002 no hi era a la conselleria, vostè l'any 2002 estava en el banc de l'oposició, i ho conta com si ja en el 2002 hi fos. L'altre dia ja ho va dir, l'altre dia ja va afirmar que el 2002 hi era.

El cert és que aquest milió de turistes que vostè diu no existeix, aquesta baixa d'un milió de turistes no existeix, és a dir, són xifres falses i a mi, a més, no m'estranya, ni crec que a cap diputat d'aquest parlament li ha d'estranyar que vostès es basin en la falsedat per fer política. Utilitzen xifres que no existeixen com a arma política. I basta fer referència i veure què està passant a Madrid en aquests moments, és a dir, que se sumen a una trama conspiradora entorn a l'11M, per sobre les institucions de l'Estat, menyspreant la llibertat del Poder Judicial.

És a dir, això és el seu estil. I vostès varen fer oposició durant la legislatura passada en base a unes xifres que no existien. I ara el més ridícul de tot és que fan oposició a l'oposició amb unes xifres que no existeixen. Això és el més patètic i ridícul perquè resulta, Sr. Flaquer, que la dreta d'aquest país, li agradi o no li agradi, dins la sang, dins les venes de la dreta d'aquest país, allò que hi corre és una política conspiradora.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, miri, insistesc, Sr. Alomar, jo no entraré en una guerra ni en una batalla de xifres perquè no ho necessit. A més, si vostè hi vol entrar, el convit que presenti una interpel·lació on tendrem 15 minuts cada un per discutir en profunditat i amb tot el temps necessari de xifres. Aquests 5 minuts ens permeten molt poc

avui. Allò que és una realitat incontestada, Sr. Alomar, és que el 2002, el 2002 que és el seu darrer any complet com a conseller de Turisme, va tenir 1.427.859 visitants menys que enguany de gener a setembre. Aquesta és la realitat incontestada, i jo crec, Sr. Alomar, que vostè el que hauria de fer és intentar dur la seva política cap a altres qüestions. Jo crec que entre tots seriem capaços de cercar debats molt més fructífers que aquest, perquè jo crec que discutir sobre l'evidència, discutir sobre un fet indiscutible, que és que vénen molt més visitants, que gasten molt més i que hem recuperat la inèrcia que havíem perdut amb vostè de conseller i amb el seu partit en el Govern d'aquestes Illes Balears, jo crec que és voler discutir per discutir.

Sr. Alomar, si vostè vol seguir amb el ball i amb la discussió de xifres ho té molt fàcil, registri una interpel·lació en el Parlament i tendrem tot un matí per discutir vostè i jo, però sap vostè que no ho farà perquè té les de perdre.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 8672/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a establiments d'allotjament turístic.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 8672/06, ajornada a la sessió anterior, relativa a establiments d'allotjament turístic, que formula el diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, parlarem sobre coses certes, coses que no es poden negar i el que no es pot negar és que a aquesta legislatura diferents empreses, diferents cadenes hoteleres han fet pública la seva intenció de vendre establiments i, tampoc no és pot negar, que a la mesa de turisme, el tema de màxima discussió és la transformació d'apartaments o d'hotels en apartaments, que ve a ser exactament el mateix, fugir d'un sector.

Nosaltres creim que aquest fet, en si mateix, demostra una falta de confiança absoluta amb la política d'aquest govern i amb una situació que existeix en aquests moments. Si hi hagués una situació de bonança, si hi hagués una situació d'eufòria com vostès han volgut dir, la gent invertiria. I vostès mateixos se n'adonen que no hi ha inversió perquè fa una setmana que deien que els preocupava que no hi havia cap nou projecte en aquest tres darrers anys. Idò, m'agradaria que ens explicàs què opina el Govern d'aquesta situació que s'ha creat en aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo comprenc que per un socialista com vostè sigui difícil creure en el mercat. Vostè ha de tenir una cosa ben present, si algú ha venut un hotel, hi ha hagut algú que l'ha comprat. Per tant, hi ha hagut qualcú que ha deixat de tenir interès en aquestes illes i qualcú que n'ha tengut perquè l'ha comprat. O no recorda, per exemple, la compra d'un hotel emblemàtic del nord d'aquesta illa per part d'una companyia i d'una cadena ben mallorquina fa molt poc? No ha llegit vostè els darrers informes d'EXCELTUR i de l'INE on es parla d'una recuperació espectacular de l'índex de confiança empresarial i de les rendibilitats empresarials en el sector turístic a les Illes Balears?

Jo no sé què pretén vostè amb aquesta pregunta. Si vostè em diu que s'ha venut un hotel perquè qualcú ha deixat de creure en les Illes Balears, jo li respondré que qualcú l'ha comprat perquè hi creu. Jo crec que vostè hauria de deixar que el mercat funcioni i que en aquest moment, Sr. Alomar, discutir que avui hi ha molta més confiança, que avui els empresaris tornen creure en aquestes illes, torna ser discutir per discutir, quan no hi creen era quan vostès governaven aquestes illes, quan es perdien les rendibilitats, quan es perdien els visitants i quan la gent es plantejava vendre hotels i no trobava ningú per comprar-los.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, una vegada més fa una història que no té res a veure amb la realitat. És a dir, la venda d'hotels, el canvi d'ús dels hotels s'ha plantejat aquests darrers anys, no abans. Si vostè per amagar una realitat ve aquí i la falseja, nosaltres no en tenim cap culpa. El cert és que el canvi d'ús d'hotels a apartaments i les manifestacions públiques que les empreses, les cadenes vulguin vendre els hotels s'ha fet ara. I ens estranya moltíssim que ho facin alguns, persones que havien demostrat una confiança en vostès i que a més era manifesta perquè s'havien fotografiat amb vostès. A mi em pareix molt bé, però el que ens demanam és com és possible que aquestes persones que havien tengut una confiança absoluta en aquest govern, en aquests moments tenen una absoluta falta de confiança en aquesta situació? Perquè si no hi hagués aquesta falta de confiança no posarien en venda els seus actius. I aquí el que fan és això, posar en venda els seus actius, i vostè no en té resposta, perquè donar resposta a això seria acceptar el seu fracàs i el fracàs de la seva política turística que en cap moment no ha afrontat els problemes estructurals d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, es fa molt difícil respondre les seves preguntes perquè me les canvia constantment. Vostè em parlava de vendes i de compres a la pregunta i ara em parla de canvis d'usos. Sap quan es varen començar a generalitzar els canvis d'usos, Sr. Alomar? Vol que li ho expliqui? Sí, ja pot fer capades, però és que és la realitat. Es varen començar a generalitzar la temporada turística 2002-2003, Sr. Alomar, quan vostè era conseller de Turisme, quan aquí no venia gent, quan teníem una crisi galopant i vostès havien deixat un solar a aquestes Illes Balears. Els canvis d'usos avui en dia han disminuït, de la mateixa manera que ha disminuït els tot inclòs que es va generalitzar i es va estendre de manera considerable mentre vostè era conseller de Turisme. No sé que pretén demostrar amb aquestes preguntes, Sr. Alomar, de veritat, francament.

Abans em demanava per la recuperació de turistes, un fet que reconeix qualsevol, i ara em parla de canvis d'usos i de compres i de vendes, estam davant un mercat i qualsevol informe, no fet per nosaltres, sinó pel mateix Ministeri d'Economia, de l'INE, diu que avui s'ha recuperat la confiança empresarial i la confiança en aquestes illes. Sr. Alomar, pinti-ho com vulgui, vostè pot disfressar la realitat de mil maneres, però la realitat és la que és i no admet contestacions ni discussions.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 8876/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promoció turística de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 8876/06, relativa a promoció turística de Mallorca, que formula el diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, tornem a parlar d'un altre fracàs, un altre fracàs de la seva política. Li vull dir ja que amb aquesta pregunta jo entenc i comprenc el que pot haver passat, és a dir, que un director o un comercial d'una cadena o d'un hotel que està obligat a anar al cent per cent de l'ocupació a un moment determinat ha contractat un tipus de paquet o de grup; la directora general o un dels directius d'aquesta cadena surt dient que això ha estat un error; per tant, no em contesti en el sentit que li estam demanant o estam criticant una empresa determinada per fer una activitat. Aquesta no és la qüestió. Nosaltres creim que aquesta empresa tenia una política, es va cometre un error i ho ha reconegut.

La nostra preocupació és una altra, la nostra preocupació és que està demostrat que dins el mercat alemany, especialment dins el mercat alemany, imatges com aquestes són totalment negatives. Es va demostrar amb el Balneari 6, que era absolutament negatiu, i això perjudicava el mercat alemany i

una part dels alemanys no venien aquí. Avui en dia 4 milions i mig d'empleats del *Bild* d'aquesta setmana tornen a insistir en aquesta qüestió i aquesta és una imatge negativa. Una imatge negativa que creim que s'hauria de contrarestar. Nosaltres voldríem saber quina opinió té d'aquest fet, de la imatge negativa, que s'ha generat dins un mercat com és l'alemany i, en general, dins els mercats internacionals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, nosaltres consideram que no és la millor imatge, ho va manifestar, a més, el mateix conseller d'Interior a la darrera sessió plenària i jo li he de contestat que reafirm aquesta opinió i que, per tant, no donam suport ni promocionam aquest tipus de turisme, i confio que aquesta pregunta no reobri un debat que cap de nosaltres no desitjaria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies. Aquesta qüestió efectivament l'ha contestada el conseller d'Interior, ens hagués agradat que haguessin contestat altres consellers. El que és cert és que durant aquesta legislatura s'ha fet una promoció, diríem, frívola, basada en la frivolitat, i aquest govern no ha après o ha eludit responsabilitats en moments determinats molt puntuals, això fa que aquest govern en aquests moments estigui incapacitat per poder donar o contrarestar una imatge d'aquest tipus dins els mercats internacionals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja era el darrer que em quedava per escoltar avui matí, Sr. Alomar. O sigui, nosaltres hem fet una promoció durant aquests darrers anys frívola i hem aconseguit 1.400.000 turistes més, i vostè que la va fer professional, a la promoció, impecable, incontestable, magnífica, resulta que en va perdre 750.000. Ja ens ho explicarà qualque dia. Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 8873/06, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-

Entesa Nacionalista, relativa a Consell social de la llengua catalana.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 8873/06, relativa a Consell Social de la Llengua Catalana, que formula el diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en moltes ocasions des d'aquella tribuna amb interpellacions li hem demanat sobre aquest tema, sobre la no convocatòria del Consell Social de la Llengua Catalana. Altres coses les ha respostes, però sobre això sempre hi ha passat de puntetes, no ha donat mai explicacions. I per tant, hem decidit demanar-li avui directament, per quins motius en tota la legislatura vostè no ha convocat el Consell Social de la Llengua Catalana?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament durant la legislatura encara no s'ha convocat el Consell Social de la Llengua Catalana, el que no vol dir que no es convoqui, almenys una vegada, durant aquesta legislatura.

Vull dir que, naturalment, el primer any el vàrem dedicar essencialment a redreçar totes les coses mal fetes que hi havia a la conselleria, això ens va suposar molta dedicació; a l'any 2004 ja va començar el procés de renovació d'una part de tot el consell, que és un procediment prolífic i complex que no li relataré, però que n'hi puc enviar una còpia, certament he de reconèixer que aquest és un procés que no ha tengut una gran celeritat ni un gran impuls polític, no li negaré. Però aquest procés ha seguit avançant i en aquests moments s'ha produït ja la renovació completa de tots els membres menys aquells que ha de designar el conseller, que és un grup concret que en aquest moment encara no s'ha procedit a la seva renovació o nomenament de nous membres -un d'ells desgraciadament mort el passat mes d'agost, el Pare Llabrés, com tots el coneixíem i apreciàvem- i per tant, ara la passa que s'ha de donar és nomenar aquests set membres, o confirmar els sis que sobreviuen, i acte seguit es podria constituir la Comissió Permanent del Consell Social i un mes després es podria convocar el plenari.

Jo confio que tot això sigui possible fer-ho almenys una vegada durant aquesta legislatura, encara que no vull deixar de reconèixer perquè no hi hagi malentesos que no és una de les nostres o una de les meves prioritats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sí. Sr. Conseller, sens dubte no hi ha cap malentès, que no és una prioritat seva ho sabem clarament des del principi. El que sí m'ha estranyat, qualsevol persona ho podria entendre, que tres anys i mig per renovar un consell és un poquet excessiu si hi ha voluntat política, ja no prioritat, voluntat política. Jo puc entendre que el primer any es dediquéssim a desmuntar tot el que havia fet l'altre govern, perquè a vostès no els anava bé i sens dubte era molt millor que el que han fet després.

Aquest any, miri, un any de desmuntar es pot entendre, però dos anys i mig, dos anys i mig per convocar un consell, per fer una renovació de càrrecs és el límit de la ineptitud i de la ineficàcia. Però, a més, deixi'm que li digui una cosa. Fa un any i mig, també vàrem rebre una trucada del nostre grup parlamentari en què ens demanaven que nomenéssim un representat, fa un any i mig, però fa un any i mig també el Sr. Melià, director general de política lingüística, va telefonar a tots els membres de prestigi, als presidents de les comissions, personalment, i els va demanar si estaven disposats a seguir. Podria dir els noms, són persones de prestigi, vostè n'ha dit un, podria dir Aina Moll, podria dir Isidor Marí, podria dir Joan López Casenoves, i tots li van demanar que per seguir ells exigien que es posés en pràctica el Pla d'actuació, el Pla de mesures elaborat pel Consell Social de la Llengua Catalana per avançar en la normalització lingüística.

I açò, precisament açò, és el que a vostès no els ha anat bé, perquè vostès no han volgut en cap moment tenir persones que poguessin qüestionar la seva feina de retrocés de la llengua. Vostès no han volgut en cap moment persones independents, durant aquesta legislatura han fet mesura rere mesura en contra de la llengua catalana, i no han volgut tenir un fòrum al qual haurien d'haver consultat i possiblement, possiblement els hagués posat traves. Això és el rerafons que hi ha darrera tota aquesta qüestió. Perquè ningú d'aquesta cambra, ni ningú que ens escolta, no es pugui creure que vostè, que segons amb quines coses fa gala de tanta eficàcia, necessiti tres anys i mig per trobar persones per constituir un Consell Social de la Llengua Catalana.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Idò ja està dit tot.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Bé, quan acaba el Sr. Riudavets ja està dit tot, deixi'm que li repliqui, el Reglament ho permet.

Miri, la nostra ineptitud i ineficàcia és un leitmotiv de totes les intervencions del *Libro del Apocalipsis* segons Eduard Riudavets, que s'anirà relatant durant les pròximes sessions fins que venguin les eleccions. Qualsevol diria que totes aquestes persones i tots els membres d'aquest consell no han dit tot el que trobaven i molt d'allò que fa el Govern, qualsevol diria que només es poden expressar en el Consell Social. Bé!, si jo contàs alguna de les coses, insults inclosos, que he llegit a qualque mitjà de comunicació d'algun dels membres d'aquest consell qualsevol diria que no tenen dret a opinar! Miri, que aquesta no sigui una de les meves prioritats, vostè ho ha de comprendre!, no és una de les meves prioritats, però no perquè no pugui escoltar la gent o no puguem entendre allò que se'ns diu, ho hem estat escoltant i ho hem estat entenent i en molts de casos feim cas.

Quant a la possibilitat que les persones de reconegut prestigi puguin repetir, a mi no m'importa en absolut, per jo podem repetir.

I.5) Pregunta RGE núm. 8877/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Fundació per a la promoció d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 8877/06, relativa a Fundació per a la promoció d'Eivissa i Formentera, que formula la diputada Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados, Sra. Consellera. El 21 de junio de este año tuvo entrada en el Registro General de su conselleria la solicitud de inscripción de la Fundación para la Promoción Turística de Ibiza y Formentera, en dicho registro se detectaron deficiencias tanto en los estatutos como en el acta de constitución de la misma. El 2 de agosto se envió un informe al secretario de la fundación en el que se reflejaban las deficiencias detectadas i la necesidad de rectificarlas en un plazo máximo de 20 días desde la recepción del informe. Un plazo de 20 días que figura así en el punto tercero del artículo 10 del Decreto 45/1998, de 14 de abril, de creación i regulación del registro único de fundaciones de la comunidad. A fecha de hoy, transcurridos 2 meses desde que se fechó el informe, no sabemos en qué situación se encuentra la fundación.

Per eso le preguntamos, Sra. Consellera, en qué situación legal se encuentra la Fundación para la Promoción Turística de Ibiza y Formentera.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sra. Diputada, amb la descripció que vostè ha fet de tot el procediment, aquesta fundació es troba en un procés de fundació segons s'estableix a la Llei de fundacions, concretament a l'article 13. Per tant, està en procés de fundació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sra. Consellera, siento haberle oído decir estas palabras porque usted está formando parte de una situación a día de hoy ilegal e irregular de la fundación. I le explico por qué. La fundación fue creada en un pleno del consell hace exactamente un año. En junio, le he dicho, que se solicitó la inscripción en el Registro de Fundaciones, se detectaron deficiencias y por tanto, la fundación a día de hoy no está registrada; han pasado estos 20 días desde que se detectaron estas deficiencias y no han sido subsanadas, entre otros motivos, Sra. Consellera, porque según un informe del Consell de Ibiza y Formentera es necesario que la modificación de los estatutos sea aprobada por todos los plenos de los ayuntamientos que forman parte de la fundación y el pleno del Ayuntamiento de Formentera ha votado en contra de esa modificación.

Por lo tanto, automáticamente no es posible que se lleven a cabo estas modificaciones de los estatutos y usted, Sra. Consellera, si ha podido leer la Ley de fundaciones, recoge que en un plazo de máximo 6 meses si no se ha registrado la fundación, automáticamente queda fuera, queda fuera y se tiene que iniciar todo el proceso de nuevo, y eso es lo que está o lo que debería suceder en estos momentos. I usted, Sra. Consellera, como responsable máxima del Registro de Fundaciones debería hacerlo entender así al president del consell insular.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Si, gràcies, Sr. President. Sr. Diputada, és impossible que estigui il·legal perquè no està inscrita, per tant, mentre no es reparin aquests defectes no estarà inscrita. No, vostè ha explicat un procediment i jo li explicaré el procediment que segueix el Registre de Fundacions i Associacions de la Conselleria de Presidència. Recalcar que és cert que dia 21 de juny va entrar una sol·licitud d'inscripció d'una fundació, efectivament. Seguidament la direcció general sol·licita un informe a la Conselleria de Turisme perquè és qui té el protectorat en temes de fundacions de promoció turística, un informe que dia 19 de

juliol té entrada a la nostra conselleria com a favorable als fins d'aquesta fundació.

La següent passa, dia 2 d'agost, un informe de la direcció general que diu que es reparin determinades millores que s'han de fer, tècniques, a aquests estatus, es contesta per part dels patrons d'aquesta fundació dia 16 d'agost, per tant, es resolen aquestes qüestions tècniques. I posteriorment hi ha un altre informe de dia 22, em deixa acabar, Sra. Abascal? Dia 22 d'agost hi ha un altre informe de la direcció general que diu que s'han de modificar determinats articles d'aquesta fundació.

En aquest moments no s'ha contestat per part del patrons d'aquesta fundació i això vol dir que la situació està en procés de formació. Per tant, no es pot ésser inscrita, Sra. Abascal, però això no vol dir que estigui en situació d'il·legalitat. Està en procés de formació, i mentre li recordaré el que estableix l'article 13 d'aquesta fundació, de la Llei de fundacions, que el patronat ha de dur a terme totes les actuacions possibles perquè es dugui a terme la inscripció, però que mentre també s'han de dur a terme altres actuacions que siguin sempre indispensables per poder conservar el patrimoni, així també com aquelles actuacions que no admetin demora.

Per tant, Sra. Abascal, aquesta fundació està en procés de formació. I una vegada que aquest patronat hagi contestat i hagi reparat aquest defecte es procedirà a inscriure'l i aquesta és la funció que realitza el registre de la Conselleria de Presidència, igual que totes les sol·licituds d'inscripció de fundacions, d'associacions i de col·legis professionals que existeixen a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 8866/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a regulació del busseig professional.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 8866/06, relativa a regulació del busseig professional, que formula el diputat. Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Popular està interessat a conèixer les previsions del Govern quant al busseig professional.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en data del primer de juny del 2006 s'acordà ordenar a la Direcció

General de Pesca l'inici de la tramitació del procediment d'elaboració d'un nou decret per tal d'establir les condicions per a l'exercici de busseig professional de les Illes Balears atesos al canvi normatiu del mateix Estat.

L'elaboració del projecte de decret s'ha realitzat amb la col·laboració dels tècnics de la Direcció de Formació Professional de la Conselleria d'Educació i Cultura per tal de donar resposta als nous titulats de formació professional en aquesta matèria. També es regula la situació administrativa dels antics titulars de busseig professional que veuran normalitzada la seva situació a Balears en els aspectes de les atribucions professionals.

A l'actualitat el projecte de decret elaborat està finalitzant el tràmit d'audiència i serà traslladat als serveis jurídics de la Secretaria General Tècnica de la Conselleria d'Agricultura i Pesca per tal de seguir la seva tramitació.

I.7) Pregunta RGE núm. 8869/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mostra de la cultura popular a les Pitiüses.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm.8869/06, relativa a Mostra de la Cultura Popular a les Pitiüses, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, els dies 14, 15 i 16 d'octubre va tenir lloc la Mostra de Cultura Popular de les Illes Balears a Santa. Eulàlia del Riu a la illa d'Eivissa. Durant tres dies els habitants de les Pitiüses i visitants hem pogut gaudir dels elements més representatius de la cultura popular que tenim a la nostra comunitat. Per això, Sr. Conseller, a veure si ens podria dir quina resposta ha obtingut a les Pitiüses aquesta Mostra de Cultura Popular de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, senyors diputats, estam molt satisfets d'aquesta segona Mostra de Cultura Popular que es continuïtat de la primera que es va celebrar l'any passat a Mallorca, concretament a Sineu. Vàrem decidir que, perquè tengués força i valgués la pena, cada any havia de tenir un caràcter itinerant a cada illa, i enguany, efectivament, els dies 14, 15 i 16 d'octubre es va celebrar a Santa Eulàlia, a Eivissa, i vull manifestar primer el meu agraïment al Consell Insular l'Eivissa i Formentera i a l'Ajuntament de Santa Eulàlia que varen cooperar d'una forma activa per fer possible que realment aquest cap de setmana fos un èxit aquesta revisió de

la nostra cultura popular i dels nostres costums i tradicions més arrelades.

Voldria destacar la importància que té que uns del dies vagi adreçat als alumnes més joves perquè aquests siguin coneixedors i conscients de la gran font que és la nostra pròpia cultura. I vull destacar en línies generals alguns dels aspectes que va recollir aquesta fira.

Dia 24, cavalls menorquins desplaçats amb els seus genets, caparrots i gegants i gegantes de Mallorca i de Menorca, ball pagès eivissenc, música popular, actuacions de ball de bot pagès, xeremies, portal de feixes eivissenques, mercat d'artesanía, exhibició de llauts i d'eines de pesca tradicional, productes gastronòmics i exhibició d'animals autòctons, principalment, els criadors del ca eivissenc. Hi varen participar, perquè es facin vostès, senyores i senyors diputats, una idea, 180 gegants, 25 cavalls menorquins, 50 dimonis, 30 actors i actrius, 60 artesans, 30 carruatges d'exposició, 60 eines de camp, 30 agents de la policia local, 27 membres de protecció civil i 30 voluntaris. I varen visitar aquesta mostra, durant els tres dies, aproximadament unes 35.000 persones. 3.000 d'aquestes, alumnes de segon i tercer cicle d'educació primari i de primer cicle d'ESO.

Voldria per acabar destacar la gran acollida i el gran èxit que ha suposat aquesta acció que jo esper que l'any que ve i en el futur tenguí continuïtat perquè significa donar valor el millor de la nostra cultura popular i construir, entre tots, una comunitat autònoma que es reconegui a si mateixa mitjançant la identitat de cada una de les illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Realment, Sr. Conseller, aquesta mostra ha estat una activitat sense precedents; 35.000 persones han visitat aquesta mostra i per tant vull donar-li l'enhorabona, no només per l'èxit obtingut, que ha està molt clar, sinó perquè per primera vegada, Sr. Conseller, eivissencs i formenterers hem tengut l'ocasió de conèixer de primera mà la riquesa i la varietat cultural que tenim a totes les nostres illes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.8) Pregunta RGE núm. 8872/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a ampliació del Port Adriano.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 8872/06, relativa a ampliació de Port Adriano, que formula la diputada Sra. Margalida

Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. El Port Adriano, en El Toro, a Calvià, és un dels primers projectes que han iniciat la seva tramitació després de l'aprovació de la Llei de ports, una llei que elimina la planificació sectorial dels ports esportius en el litoral de les Illes i obre la porta a l'ampliació i la construcció de nous ports sense cap planificació prèvia, el que nosaltres deim ports a la carta.

Dia 4 de maig d'enguany va acabar el període d'exposició pública del projecte. Els informes del Consell Insular de Mallorca i de l'Ajuntament de Calvià són favorables al projecte. Dia 5 d'agost d'aquest mes es va publicar en el BOIB l'acord de la Comissió Balear de Medi Ambient, el qual també és totalment favorable al projecte, tot i que afirma que es destruiran de manera irreversible 25.000 metres quadrats de posidònia. Pensa, idò, el Govern donar el vistiplau a l'ampliació del Port Adriano?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com vostè molt bé ha dit, d'acord amb la nova llei de ports qualsevol projecte d'ampliació requereix el consens de totes les administracions públiques. En concret, i pel que fa a l'ampliació de Port Adriano, ja tenim molts d'informes favorables de totes les administracions afectades, però en aquest moment estam pendents de l'informe vinculant del Ministeri de Medi Ambient. Per tant estam a l'espera d'aquest informe.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, efectivament jo esper, esperam nosaltres, el nostre grup, que el Ministeri de Medi Ambient reflexioni profundament i no doni el vistiplau, tenint en compte que és un informe vinculant.

Però, Sra. Consellera, només li voldríem fer dues apreciacions. En primer lloc, s'ho han pensat bé, donar el vistiplau a un projecte que suposarà augmentar un 115% l'actual làmina d'aigua i duplicarà la superfície actual tan terrestre com marina, suposant una ocupació del litoral calviàner de 90.000 metres quadrats per a 85 amarraments per a vaixells de gran eslora, d'entre 20 i 60 metres? A la zona -li ho vull recordar, Sra. Consellera- s'ubiquen en aquest moment 15 ports. N'hi ha 9 a Palma, n'hi ha 5 a Calvià i n'hi ha 1 a

Andratx, i vostè creu que això és una manera que hi hagi un creixement sostenible en el litoral de les nostres illes? Li vull dir que suposarà un increment de pressió sobre el litoral i una saturació i massificació de ports i d'embarcacions. Vostès que tant parlen de turisme de qualitat, sàpiga perfectament que quan hi ha massificació el turisme de qualitat no ve, i això a més no només ho dic jo, sinó que ho han dit fins i tot grans representants del sector turístic.

I, en segon lloc, planifiquin. I, en tercer lloc, facin el favor de fer els informes ambientals amb criteris no d'arbitrarietat, sinó de rigor i de responsabilitat. Com és que ara és igual destruir 25.000 metres de posidònia quan, per exemple, una de les raons per les quals vostès no volen que el gasoducte arribi precisament per la zona del dic de l'oest és perquè toca una mica de posidònia? Vull dir, per què...?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostè pronosticava i continua pronosticant que amb l'aixecament de la moratòria de ports es destruiria tota la costa, i no ha estat ni és així. Vostès, com sempre, diuen mentides. Nosaltres hem fet una llei que dóna transparència, que dóna seguretat jurídica i que dóna participació; de fet no es pot fer cap nou port ni cap ampliació sense consens entre administracions.

A Port Adriano vàrem fer informació pública i vàrem rebre 5 al·legacions. Tenim informe favorable vinculant de l'ajuntament, informe favorable vinculant del Consell Insular de Mallorca, informe favorable vinculant de la Comissió Balear de Medi Ambient, informe favorable de Capitania Marítima. En aquest moment toca pronunciar-se a l'Administració de l'Estat; és Madrid que ara s'ha de pronunciar. Si tothom hi està d'acord, Sra. Diputada, deu ser que està bé, i que tal vegada vostès al final lladren molt però no tenen raó.

Sra. Diputada, el que està clar és que aquest govern fa una política de ports amb seny, amb respecte pel sector, que és important, essent conscients de la gran manca d'amarraments, i amb respecte al medi ambient.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 8874/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (I).

I.10) Pregunta RGE núm. 8875/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla d'equilibri econòmic i financer (II).

EL SR. PRESIDENT:

Les preguntes números 9 i 10 queden ajornades.

I.11) Pregunta RGE núm. 8868/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada en marxa d'un sistema de centres de professorat en pràctiques.

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 8868/06, relativa a posada en marxa d'un sistema de centres de professorat en pràctiques, que formula el diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Efectivament volíem saber quina valoració fa el conseller d'Educació sobre la posada en marxa d'aquest sistema de centres de professorat en pràctiques per part de la seva conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, des de la Conselleria d'Educació i Cultura estam al corrent de la importància que tenen les pràctiques de mestres per als futurs docents de la nostra comunitat. El *practicum* és una matèria troncal dins els estudis de mestre que es realitza en dos períodes inclosos en el segon i el tercer curs, respectivament, *practicum 1* i *practicum 2*.

La Conselleria d'Educació i Cultura, conscient que aquestes pràctiques havien de tenir un tractament més institucional, que passava per augmentar la participació i la implicació dels claustres i dels equips directius, va decidir, conjuntament amb la UIB, fer una convocatòria experimental adreçada als centres d'ensenyament sostinguts amb fons públics. Aquesta convocatòria pretén dinamitzar la implicació dels equips educatius en la realització de les pràctiques, millorar la coordinació i la col·laboració entre els tutors del *practicum* de la facultat d'educació i els responsables dels centres, facilitar el desenvolupament del treball col·laborador que permeti incorporar l'alumnat de pràctiques i els tutors de la facultat en els projectes propis dels centres.

La selecció dels centres de formació en pràctiques i els centres col·laboradors segons nombre d'alumnat de les diferents especialitats dels estudis de mestres ha prioritzat que es pugui atendre un major nombre d'alumnat en pràctiques amb professorat definitiu al centre, que hi hagi places per a un major nombre d'especialistes i d'especialitats dels estudis de mestre, que en els centres es desenvolupin projecte d'innovació o millora, que tinguin experiència en alumnat de pràctiques a la UIB. Per a la instrucció del procediment derivat de la

convocatòria es va constituir una comissió integrada per tres membres de cada institució: Conselleria d'Educació i Cultura i UIB. Els centres escolars seleccionats obtindran una compensació econòmica en funció del nombre d'alumnes practicants que hi vagin, assessorament de la UIB per elaborar, executar i avaluar els projectes d'innovació, prioritat per participar als programes de formació en centres que convoca anualment el CEP.

En aquesta primera convocatòria, i li vull dir, Sr. Diputat, que es va realitzar el mes de maig, hi participaren 103 centres i, d'aquests, se n'han seleccionat 86, dels quals 27 són com a centres de formació en pràctiques i la resta com a centres col·laboradors. Dels 27 centres seleccionats com a centres de formació en pràctiques 24 són a Mallorca, 2 són a Eivissa i 1 és a Menorca.

És de tot el que li puc informar respecte de la qüestió que vostè em plantejava.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 8867/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de consideració en la prevenció dels riscos laborals entre la població escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 8867/06, relativa a programa de consideració de la prevenció dels riscos laborals entre la població escolar, que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, una volta assabentats del programa que vol posar en marxa el Govern en relació a la conscienciació de la prevenció de riscos laborals entre la població escolar, voldríem saber o voldríem que ens expliqués en què consisteix aquest programa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Sra. Diputada, aquest és un programa que el que pretén és aplicar el principi que sempre val més prevenir que no reaccionar o aplicar tècniques curatives posteriors. Per tant, si som capaços de contribuir amb un bon programa perquè els nostres joves en edat infantil o escolar secundària puguin iniciar-se en tècniques per detectar riscos i, per tant, una vegada coneguts evitar els accidents, pensam que contribuïm i feim una tasca que ens és un deure a les administracions públiques.

Per açò vam fer un conveni amb la Conselleria d'Educació i Cultura, i hi participa també la de Presidència a través de la difusió de la Direcció General de Joventut, per uns programes que són un primer titulat "No badis", dirigit a la població infantil escolar, que l'hem elaborat amb Catalunya i que consta d'un CD, d'un vídeo, de dos jocs -un és tipus daus i una escala, com l'Oca, per dir-ho de qualque manera-, a més de les guies didàctiques per als professors i per als alumnes; el segon, "Prevenix" -aquest l'hem elaborat amb Múrcia-, és per a formació secundària i consta d'un CD interactiu i d'un joc també, diria, tipus Trivial que permet, per tant, a través de l'entreteniment gaudir aprenent prevenció de riscos. I finalment el "Fixa-t'hi", que està elaborat juntament amb el País Basc, és un CD interactiu que dura 50 minuts, està dirigit a joves de formació superior, formació professional, també a universitaris, i a través d'aquest CD interactiu es poden practicar des d'activitats diverses a llocs de feina -construcció, nàutica, etc.-, llocs de feina, i solucionar els problemes i les qüestions que es plantegen quant a senyalització, quant a protecció col·lectiva, quant a protecció individual... Aquest diria que és el que està més orientat a la protecció i a la prevenció de riscos laborals, mentre que el conjunt en si és per a la prevenció en general i no només exclusivament per a la laboral.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 8870/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a objectius de l'oficina d'emancipació.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 8870/06, relativa a objectius de l'Oficina d'emancipació, que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Popular voldríem saber quins són els objectius que es persegueixen amb la posada en funcionament de l'Oficina d'emancipació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, una oficina que es va poder inaugurar la setmana passada i que a més forma i s'emmarca dins l'aprovada llei de joventut fa poques setmanes en aquest parlament, que dedicava un capítol important a temes d'emancipació.

Es tractaria, a través d'aquesta oficina, no simplement que es pugui tenir un espai físic, sinó també un espai a través d'una pàgina web permanent i distintes comunicacions de totes les

informacions que en aquests moments puguin interessar més als joves de la nostra comunitat autònoma, i dic interessar perquè tots sabem que els joves, a una determinada edat, tenen unes inquietuds relacionades possiblement amb temes d'habitatge, amb temps d'ocupació i en termes de formació. Per posar només un exemple, en temes d'habitatge estaríem parlant d'oferir sempre una informació i una orientació per adquirir un primer habitatge, de les ajudes que hi ha per a aquestes compres, de les ajudes que hi ha per als lloguers, d'aquells habitatges compartits per joves estudiants, d'aquella bossa que es pugui formar i informar de forma permanent aquests joves de la nostra comunitat autònoma.

Després hi ha qüestions relatives al tema de la feina, a la primera ocupació. Informacions també destinades a la creació d'una primera empresa per solucionar qüestions ja puguin ser jurídiques o qüestions que facin referència als plans d'empresa. Quant als temes de feina també hi ha previst tenir un servei gratuït d'ordinadors perquè sempre es puguin confeccionar els currículums allà mateix i es pugui tenir un intercanvi directe amb les ocupacions que es vagin oferint, i creant una borsa de treball i oferir aquesta informació també directament a través d'SMS.

I finalment també hi ha un espai dedicats a temes de formació, de formació ocupacional, oferta de cursos gratuïts, així com també qüestions relatives a decisions acadèmiques i professionals que s'hagin d'haver de prendre a un determinat moment, i programes també de garantia social.

En definitiva es tractava de donar un impuls a aquests temes, evidentment fora oblidar els temes de temps lliure, de diversió dels joves, però sí incidint en aquestes qüestions que més els puguin interessar i que sigui de forma permanent aquesta informació.

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 8871/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'hàbits saludables per al curs 2006/07.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 8871/06, relativa a campanya d'hàbits saludables per al curs 2006-2007, que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Quines són les principals novetats de la campanya d'hàbits saludables per al curs 2006-2007 que du a terme la Conselleria de Presidència i Esports?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Novetats importants, Sr. Diputat, en aquesta edició 2006-2007 a causa de l'èxit de les darreres campanyes. I deia novetats importants perquè hi afegim tota una sèrie de temes, de qüestions que consideram fonamentals per prevenir conductes de risc. Hem introduït conferències, xerrades i tallers sobre temes d'educació final, sobre el foment de la utilització del casc en aquells joves que utilitzin ciclomotors, i per altra banda també s'incorpora i es potencia un ventall de tems destinats a drogues de disseny o recreatives, i feim tot això en col·laboració amb el centre de drogodependències de la Conselleria de Salut i Consum. Així mateix també hi ha una altra novetat important destinada a temes de prevenció de riscos laborals amb informació sobre temes de seguretat, d'higiene, de salut i de risc.

I per altra part hi ha una qüestió fonamental a la qual hem volgut destinar un espai en aquesta campanya d'hàbits saludables, que són totes aquelles addiccions a substàncies no químiques, diria la utilització d'aquestes noves tecnologies d'internet, de telèfons mòbils, que són el símbol també d'una comunitat moderna com la nostra però que, com sempre, tot s'ha d'utilitzar amb moderació i, per tant, es tracta d'educar els joves en la utilització d'aquests nous instruments.

I finalment també una campanya important en tema de prevenció de tabaquisme, evidentment en col·laboració amb la Conselleria de Salut.

Aquestes són algunes de les novetats importants en qüestions de temes. Però n'hi ha d'altres, i és la creació d'una pàgina web específica sobre aquesta campanya que en definitiva tracta de fomentar el seu ús, i sobretot tracta d'agilitar aquelles persones que vulguin estar interessades en aquestes qüestions i facilitar el seu procediment i el seu tràmit a tots els centres educatius i instituts que vulguin apuntar-se a participar en aquesta campanya. També vull destacar que per a aquesta campanya 2007 s'ha incrementat el nombre de tallers i de conferències destinats a aquesta població indirecta que són pares i mares, però també els educadors i sobretot els monitors de temps lliure, que tanta estona passen amb els joves i que per tant poden dur a terme una funció específica.

Per tant jo crec que amb aquest increment de nombre de participants, increment de nombre de situacions que poden considerar-se de risc, i sobretot incidint en temes d'informació... Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat, vol intervenir?

II. Interpel·lació RGE núm. 7796/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a depuradores de l'Agència Balear de l'Aigua.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7796/06, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els

Verds, relativa a depuradores de l'Agència Balear de l'Aigua. Té la paraula la senyora..., el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, volia començar dient que el Govern del Partit Popular a l'època del Sr. Cañellas va fer una tasca molt important en la construcció de depuradores. Però no obstant això no és suficient la construcció d'aquestes, sinó que és absolutament necessari destinar els recursos suficients per al seu manteniment, i això va fallar completament a la legislatura anterior a l'època del pacte, en la qual es retiraren 400 milions de pessetes que anaren a parar no se sap a on però no al manteniment. En aquella legislatura, a més, es va deixar als nous gestors que arribaren després una herència infame: un contracte de manteniment absolutament fermat que no deixava marge d'actuació al nou govern.

Aquestes consideracions, així i tot, no varen ser tengudes en compte pel que en aquell moment era l'animós portaveu de l'oposició, el Sr. Jaume Font, que exigia solucions immediates a un govern considerat d'aficionats al qual no va donar ni un sol dia de descans. Era d'esperar, idò, que una vegada desallotjaren aquests "okupas" del Govern i tornat als seus usuaris habituals, se solucionarien tots els problemes que denunciaven, sobretot perquè la Conselleria de Medi Ambient quedà en mans de Jaume Font, martell d'heretges del pacte i especialment de la consellera Rosselló. Però per desgràcia no ha estat així, i aquest estiu hem batut tots els rècords de desastres generats per les depuradores. Més endavant passaré a detallar-ne alguns, però permetin-me ara fer unes consideracions de caràcter general.

Entenem que el problema de les depuradores no es pot veure al marge del model urbanístic i de creixement excessivament ràpid i desordenat de les nostres illes. Això ha fet que ens trobem amb unes depuradores calculades per a la població del seu moment, que queden obsoletes i insuficients al cap de pocs anys; que la urbanització dispersa del sòl rústic faci que sigui necessari construir més depuradores del que seria lògic amb un creixement més ordenat; que hi hagi greus problemes per construir depuradores per l'especulació del sòl, que no deixa terrenys, o perquè els batles no volen aquests veïns molestos. A vegades també s'ha optat per ubicacions que no eren idònies perquè s'havien de construir a prop de camps de golf. Altres també han de patir deficiències de les xarxes municipals, ja sigui per antiguitat d'aquestes, ja sigui perquè les noves urbanitzacions s'han fet de pressa i malament sense tenir resolta l'evacuació de les aigües residuals.

La prova, entenem nosaltres, de la relació entre problemes de depuradora i model urbanístic, la tenim en la comparació entre elles: mentre que a Menorca, on és més petita l'especulació, els problemes són escassos, a Mallorca són greus i a les Pitiüses són senzillament insuportables.

Entenem també que es complica aquest fet si la gestió per part del Govern és poc responsable, com creim que està passant, si no es fa l'esforç necessari per al manteniment i si se cerca l'enfrontament amb institucions governades per altres forces polítiques. És el que ha passat amb la que segurament és

la depuradora més problemàtica de les Illes: la de la zona urbana de la capital pitüsa. Del *culebrón* sobre la nova ubicació d'aquesta depuradora, en parlaré una mica més endavant; per ara em basta fer notar que aquesta legislatura no s'ha fet cap inversió en aquesta depuradora i que fa la mateixa pudor que feia en els pitjors moments de la seva conflictiva història; n'ha tornada a fer, els darrers temps, enguany.

Però els problemes d'aquesta temporada han estat generals. Si a Mallorca s'han inundat d'aigües brutes algunes platges o si hi ha emissaris que no funcionen correctament i deixen residus fecals molt a prop de la costa, a les Pitiüses aquesta temporada d'estiu ha estat una autèntica temporada negra. Vegem una breu cronologia en relació a això que dic.

El 4 de juny el trencament del col·lector de la depuradora de Sant Antoni inunda de brutor la platja i arriba a la mar; es tanca la platja fins a una setmana, i mentre estava tancada encara una nova avaria provoca vessaments al torrent. El 19 d'aquest mes el Sr. Font es compromet a substituir el col·lector afectat, però hem de fer notar que no estava prevista cap inversió en aquest col·lector, a pesar de la seva antiguitat i del seu mal estat, no estava prevista anteriorment. 12 de juliol: abocament massiu en el port esportiu Ibiza Nueva, que ja n'havia patit d'altres; la pudor i l'aspecte són insuportables; tres dies després els responsables del port posen una denúncia davant del SEPRONA, ja que els abocaments continuen. 17 del mateix mes: 10 iots abandonen el port per no poder suportar la pudor; els vessaments no han acabat encara del tot. 19 del mateix mes: un vessament de la depuradora, de l'altra, d'aquesta altra depuradora, arriba a la platja de Cala Llonga. 27 del mateix mes: trencament del col·lector principal de la depuradora d'Eivissa; el vessament travessa el cinturó de ronda, inunda Ses Feixes i arriba al port. 30 del mateix mes: el trencament de l'emissari d'Eivissa provoca una gran bassa pestilent just devora la platja de Talamanca; per evitar que arribi a la mar s'aboca una altra vegada al port; quatre dies es tarda a solucionar aquesta avaria.

Entram en el mes d'agost. El dia 5 veïns de la depuradora de Sant Antoni denuncien les grans basses d'aigües brutes, que surten retratades en els diaris, que es formen quan la depuradora no pot tractar tota l'aigua que li arriba i la tiren pels voltants; arriba fins i tot a tallar-se un camí. 9 del mes d'agost: nou trencament a l'emissari i torna a formar la bassa devora la platja de Talamanca. 10 d'agost: la Conselleria de Medi Ambient anuncia, a la fi, que substituirà el col·lector i l'emissari de la depuradora d'Eivissa. Hem de fer constar que l'any passat l'Ajuntament d'Eivissa havia comunitat a l'IBASAN que, per poder construir l'oleoducte que havia de portar a les instal·lacions de CLH, s'havia d'aixecar tota l'avinguda per on passava aquest vell col·lector, i si ho volia utilitzar la Conselleria de Medi Ambient; no hi va haver cap resposta, no va dir res; ara s'haurà de tornar a aixecar tota aquesta avinguda per fer aquestes obres que, per cert, no sabem com està el projecte i ja ha acabat la temporada d'estiu.

14 d'agost: abocaments de la depuradora de Formentera que van a parar a un espai protegit; es reproduïxen en major o menor intensitat al llarg d'un mes. 17 d'agost: per poder reparar l'avaría del col·lector es talla un carril de circulació del cinturó de ronda, aquests que estan tan col·lapsats i que s'han

d'ampliar; bé, aquest carril avui encara -estam parlant del 17 d'agost- continua tallat i continuen les obres o no se sap què allí. 19 d'agost: la carretera de la platja de Ses Salines, la més turística de tota Eivissa, queda inundada per les aigües residuals de la depuradora, completament tapada. 20 d'agost: nou abocament en el port d'Eivissa, que es repeteix el dia 24. Dos dies després l'Ajuntament d'Eivissa va a Fiscalia a denunciar els fets. I el setembre nous abocaments a Ses Feixes.

Per últim en aquesta situació una cosa que jo no sé si és el nou atractiu turístic, que és que els visitants per via aèria, quan arriben a l'aeroport d'Eivissa gaudeixen, abans i tot que l'avió toqui pista, d'una penetrant aroma de depuradora marca Jaume Font. Això és una novetat absoluta. Hi ha diverses depuradores que creen problemes, però aquesta pudorada que arriba a l'aeroport i fins i tot dins els avions no havia passat abans mai.

Bé, ja he dit abans que no estava previst renovar el col·lector de Vila ni el de Sant Antoni, però és que tampoc no coneixem que estiguin previstes actuacions que puguin evitar els vessaments que hi ha hagut a Cala Llonga, ni a Sant Antoni fins que no estigui construïda la nova depuradora, ni a Ses Salines.

I pel que fa a la mal denominada depuradora de Vila, ja que dóna servei a tres municipis, l'actitud del conseller ha estat, entenem nosaltres, patètica. Primer va renunciar que s'ubicàs a l'indret elegit pels tècnics, pels mateixos tècnics de la seva conselleria, per una imposició del batle de Santa Eulària, que és part del problema perquè aboca un 15%, però no vol ser part de la solució. Després sembla que dóna suport a l'absurda proposta del president del Consell de situar-la devora de l'Hospital de Can Misses, o es limita a fer d'espectador mentre es busquen noves ubicacions. Al final, després de tot això, l'Ajuntament de Vila ofereix l'únic terreny rústic de què disposa, perquè és un municipi que no té a penes terreny, i l'ofereix al ministeri. Aquí també a Santa Eulària posen el crit al cel perquè resulta que està molt pròxim a zones habitades del seu municipi i tornen a posar problemes. I llavors es destapa el Sr. Conseller amb una opció que realment no entenem, tenint en compte que és el conseller també encarregat de la gestió dels espais protegits: l'opció és situar-la en una zona forestal, en una ANEI, en una cota superior als 125 metres, dels 125 metres per amunt.

Realment no entenem aquesta elecció per part del Sr. Conseller de Medi Ambient. Voldríem que ens expliqui un poc aquestes coses i sobretot que ens digui què pensa fer en el que li queda de legislatura per tal de millorar aquesta situació que, com dic, a les Pitiüses ha estat un desastre absolut tot aquest estiu, i a Mallorca els problemes no han estat pocs, però, en fi, no han estat comparables als que li he referit abans d'Eivissa i Formentera. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En nom del Govern té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Font i Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sr. Portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, jo, la veritat, és que ha tengut vostè tres anys, cinc mesos i quatre dies per preocupar-se de com estan les depuradores de les Illes Balears per demanar-ho per escrit, per demanar-ho en comissió i per interpel·lar les vegades que vulgui vostè al conseller, però com que supòs que és peresós, i no em sap greu dir-ho i no ho retir, no ho ha volgut fer.

Miri, que vostè vengui aquí a dir que no funcionen les depuradores en general és que vostè desconeix quina és la situació de les depuradores.

El govern anterior va encarregar una auditoria de les depuradores mesos abans d'acabar la legislatura. El document que vaig trobar quan vaig entrar, en el tema, per exemple, de bombejos, s'ha detectat que alguns equips més importants, com són les bombes, estan molt deteriorades i convindrà substituir-los. Altres que diuen clarament que es troben totalment precàries i no hi haurà manera de sortir, per exemple instal·lació de centrífugues a diverses depuradores de l'IBASAN, estan molt deteriorades, sense cap possibilitat de poder reparar-se, per la qual cosa el funcionament de les instal·lacions actualment és precari i suggereix el canvi de totes les centrífugues per al seu millor funcionament. Molt bé, així n'hi ha de tots els elements importants de les depuradores com estan.

Vostè me diu que quan va entrar el govern actual, el govern del pacte, quan va entrar el govern del pacte, va resultar que hi tenien molts pocs doblers. El que és evident és que han passat tres anys i busques i el que es pot veure és el que realment uns varen fer i uns hem fet. Si vostè mira què es va gastar de l'any 1999 al juny del 2003, sense comptar els 11 milions que costava el manteniment de totes les depuradores de les quatre illes, el pacte va gastar 49.300.000 euros, hi hauria d'afegir els 11 del manteniment.

I si parlem d'obres importants de remodelacions de col·lectors o depuradores a Mallorca en va fer 5, que és el tractament de l'EDAR de Capdepera a Cala Ratjada, l'EDAR de Felanitx -s'ha de dir que la va adjudicar i no va poder ser començada durant tota la legislatura perquè no tenia els permisos del consell, i ho l'hem haguda de fer aquesta legislatura-; la de Sant Jordi, la qual també estava aturada i la va adjudicada la passada legislatura perquè tampoc no tenia tots els permisos del consell, i les que va acabar són la de Cala Ratjada, Bendinat, el Digestor de Son Servera i la fotovoltaica de sa Ràpita, més les millores de l'EDAR de Cales de Mallorca i la impulsió de Santanyí. Això a Mallorca.

A Menorca va tres coses: l'ampliació del tractament terciari de Sant Lluís, l'eliminació de nutrients a l'EDAR de Ciutadella sud, la modificació i eliminació de nutrients de Ciutadella sud també.

I a Eivissa i Formentera en va fer tres més: equipament de millora de l'EDAR de Sant Antoni de Portmany, la qual supòs que la degueren fer molt mal feta per tot el que diu que vessa

Sant Antoni de Portmany; el tractament terciari de Santa Eulària i el tractament terciari de l'EDAR de Can Bauçà. Molt bé.

La inversió va ser, com li he dit, d'aquests 38, 48 milions d'euros. Miri, aquesta legislatura d'obres executades d'aquest nivell que he posat, perquè clar no li fic les coses petites perquè aquí la proporció és de 113 accions que varen fer vostès a 415 que en duim ara, però no, del nivell que vostè ha dit: en aquest moment està acabat el col·lector de Porto Petro; la remodelació de Randa; la remodelació de Ses Salines -nova, perquè a Randa també hi varen gastar doblers la passada legislatura que no han servit per a res-, remodelació de Ses Salines; col·lector de Son Xoriguer a Ciutadella; les fosses sèptiques de Santanyí; el col·lector de Ca'n Borralló Santa Maria; la remodelació de Felanitx; l'EDAR de Ca's Concos; la connexió amb Sencelles; l'EDAR de Pollença; el col·lector de Moscarí a Selva; el col·lector de Cala Deià; sa Caseta des Capellans -sempre hi havia excrements per damunt la carretera tota la legislatura passada i no es va fer res-; el col·lector de Betlem; el col·lector des Guix i el dipòsit de tempesta de Pollença, el qual ha costat més d'1,5 milions d'euros.

Obres acabades, obres que estan en aquest moment executades: remodelació de l'EDAR de Sóller, històrica; col·lectors de Muro; la depuradora de Valldemossa; la remodelació de l'EDAR de Puigpunyent; la remodelació de la nova depuradora de Cala'n Porter; remodelació de l'EDAR d'Alaior; el bombeig de l'Antiga; la depuradora de Formentera; la depuradora de Binidalf; els col·lectors de Sant Lluís; els col·lectors de Binidalf; la depuració a la Mola; la depuració a Ca Marí i el col·lector de Formentera de la nova depuradora. Aquestes estan ja en obres.

En licitació en aquests moments, a punt de ser adjudicades aquest mes de novembre: la remodelació de Sant Antoni i la de Cala d'Or.

I a punt d'adjudicar amb un conveni: el terciari d'Alcúdia, el sanejament de Galilea i l'emissari terrestre d'Eivissa, aquest que vostè ha dit que no sabia si l'havíem fet, doncs està a punt d'adjudicar, perquè convendria que s'informàs, està a punt d'adjudicar.

I estan pendents de llicència, que no podem començar perquè el solar i la llicència el posen a l'ajuntament, llevat de Vila, que ara en parlarem de Vila, perquè tota la resta de ciutadans de Balears, batles o batlesses, regidors o regidores, ciutadans de cada poble, paguen el seu solar i el posen, i no sé què té més guapo Vila que no tinguin la resta dels 66 municipis. Ja se'n pot riure ja dels doblers dels altres, sap que fa de bon riure si tu gastes els doblers dels altres, un poquet de responsabilitat, sobre Esquerra Unida que va de la llibertat i la igualtat i l'equitat, vostès són el que no hi ha, en aquest sentit!

Pendents de llicència que no podem començar encara: l'EDAR de Platja d'en Bossa, l'EDAR de Ca'n Picafort; la remodelació de Binissalem; la remodelació d'Alaró; l'EDAR d'Orient i l'EDAR de sa Calobra.

I actuacions que queden, 22 més, que almenys quedaran projectes a la conselleria, perquè jo quan vaig arribar no hi vaig

trobar cap projecte. No me diguin mentider, Sra. Rosselló, i si vol debatre demani la paraula, no me digui mentider, perquè mentider és trobar-te amb els consells d'administració aquí, mentider és trobar-te 50 milions d'euros en prop de vint i busques d'actuacions, Felanitx, Binidali, Cala d'Or, Ca's Concos, Fotovoltaica de Llubí, Alaró, Ca'n Borralló, Moscardi, la Victòria, Formentera, Peguera, Ca'n Bossa, Sant Lluís, Santanyi, Sóller, Puigpunyent, Ca'n Picafort, Formentera, Cala Mesquida, millora de tractament a Artà, Ciutadella Nord, port de Sant Miquel, amb acord de consell d'administració de què faran això i signats els convenis amb la gent, no tenir ni la partida pressupostària ni tenir encarregada l'assistència tècnica per fer el projecte, això no és mentider, això són veritats, veritats com a punys. És a dir, una cosa és que a vostès se'ls suposi que en temes mediambientals en saben més que els altres, però grates un poc i la brutor es veu a simple vista, no importa tenir unes quantes paraules brutor, la brutor es veu a simple vista.

Això és el panorama que ens vàrem trobar i ens trobam una inversió de 38 milions d'euros, amb una inversió que duim en aquest moment ja en marxa de 99 milions d'euros, de 38 a 99. I que quan acabi aquesta inversió, amb aquestes obres que li he dit que s'han d'adjudicar, arribarem a 125 milions d'euros. I el manteniment que vostè ha dit que l'havíem retallat, idò n'hagués posat més, hagués xerrat amb el Sr. Joan Mesquida i n'hi hagués posat, jo li puc dir el que hem fet: d'11 milions que vàrem trobar en manteniment, l'hem pujat un 35%, i tenim, en lloc d'11 milions per a manteniment, 15.800.000 euros a manteniment anual. Això és la diferència, és a dir, això és la diferència.

I ara, si li pareix, anem al tema de Vila que és el que a vostè realment li preocupava, el tema de Vila, vostè se'n toca el nas -i perdoni l'expressió-, però és que se'n toca el nas literalment de les altres 77 depuradores a les Illes Balears; vostè, com que viu a Vila i té l'olor, i m'ho ha dit més d'una vegada pels passadissos, és el que li preocupa; el que l'hauria de preocupar és que un ajuntament és qui aporta el solar i vostè diu que nosaltres som -perquè jo me pensava que me xerraria del vessament de Cala'n Porter, el qual, per cert, el jutge ha dit que no era culpa del govern-, vostè diu que nosaltres hem posat entrebancs. El solar l'havia de donar l'ajuntament i en el mes de desembre del 2004, estam a punt de fer dos anys, vostè diu que nosaltres vàrem dir que no, ha dit que el president del Consell va proposar un solar a Ca'n Misses; no, ni el president del Consell ni la Conselleria de Medi Ambient ni l'Agència Balear de l'Aigua, qui ho va proposar és la Sra. Paz Hernández Venero, que és la tècnica de l'Ajuntament de Vila, i diu: "*Suelo rústico protegido pasado el segundo cinturón en Ronda de toda la zona antes de llegar al límite del ANEP*", que és el que estava a 850 metres de Ca'n Misses i a 1,50 quilòmetres de segons quins pisos que viuen segons quins polítics de l'Ajuntament de Vila, això és la veritat. I és l'informe de l'Ajuntament de Vila i va dir que no.

Però és que no me digui que jo pos entrebancs, és una obra declarada d'interès general perquè el president Jaume Matas, quan era ministre, la va declarar. L'únic que havíem de menester és que es posàs el solar. I ara vostè encara se'n riu de què el batle de Vila, el president del Consell i nosaltres mateixos haguem arribat a un acord de trobar un terreny, el

qual tindrà 25 o 30.000 metres per fer una depuradora, totalment gratuït. Que, per cert, vull que ho sàpiga, perquè pareix que no sap i no toca de peus a terra, aquesta reunió va ser dia 11 d'octubre d'aquest mes, amb el Sr. Xico Tarrés, i ell va estar contentíssim d'aquesta proposta i el seu company d'Esquerra Unida també. I li paga aquest solar tots els ciutadans de les Illes Balears, cosa que no feim amb la resta dels 66 municipis. I dia 11 hi va haver la reunió, dia 17 d'octubre va tenir aquests papers l'Ajuntament de Vila, i l'Ajuntament de Vila ara els ha enviat al ministeri perquè el ministeri accepti si li va bé el solar o no, i una vegada que vagi bé és el ministeri qui ha de fer el projecte i ha d'executar l'obra.

Tenim acord. Miri, i vostè me diu: per què no va arreglar el col·lector o l'emissari terrestre? Per una qüestió: perquè en el 2004 sabíem on havia d'anar la depuradora i segons on anàs tota l'obra que es gastàs, es veu que els importen poc els doblers a vostès, tota l'obra que es gastàs no serviria, i vist que no hi havia manera de posar el solar, ara gastam 2.400.000 euros en l'emissari terrestre i gastarem 600.000 euros, els quals es troben pendents de llicència de l'Ajuntament de Vila, en el col·lector. En total 3 milions d'euros que encara no sabem ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acab, Sr. President. ... que encara no sabem si serviran aquests 3 milions d'euros amb el projecte nou que es farà. Però és que de l'any 2004 els tècnics de l'Ajuntament de Vila diuen on podria estar, però li diré més, supòs que des de l'any 1999 sap el batle de Vila que necessita una depuradora i qui arregla això, i aquí hi ha batles asseguts, són els ajuntaments, i aquesta papereta l'arreglen els ajuntaments. I no me val dir que és que el terreny és petit; i no me val dir que me digui això en temes urbanístics; que jo sàpiga a Vila, fa 8 o 7 i cinc mesos llargs que governen vostès, o no? O no sap comptar? I a Pollença nosaltres no hem governat fins fa tres mesos, o sis, o quatre, dels temes urbanístics d'allà on entrava l'aigua i sortia, com a Pollença, que arribaven 16.000 metres cúbics dia i només en podia tractar 4.000, i 12.000 se'n anaven a la mar, nosaltres mai no havíem estat responsables de l'urbanisme, mai, i això ho tenien vostès i no deien res. I a Vila fa quasi 8 anys que governen, i que jo sàpiga no hi cap res perquè tot està construït.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la diputada Sra. Vadell i Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan parlem de temes mediambientals sempre ens exposam que les pilotes tornin, vull dir que quan parla el Sr. Conseller no hi ha crítica possible, o sigui, hi ha problemes, se li exposen problemes però la reacció sempre és la mateixa, de tornar enrera i tirar les pilotes fora.

Jo crec, Sr. Ramon, que vostè ha explicat un tema molt preocupant, la veritat és que el tema de la depuració és un tema que des de sempre, des de fa moltíssims anys i sobretot des que el Sr. Cañellas va dir que no aniria ni una gota a la mar sense depurar, s'han fet esforços i s'ha intentat corregir aquests problemes, els quals la veritat és que són greus, però al llarg de 16 anys de govern del Partit Popular, amb el parèntesi dels quatre del pacte de progrés, encara queden moltes coses a fer. Vostè ha plantejat uns temes, Sr. Ramon, que són d'avaries per falta de manteniment de les estacions depuradores, sobretot els problemes que han sortit a l'illa d'Eivissa. A Mallorca també n'hi ha hagut, tant a Pollença, com sobretot el tema sagnant de la Platja de Palma que no s'acaba de solucionar mai, i aquí vàrem dur fins i tot un vídeo que es veia el col·lector, l'emissari, perdó, que té uns bons forats i que l'aigua surt sense depurar i les administracions responsables o segueixen negant, no només d'aquesta de Palma sinó de Cales de Mallorca, hi ha hagut altres indrets a Mallorca en què també ha passat.

A Eivissa vostè ha fet una exposició amb dates concretes d'abocaments o d'emissaris que han estat totalment irregulars, que han empestat les platges i que han empestat espais naturals i carreteres, i crec que el que s'ha de fer és un esforç perquè això no torni passar. El Sr. Conseller s'ha fixat molt en el tema de la depuradora i els problemes urbanístics i d'ubicació de la depuradora d'Eivissa, que s'ha de solucionar, que és greu, però no ha dit ni una paraula de tota la resta. Jo crec que en aquest tema s'ha de fer un esforç econòmic, més gros si cal, per al tema del manteniment, perquè, evidentment, si les instal·lacions, que n'hi ha moltes que ja són antigues, no es cuiden de manera adequada, llavors passen aquests desastres, sobretot amb els problemes de sobre població que tenim a l'estiu. I quan els problemes són més greus és quan haurien d'estar més cuidats perquè donen una mala imatge al turisme que, en definitiva, és el motor econòmic que tots volem que ens mogui.

Per tant, esperarem la moció que ens presentin i esperem que sigui en positiu perquè aquests problemes no es puguin tornar produir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Crespí i Plaza.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Una altra vegada ens hem d'enfrontar a una interpel·lació típica quant a la seva escenificació i els grups parlamentaris que hem de fixar posicions doncs de qualque manera no ens sentim còmodes amb aquest estil.

Jo li recordaria, Sr. Font, aquella anècdota, no sé si se'n recorda, que a una persona la nomenen per a un càrrec i el seu antecessor diu que li desitja tots els béns possibles i li dona tres sobres, i li diu i quan les coses no vagin bé les vas obrint, i estan numerats 1, 2 i 3. Bé, i les coses de vegades no van bé i no van bé, i obri el primer sobre i diu: canvieu tot! Bé, i ho comença a canviar tot; vostè, suprimim IBASAN i cream IBANAT, ho hem canviat tot. Les coses no van bé, i diu, obri el segon sobre, obri el segon sobre i diu: dona la culpa al teu antecessor. Evidentment, això ha estat un desastre, tot m'ho he trobat molt malament. Però les coses no s'arreglen, perquè si ell diu bé, ho ha trobat malament però qualque cosa podria haver fet, vostè està obrint el segon sobre continuament. El tercer sobre no li explicaré el que diu, m'ho guardaré, tal vegada per a una altra intervenció, quan falti un poc menys per acabar la legislatura. Pareix que el Sr. Diputat no se'n podrà anar a dormir si no li diu el que diu el tercer sobre, diu: escriu tres sobres per al que te va succeint.

Bé, aquí se li ha fet una interpel·lació, jo crec que una interpel·lació sobre uns problemes que hi ha i sobre què aquest govern farà, ha fet, pensa fer, etcètera. I jo crec que ens hauríem de centrar aquí. Antecessors n'hi ha hagut molts, del seu partit, sobretot del seu partit, dels partits del pacte que, com deia el Sr. Ramon, ha tengut un pas que ja vostè és a punt d'igualar-ho, perquè la legislatura s'està acabant. Per tant, crec que ens hauríem de centrar en els objectius i la interpel·lació aquesta d'avui s'ha centrat, com no podia ser d'una altra manera, sobretot a l'illa d'Eivissa, perquè és ver que, si bé hi va haver problemes a altres bandes, algun que s'ha citat vostè ja ha dit que no era seu, bé, idò, per tant si els de l'illa d'Eivissa sí que eren seus i els de les altres bandes no eren seus, allò normal és que la interpel·lació se centrés a l'illa d'Eivissa.

Perquè, miri, amb poques paraules, i ja li ha dit el Sr. Ramon, però jo seré més radical, Eivissa aquest estiu feia pudor, i si no refresca una mica en seguirà fent. Per tant, és allà on hi ha problemes, perquè miri, jo crec que el Sr. Ramon ha estat exhaustiu cronològicament, jo ho seré territorialment: a Formentera hi ha problemes, problemes derivats d'una ampliació que s'està fent, però bé, que tampoc som uns incompetents, s'ha de dirigir a l'empresa que fa les ampliacions perquè adopti aquelles mesures per minimitzar els efectes, cosa que no s'ha fet. També tenim uns problemes de fangs a Eivissa, a Formentera, no ho oblidem, que se li hauria de donar solució. Fugues, bé, olors, vostè diu: això ja està en marxa; val, ha dit que ja estava en marxa. S'ha tardat bastant temps.

Que, per cert, vostè va rebutjar, tal dia com avui fa un any, les esmenes que aquest grup li va presentar al pressupost per disposar de més crèdit del que tenia i vostè va dir que no li feia falta; l'experiència de vostè és que sí que n'hi feia de falta, perquè ja veurem, quan veiem l'execució total del pressupost, què és el que haurà gastat; perquè aquí feim sempre el mateix, i ho fa Educació i ho fa vostè, tenim un pressupost i després resulta que ens ho botam. Per què? Perquè no hem tengut la voluntat que quan es fan les esmenes lògiques, sensates, vostès les admetin, amb la condició de dir que no es conformen a no tenir doblers i llavors haver de fer modificacions pressupostàries estranyes.

Eivissa, municipi d'Eivissa, jo crec que n'hem parlat prou d'Eivissa, però hi ha hagut problemes per tot. Un emissari que té 24 anys jo crec que s'hi han de tenir previstes prou inversions. A Sant Josep, Platja d'en Bossa, Ses Salines; per cert, qualque cosa que no ha dit l'interpel·lant, contaminació dins els pous per aigües fecals, han de controlar també la instal·lació massiva de fosses sèptiques sense que aquestes tinguin el convenient tractament *a posteriori*, el qual vostè sap que està perfectament legislat, però si ningú no el vigila ni el controla la gent doncs passa una mica perquè diu: no passa res, si l'aigua surt clareta, i no passa res. I passa, i passa.

Sant Antoni, què li he de dir? I a més de tot el que li han dit, que la pròpia estació depuradora quan li convé amolla basses pel territori, al voltant, que fan i han tengut denúncies per part dels ciutadans.

Santa Eulària, vessaments també.

Problemes amb la depuradora de Sant Carles, perquè clar, pareix que aquí només té problemes Eivissa, però també en té el municipi de Santa Eulària, perquè evidentment als ciutadans els molesta tenir una depuradora a prop, sobretot amb la pedagogia que els feim que depuradora significa mala olor. I no és necessàriament ver això, una depuradora pot no fer mala olor, es tracta d'una adequada gestió de la depuradora, un adequat ús dels volums, etcètera. Clar, si allà les aigües es retenen temps i temps o no es dóna el tractament químic adequat, evidentment, clar ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Vaig acabant. Però també resulta que a determinats els donen solucions inadequades per al segle XXI en aquestes illes, i és a Cala Pada uns vessaments incontrolats que resulta que no són aigües depurades, l'única solució que dóna l'ajuntament - segurament amb el vist-i-plau de vostès, no ho sé- és, bé, que han d'arreglar l'emissari. O sigui que donen per bo un vessament no depurat a una zona on hi ha una alta ocupació turística. Tampoc ho entenc, perquè la Conselleria de Medi Ambient, a més de tenir una gestió de determinats aspectes, també té una responsabilitat política damunt el conjunt del medi ambient i si s'ha d'anar al Fiscal és la conselleria que hi ha d'anar i si s'ha d'instar l'ajuntament, tal, i si se l'ha de sancionar també. I nosaltres el que li demanam és que exerceixi aquesta competència, que la vicepresidenta del seu govern un dia va dir, tot el que afecta els ciutadans d'aquestes illes, sigui competència d'aquest govern se n'ha d'ocupar aquest govern. Jo li deman que faci el mateix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Vinent i Barceló.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tots sabem que potenciar els mecanismes de depuració de les aigües residuals en el conjunt de les nostres illes ha estat durant aquests tres anys un dels eixos principals de l'estratègia d'actuació a la Conselleria de Medi Ambient. Una aposta que ve avalada per dades objectives, tant les referides als recursos pressupostaris, dedicats a aquest capítol, com a la important rectificació de les mancances que arrossegaven les nostres illes des de fa temps en matèria de depuració d'aigües residuals.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, sí que ens hem preocupat de saber com està el tema de les depuradores i podem afirmar que les 78 estacions depuradores d'aigües residuals repartides pel conjunt de les Illes Balears estan en condicions de donar resposta a les necessitats de depuració i del seu corresponent tractament, secundari o terciari, de les aigües residuals. En aquest sentit, les previsions de la conselleria apunten que el mes de maig de l'any que ve el nombre total d'estacions depuradores de totes les illes serà de 85, 58 a Mallorca, 13 a Menorca i 14 a Eivissa i Formentera, 7 més de les que hi havia ara. El volum d'aigua depurada per aquestes plantes va ser durant el 2005 de 44.122.000 metres cúbics i les estimacions per a enguany, a l'any 2006, superarà aquest volum i el situarà més o manco en 44,5 milions de metres cúbics.

Pel que fa a la progressiva implantació del tractament terciari, des del 2003 el cabal d'aigua subjecte a aquest tipus de tractament ha passat també dels 8,60 hectòmetres cúbics als 17,52 de l'any 2005, i per a enguany s'ha previst un 20,35.

Referent a la qualitat de l'aigua depurada, és important destacar que a l'any 2003 es va situar en un 69,36%, mentre que l'any passat aquest xifra es va elevar a un 92%.

I què hem de dir de les inversions en manteniment? Doncs, que dels 11.389.347 euros del període 1999-2003, com ha dit el conseller, hem passat als 15.221.500 euros del període 2003-2006, açò és un increment del 34%. I en nombre de treballadors, s'ha passat de 120 a 166.

En termes generals, el funcionament d'aquestes estacions depuradores, durant els mesos resulta satisfactori; de fet, les incidències registrades aquest estiu sumen un total de 62. Açò per a nosaltres és un balanç raonable si tenim en compte que aquestes infraestructures de depuració fan feina a un gran ritme, a un altíssim ritme durant els mesos d'estiu, en què s'incrementa la població i per tant es multiplica molt i les exigències del tractament de les aigües residuals també es multiplica.

Tampoc no podem oblidar el fet que un total de 30 incidències, la meitat d'aquestes 62, són culpa d'altres coses que són totalment a part de la depuració pròpiament dita, com poden ser: interrupció del subministrament elèctric per part dels transformadors o avaries que té GESA; abocaments d'aigües pluvials de competència estrictament municipal; embussament de les canonades de clavegueram, canonades rompudes; pluges torrencials; que no hi ha separació de pluvials i clavegueram. Totes aquestes coses fan que hi hagi una deficient gestió de les estacions perquè, com hem dit, la meitat d'aquestes incidències no són culpa de la conselleria ni de l'Agència Balear de l'Aigua

ni de les depuradores pròpiament dites, sinó que és responsabilitat exclusiva dels ajuntaments.

Volem destacar, idò, tres casos específics que mereixen atenció especial. Són els casos de Pollença, Formentera i Vila d'Eivissa.

Durant els primers mesos de gestió de l'actual govern, l'any 2003, va ser quan es va verificar els cabals de l'estació depuradora de Pollença. Aquell estiu vam tenir valors al voltant de 15.000 metres cúbics per dia que eren molt superiors al volum que pot suportar aquesta estació depuradora, que és de 6.250 metres cúbics per dia. Per aquest motiu es va procedir a la immediata redacció del projecte de modificació d'aquesta estació depuradora per pro de 8,5 milions d'euros. Per tant, ens trobam davant un tema molt important: posar en marxa el més prest possible una fórmula que permeti donar resposta a les mancances o que permetés, en aquell moment, donar resposta a les mancances que patia el municipi i, per tant, donar-los millor qualitat.

Pel que fa a Formentera, on també a causa dels mesos d'estiu hi ha més capacitat de població, des del passat mes d'abril s'han posat en marxa les obres d'ampliació i millora de l'estació depuradora. Aquest projecte tindrà una inversió de 3.254.000 euros i el principal objectiu és millorar el rendiment i hidràulic d'aquesta estació, que acabarà, segurament, l'estiu del 2007 si no tenc mala entès.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Ara acab, Sr. President. Aquesta estació depuradora de Formentera donarà servei a una població de 14.000 en temporada alta i a uns 5.600 en temporada baixa.

Finalment, tenim el cas de l'estació depuradora de l'illa d'Eivissa, que ha estat sempre una font permanent de problemes, derivats no només de la incapacitat, com he dit, de l'estació, sinó del volum d'aigües brutes que es genera a la ciutat, i també d'altres causes estrictament atribuïbles a la competència municipal. Eivissa feia pudor perquè l'ajuntament, en aquest cas, ha estat irresponsable, perquè les coses que són de competència municipal, a Menorca jo veig que no hi ha problemes tan, tan flagrants perquè tots els ajuntaments han anat fent feina en aquest aspecte, per tant els trencaments de les canalitzacions, l'existència de fosses sèptiques il·legals que provoquen que dins la xarxa s'incorporin aigües fecals, podrides, i no separar les aigües pluvials, com he dit abans, de les fecals dins la xarxa, provoca en èpoques de pluges abundants una perillosa sobrecàrrega de l'aigua a la planta.

Per tant, davant aquesta situació, la Conselleria de Medi Ambient té previst substituir el tram terrestre de l'emissari de l'EDAR de Vila i substituir el col·lector, totes aquestes iniciatives només podran pal·liar parcialment les molèsties que tenen els ciutadans, però el problema se solucionarà amb la construcció d'una nova estació depuradora que, en aquest sentit el Sr. Conseller ja ho ha dit i ho ha reiterat en nombroses

ocasions, espera amb impaciència que el consistori eivissenc posi a la disposició de la conselleria el solar on s'ha d'ubicar aquesta estació depuradora, i ho ha de fer ja, el més prest possible.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li hem de dir que acabi ja, s'ha passat de tres minuts i mig.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Sí, sí, vaig acabant. Amb aquesta exposició, Sr. Conseller, crec que hem demostrat que té tot el suport del grup parlamentari, el balanç total d'actuació en depuradores és altament satisfactori i, per tant, felicitem a l'Agència Balear de l'Aigua i a la seva conselleria i a vostè pel rigor i la seriositat amb què actuen, els papers i les xifres canten i les comparacions també.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per replicar, té la paraula el representant d'Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Ramon i Juan, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè no ha hagut d'obrir el segon sobre que deia el Sr. Crespí, perquè el va obrir fa molt de temps, des de fa molt de temps que vostè va dient que la culpa és del govern anterior. I miri, és que amb això ni hi vull entrar, segur que el govern anterior va fer molts d'errors i va fer molta feina també, però vostè està acabant la legislatura en aquests moments i diu, ha lamentat que no li haguéssim preguntat abans, bé, idò ara que està en condicions de fer un balanç de legislatura, ara li preguntam, i jo crec que el balanç és una mica trist, perquè tampoc ho enterraré amb números. Jo no sé si de veritat, no he tengut temps d'apuntar-los, tots els números que vostè diu són reals i si ha tengut a la seva disposició un pressupost infinitament superior al que hi havia abans, el cert és que els problemes no es resolen, i vostè i els del seu grup en general tenen una certa obsessió per la construcció, per la construcció de depuradores, també ha donat xifres de noves depuradores que es faran, bé, moltes vegades el problema no és tan de construcció sinó un problema de manteniment, millor dit, de manteniment que és insuficient, que és escàs, que s'ha demostrat que no funciona.

Li deia abans, supòs que a Menorca és on menys n'hi ha, a Mallorca n'hi ha més, de problemes, jo hi he insistit poc, però bé, aquí tenc un retall de premsa d'aquest estiu que parla de Mallorca amb un títol aclaridor, rotund, diu: "Merda", parlava de les platges de Can Pere Antoni de Son Maties. I li puc parlar també d'una cosa que jo crec que vostè ha fet bé, ha fet bé perquè va trobar un projecte fet i l'ha acabat, és segurament l'altra depuradora més problemàtica de les Illes Balears, la de Pollença, vostè es va trobar, sí, vostè ha deixat la depuradora de Pollença en condicions, així i tot ara mateix, ara mateix, Sr. Conseller, ...

(Remor de veus)

(Se sent una veu que diu: "És indignant")

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li agrairíem ..., vostè té un torn d'intervenció després i podrà replicar el que vulgui.

(Continua la remor de veus)

Silenci, per favor, silenci. Sr. Conseller, li agrairíem que callàs, vostè després té un torn, li agrairíem que callàs, no faci que el cridi a l'ordre.

Bé, idò queda cridat a l'ordre per primera vegada.

(Se sent una veu que diu: "Cap problema")

Continuï, Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

Bé, crec que ens hauríem de tranquil·litzar una mica. Jo li volia dir, i crec que no estic fent una interpretació catastrofista, que a Pollença s'ha actuat bé i ara mateix hi ha un problema que ens denunciaven els companys ahir, pot ser del seu emissari, pot ser que hi hagi emissaris ..., però en aquests moments hi ha contaminació fecal a les aigües de Pollença, hi ha problemes d'emissaris encara, però jo crec que allí s'ha fet una feina.

El problema de Sant Antoni és un emissari en una situació desastrosa i no hi té vostè prevista cap actuació. I el problema de Vila, d'emissaris i això, ara en parlarem una miqueta més. No estava contemplat el manteniment, accidents principals que ja han passat han estat per aquesta manca de manteniment, no basta construir les depuradores, com li deia abans, sinó que s'ha de fer llavors el seu manteniment adequat, i això no estava previst.

Però passem al cas de Vila. Vostè diu "només m'interessa perquè a Vila està pròxim de ca meva", la passada legislatura la va passar acusant la consellera tot el temps dient-li "vostè ho sabrà bé perquè està a prop i sentirà les olors", jo vaig sentir les olors quasi tota la passada legislatura, la passada legislatura es varen reduir molt al final, i a la seva època ha durat fins aquest estiu que tornam a estar com estàvem, no sé què ha passat, però tornam a estar com estàvem. I miri, jo no només mir pels meus interessos, a mi, Sr. Conseller, m'agradaria que vostè em digués quins són els criteris tècnics que diuen que és impossible fer la nova depuradora, la remodelació completa a la ubicació actual, i la tenc devora casa, a mi que m'ho expliqui, perquè sortiria molt més barat, sí que em preocupen els doblers públics, sortiria molt més barat si es fes aquí, però si s'opta per una altra cosa i vostè fa acords o convenis amb els consells, els ajuntaments o no sé què, ja el 16 d'octubre del 2003 parlava d'altres problemes, diu "y en especial la tubería que conecta la red de alcantarillado con la estación depuradora", o sigui el

famós col·lector zero que li ha rebotat aquest estiu no sé quantes vegades ja estava previst aquí.

I quant a la ubicació, l'Ajuntament de Vila no té terrenys perquè no en té, perquè és així de petit el municipi, de fet el 85, i amb administracions del PP a una banda i a l'altra, es va situar a Santa Eulàlia perquè no hi havia terrenys al municipi de Vila, ara no hi pot anar, i quan el municipi de Santa Eulàlia hi aboca, com a mínim, un 15% del total, si és una depuradora d'interès general i la paga Madrid perquè és d'interès general, serà per alguna cosa, perquè no és municipal, perquè dona servei a tres municipis i sap que allà no hi ha terreny, ja no n'hi havia abans, però és que vostè el mes de juliol d'enguany, de possibles ubicacions, deia que totes tenen inconvenients, diu "per ser una zona LIC, comptar amb alçàries superiors a 100 metres -ara ho posa a 125- i pertànyer a un altre municipi". I al final diu "l'ha de posar l'Ajuntament de Vila", per què si és d'interès general i és de tres municipis, però l'ajuntament li ha donat el que pot donar, dins el seu municipi li ha aportat el que li pot aportar, i vostè, al final, ha optat per una altra cosa, i dic, la ubica a ANEI i a cotes de 125 per amunt, hi havia altres possibilitat ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President, acab en aquest moment. La primera que varen dir els seus mateixos tècnics, a una alçària molt inferior, a sòl rústic comú, pròxima a aquella, hi ha el sòl rústic comú també, el que passa és que si vostè exigeix a l'Ajuntament de Vila que l'aporti, que el compri i està fora del seu terme municipal, si no volen vendre ni li dona els mecanismes perquè puguin expropiar, no poden fer res, però al final, el compra vostè i expliqui per què el compra en aquesta situació, que jo crec que és senzillament aberrant perquè n'hi podria haver d'altres de molt millors.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contrareplicar, té la paraula el conseller de Medi Ambient per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. President, duc molt d'anys de vida parlamentària a hemicicles com aquest i a d'altres d'altres llocs, crec que vostè, amb la meva advertència s'ha equivocat, i vull que consti, perquè el que no pot ser és que el primer que diguem siguin falsedats, falsedats, pel fet concret de la depuradora de Pollença, lògicament aquells que hem patit la depuradora de Pollença és lògic que quan sentim a dir que hi havia un projecte que servia perquè es fes, botem, hi havia un projecte que només podia tractar 8.000 metres cúbics/dia i arribaven cada dia, que ho he dit a la intervenció anterior, 16.000 metres cúbics, per tant no hi havia projecte per tractar el cabal de Pollença. I no es pot pujar aquí dalt a dir una falsedat com aquesta quan s'ha

consentit que hi vagin més de 12.000 metres cúbics/dia de brutor, sense depurar, directament a la mar, durant quatre anys no s'hagi estat capaç de tenir un solar ni de fer un projecte per tractar els 16.000 metres cúbics. On s'ha vist mai això?

(Aldarull a la sala)

On s'ha vist mai? No perquè vostès tinguin cera del Corpus, perquè són d'esquerres i el medi ambient sembla que el tracten millor, jo callaré, pot ser que sigui el darrer que faci, però no consentiré que els ciutadans de Balears, votin qui votin, puguin creure que la mentida s'imposarà a les Illes Balears, és la seva forma, l'única forma, a través de la mentida, que tenen per arribar al poder, no en tenen d'altra, perquè raons no els n'ha quedada cap després de governar quatre anys. Aquesta és la realitat.

L'altra qüestió. Sr. Crespi, no es pot fer befa, i vostè té nivell, i avui li ha faltat nivell. A mi no em vengui amb els sobres, i ja no importa parlar d'enrera, perquè jo el vaig trobar de 8.000, al projecte, i n'he fet un de 18.000, però que en vaig trobar un de 8 és ver, que no vol que xerrem d'enrera, no en xerrarem, de 48 milions d'euros que es varen invertir, n'hem invertit en aquest moment 99 i acabarem en 130 milions. I en manteniment n'hi havia 11 i ara en tenim 15. I vostè diu "de vegades no està en la construcció, sinó amb el manteniment", sí, té raó, això li ho dic al Sr. Ramon, però em vol dir com puc mantenir jo una depuradora com Pollença on arriben 16.000 i només en pot tractar 4.000, com ho mantens?, amb un ventall?, perquè el vent se'n vagi quan l'embat entra dins la badia de Pollença, com ho mantens? Sr. Ramon, si no ho coneix, no en xerri, jo del que no sé no en xerr, no en xerr ...

I després, una altra cosa. Com puc mantenir una depuradora de Vila, diu que si ho mantenc millor, si al cabal que té li sobren cada dia 1.500 metres cúbics i em fan obres sense llicència a Vila de 140 i 150 pisos i vostès callen. Sí, sí, sí, de què anam aquí?, on és que s'han donat més llicències de totes les Pitiüses? A Vila. I per què no pensa el batle que abans de construir ha de menester una depuradora nova? Què vol que em fiqui en temes municipals? No hi vull entrar, però és una qüestió més senzilla, de qui és la responsabilitat de depuració? No, no, no, Llei de bases de règim local, Sr. Ramon, una altra qüestió és que vostè ara acabi d'arribar 7 anys a aquesta casa, la competència és municipal i per ple es fa cedir, qui va voler, al Govern, aquell que pensí que ho pot fer millor que la reclami i la torni a tenir, com la té EMAYA, com la té Calvià 2000, com la té alguna depuradora de Maó o com la té Manacor, o com la tenia Ferreries, fins fa no res, i ha volgut que la duguéssim nosaltres, i un bon bacallà que tenim per arreglar-ho!, però ho arreglarem.

S'ha fet una feinada, una feinada, fins i tot el Ministeri de Medi Ambient posa com a model, després de l'auditoria que supòs que dimarts que ve sí que podem parlar d'estratègia amb la interpel·lació que hi ha, el Govern de les Illes Balears. Sí, sí, sí, sense dubte, a més, com que no vull que em puguin canviar els documents, jo els tenc, jo els tenc, perquè conec aquestes coses.

L'altra qüestió. Quants d'abocaments teníem legalitzats durant els darrers vint anys, sense comptar aquests darrers?

Govern del Partit Popular amb Unió Mallorca, sense Unió Mallorca, govern del pacte, tots junts o tots separats, no ho sé, tots, de tots els abocaments que teníem, terrestres, hi havia 50 abocaments terrestres, només n'hi havia 13 de legalitzats, abocaments, ja depur bé, ho faig tot bé, però quan ho tir, ho he de tenir legalitzat, només n'hi havia 16, actualment n'hi ha 43 dels 50 legalitzats, més 8 en tramitació, perquè en aquests moments en tenim ja 54 en lloc de 50.

O una altra cosa, quants de projectes d'emissaris hem legalitzats a Eivissa i a les Illes Balears, amb govern del Partit Popular i del pacte fins al 2003?, cap, cap, cap emissari. Dels 21 emissaris del govern, cap no estava legalitzat, quants d'emissaris hi ha en aquests moments legalitzats?, tots els projectes estan fets, passats per Comissió Balear de Medi Ambient, pendents del Ministeri de Medi Ambient a Costes, això és fer gestió per tenir complida la Directiva marc de l'aigua.

O una altra qüestió que jo crec que també és important, que és la qualitat de depuració, l'òptim dins un paràmetre és arribar al 95%, quan va començar aquesta legislatura, la qualitat de depuració era del 69,36%, l'any passat, a 31 de desembre, no vull ficar encara les dades d'enguany, estam en el 92%. Això és el que compta. Que hem tengut problemes? Sí, hem tengut abocaments nostres, 32, a Cala d'Or, a Cala Ferrera, a Cales de Mallorca, a l'Edar de Manacor, a Camp de Mar, a Campos, a Capdepera, a la Colònia de Sant Jordi, a Lloseta, a Platja de Muro, a sa Calobra, a sa Pobla, a Santa Eugènia, a Santanyí, a Sóller, a s'Arenal, a Cala En Porter, a Ciutadella nord, a Ciutadella sud, a es Mercadal, a es Migjorn Gran, a Ferreries, a Sant Lluís, a Cala Llonga, a Can Bossa, a Formentera, a Sant Antoni i a Vila.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Vaig acabant. Clar que sí, clar que sí, a un moment donat es romp un transformador, es romp una bomba, però el que li puc dir és que vostè té una estadística de les rompudes que hi ha hagut cada any en aquest govern, cada any, en canvi jo no tenc res des de l'any 83 cap aquí, no tenc res, eh?, no tenc res. Això sí sé, a Can Picafort no hi ha hagut brutor damunt la carretera enguany, i a Pollença tampoc, tampoc. En canvi a Vila n'hi ha haguda, però és molt senzill, la depuradora de Vila, maldament s'accepti el solar avui, que s'acceptàs avui, que no s'acceptarà avui encara, tardarà quatre anys a fer-se, i es continuen construint habitatges a Vila i arribarà més aigua a Vila, però quan em deia el Sr. Crespi que jo he de controlar les fosses sèptiques, sense cap dubte que les he de controlar, però com les ha de controlar l'Ajuntament de Vila que en té 700 encara dins la xarxa, que tiren l'aigua podrida dins i creen un problema que és impossible de depurar, com molts d'ajuntaments, batles, batlesses, regidors i regidores que no fan la seva feina de separar les pluvials de les fecals, i quan plou no arriben les fecals, val molt de duros, clar que val molt de duros, clar que sí, però d'això no és el Govern que té la competència, no la té, no la té, no té cap obra ni servei el Govern.

Clar, la realitat -i acab, Sr. President-, la realitat és molt distinta al que hem parlat avui aquí, i si alguna cosa hi ha hagut aquí ha estat una inversió com mai no havia hagut a les Illes Balears, en aquest moment més del 45% de l'aigua que s'empra, de l'aigua que depuram, més del 45%, perdó, més del 55% ja té tractament terciari, abans dels 44 milions de metres cúbics, només eren 12 milions que tenien tractament terciari, hi ha hagut un canvi substancial, és molt senzill. Jo si hagués estat el batle de Vila faria estona que hauria posat un solar a disposició del Govern central perquè em pagàs una depuradora. I li vull dir una cosa més, Sr. Ramon, perquè és important cada dia aprendre, jo avui també he après una cosa més, li vull dir una cosa, Sr. Ramon, una declaració d'interès general no té res a veure que a la depuradora li arribi aigua de més d'un municipi, no hi té res a veure, el que sí té a veure és que el president Jaume Matas quan era ministre per arreglar un problema a la depuradora de Vila va declarar que fos d'interès general i en lloc de pagar-la dels pressuposts del Govern balear la pagassin del Govern de l'Estat. I és molt senzill, si demà es dóna el solar, el que vulgui el batle, si no li agrada el que li hem dit, el que ell vulgui, cap problema, i li hem pagat, que digui on ho faran i ja estarà, però ja anuncio aquí, maldament fos avui s'estarà quatre anys a fer la depuradora. I un detall més, el pressupost general de l'Estat ni du cap duro per a la depuradora de Vila per a l'any que ve.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

III. Moció RGE núm. 8739/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a crisi de l'agricultura i ramaderia, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6035/06.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació 8739/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a crisi de l'agricultura i la ramaderia. Per part del grup parlamentari, té la paraula la diputada Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Fa quinze dies vàrem debatre amb la consellera d'Agricultura tota una sèrie de coses sobre agricultura i ramaderia que traspassàrem després en aquesta moció que avui presentam. A la interpel·lació i a totes les que hi ha hagut en aquest parlament, tots els grups coincidim en la necessitat d'haver d'articular polítiques per garantir la supervivència del sector, el sector del camp que es troba en un moment de canvis de la política agrària europea que encara podria suposar més problemes que millores si no s'abordassin perquè allà pensen en extensions una mica més gran que el que són les nostres illes.

El sector agrari, s'ha dit aquí moltíssimes vegades, és considerat per tots estratègic, pel que suposa i el que podria suposar també per a la diversificació econòmica i també pel paper complementari que té dins la nostra principal indústria, el turisme, que, com bé deia la consellera, i repetiré textualment

les seves paraules: "des del punt de vista cultural, històric, ambiental i paisatgístic el sector agrari resulta ser vital per a la nostra qualitat de vida i per al manteniment de la nostra personalitat". Subscriuim totalment aquestes paraules de la consellera i, per tant, avui presentam aquesta moció amb l'esperança que sigui ben rebuda per tots els grups i molt especialment pel grup que dóna suport al Govern. Són punts, propostes necessàries, les reclama el sector i diferents sectors d'aquest món agrari.

La nostra moció s'articula en set punts, en el primer demana que el Govern creï una línia extraordinària d'ajudes als productors de cereals, un sector que passa un moment molt difícil per la davallada de preus, però també per la política agrària comunitària aquesta que està en procés de canvi. Per tant, l'objectiu d'aquestes ajudes no seria altre que els pagesos no es vegin perjudicats per aquesta reforma europea ni tampoc per la davallada de preus perquè puguin continuar sembrant. Els pagesos ho reclamen, necessiten aquestes ajudes, i la consellera les hi va prometre en el si del Consell agrari, per tant esperam que tenguin acollida aquest punt.

Igualment que el segon, on demanam la construcció d'un *unifeed* comunitari a l'illa de Mallorca que facilitaria la preparació de racions equilibrades d'alimentació, que a més de contribuir en la qualitat del menjar del bestiar, també contribuiria sobretot a abaratir els costos de ramaders, baixant els costos de producció, per tant el sector ramader es veuria molt beneficiat d'aquesta construcció de l'*unifeed*.

En el tercer punt instam el Govern de les Illes Balears a establir mesures per frenar l'abandó d'explotacions agràries. La política agrària europea dissenyada pensant, com deia abans, en el continent, en grans extensions, no beneficia la nostra política agrària, no contribueix al manteniment de les nostres explotacions, i no només no hi contribueix, sinó que subvenciona moltes de les que volen tancar. Ajuda més a tancar-les que no a mantenir-les obertes, però si ens hem de creure que el discurs que el sector agrari és un sector estratègic i complementari del sector turístic i que té, com deia la consellera, una importància vital per a la nostra qualitat de vida i per al manteniment de la nostra personalitat, és fonamental establir mesures per frenar aquest abandó d'explotacions, per contrarestar l'efecte de la política agrària europea.

En el punt 4, per una banda volem deixar constància d'una vivència, l'incompliment per part del Govern de les Illes Balears de l'elaboració del Pla estratègic del sector lleter, aprovat per unanimitat en aquest parlament; i per l'altra banda, instam el Govern, li tornam a demanar que el presenti., Pensam que no és lògic, en un sistema democràtic, que s'aprovi per unanimitat, per tant també amb els vots del partit que dóna suport al Govern, fer una cosa per part del Govern i que el Govern es negui a dur-ho a la pràctica. El sector lleter reclama aquest pla, el necessita, tots els partits l'hem demanat, per tant, és molt lògic que el Govern s'esforci un poquet i el presenti.

En el punt 5 instam el Govern que posi en marxa una sèrie d'infraestructures, sales d'espejament, mercats, empreses de comercialització, per ajudar a progressar en la producció agrícola i ramadera, perquè els productors i en això també hem coincidit moltes vegades els diferents grups, difícilment

milloraran el seu rendiment si no hi ha aquestes infraestructures industrials i comercials on poder dur els seus productes. El mercat ens reclama cada vegada més qualitat i preu, però també facilitats de venda, facilitats de compra i facilitat d'utilització dels productes, cada vegada més es compren els productes a punt de menjar, ensalades dins una bossa, o a punt de cuinar, els bistecs amb dosis quasi quasi individuals i fins i tot se'n compren de cuinats, per tant és important l'existència d'instal·lacions com aquestes que deia abans per trossejar el bestiar, per preparar els productes d'acord amb la demanda, mercats on vendre, entre d'altres coses.

En el següent punt, núm. 6, continua una mica en aquesta línia de crear instal·lacions i demana al Govern de les Illes Balears que fomenti la indústria agrària, que garanteixi al productor la seva producció mitjançant la creació de complexos agroindustrials. És important incentivar el productor agrari perquè participi en el procés d'industrialització, ja que d'aquesta manera es podria beneficiar després del valor afegit del producte. Si deixam que el productor primari, el pagès, el ramader, quedi al marge d'aquest procés, si hi ha beneficis a guanyar sempre seran per a uns altres i el sector quedarà sempre una mica més avall.

I ja per acabar, en el darrer punt, que fa referència una mica a aquell famós estudi encarregat pel Govern a una empresa de Sevilla, l'estudi dels 600.000 euros sobre la realitat del sector agrari balear, pensam que si el Govern vol fer una investigació sobre el camp a les Illes Balears per poder desenvolupar -com s'anomenava aquest estudi- una estratègia que possibiliti la supervivència del camp a les Illes Balears, pensam que és fonamental que no es faci al marge de qui té també responsabilitats en la matèria: el Consell de Menorca i el Consell d'Eivissa i Formentera tenen competències en agricultura transferides; per tant també pensam que tenen molt a dir en el disseny d'aquesta investigació, tant en el disseny de l'estudi com també en el desenvolupament posterior de l'estratègia que el Govern pensi dur a terme. I això tampoc no es pot fer al marge dels sectors agraris, de les diferents entitats. Per tant demanam al Govern que, encara que ja el tenguí encomandat, que es reuneixi amb els diferents sectors, que es reuneixi amb el Consell de Menorca, amb el Consell d'Eivissa i, si és necessari, si d'aquestes reunions es desprèn que és necessari revisar la línia d'aquesta investigació i d'aquest estudi, crec que no passa res per fer-ho; al contrari, seria una bona passa del Govern.

Per tant instam a fer totes aquestes coses. En principi nosaltres creim que amb aquesta moció no demanam res de l'altre món; hem recollit les peticions del món agrari, d'aquest sector que tots consideram estratègic, i per tant és hora de demostrar que així ho creim, i hem recollit també propostes de tots els grups parlamentaris. Pensam que el Partit Popular és qui més interessat ha d'estar a votar-hi a favor. El mateix dia que vàrem tenir la interpel·lació d'agricultura es va debatre la iniciativa legislativa popular, i en aquell moment el portaveu del Partit Popular apel·lava al contracte social amb la ciutadania que era el seu programa i als 192.000 i busques de vots que varen tenir per poder fer el que seu programa deia; per tant, si és cert que el programa electoral del Partit Popular és un contracte que està obligat a dur a terme, com així ho ha fet amb les autopistes, el que pretén fer amb algun hospital tot i que no

estigués escrit que seria a Son Espases, pensam que avui el Partit Popular té l'oportunitat de dir que això és cert, que també les propostes en agricultura tenen un contracte amb la gent que els va votar, perquè moltes de les propostes que hi ha aquí dins són al programa del Partit Popular i no les ha executades. Avui donam l'oportunitat al Govern i al Partit Popular i a totes aquelles persones que el votaren de reafirmar-se en la seva proposta electoral i, sobretot, amb el compromís de les persones que el votaren.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena d'addició, RGE núm. 9035/06, i per defensar aquesta esmena té la paraula el diputat el Sr. Tur Torres, per un temps de 10 minuts.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyores diputats, he d'anunciar ja d'entrada el nostre suport a la moció que presenta el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, perquè evidentment és coherent amb la interpel·lació i a més fa tota una sèrie de propostes constructives i en positiu que creim que poden aportar part de les solucions necessàries als problemes que té avui la nostra agricultura.

Només comentaré a mode d'exemple el punt número 7 seu, perquè quedi de manifest com es fan les coses des de la Conselleria d'Agricultura. En el punt número 7 el grup parlamentari proposant insta el Govern a consensuar amb el Consell de Menorca i el Consell d'Eivissa i Formentera el tema del macroestudi que s'acaba d'encarregar i tal. Bé, sàpiguen, senyores i senyors diputats, que no només no es va comptar amb aquests consells, que tenen competència exclusiva en matèria d'agricultura i pesca, a l'hora d'encarregar l'estudi o de dissenyar el model d'estudi necessari, sinó que fins i tot a la presentació de l'equip al qual ja s'havia encarregat dins un consell agrari, es va convidar el Consell de Menorca però ni tan sols no es va convidar el Consell d'Eivissa i Formentera.

Per tant jo crec que aquesta és una mostra més clara i flagrant del que proposam nosaltres amb l'esmena d'addició amb aquests dos punts, que és que creim que en aquesta legislatura no només s'ha perdut una gran oportunitat de fer política agrària per al sector agrari i ramader i pesquer, sinó el que ha estat molt pitjor: s'ha basat bàsicament en enfrontament, en provocacions i en incompliments, i creim que això ha donat -és evident, no és que ho creguem- ha donat com a conseqüència el que no podia ser d'una altra manera: una gran pèrdua, un gran abandonament d'explotacions i una gran pèrdua de pes específic de la nostra agricultura.

Enfrontaments, provocacions i incompliments com que comença la legislatura traient els representants del sector agrari del Consell Econòmic i Social. A continuació, l'abandonament per part de la conselleria, per part del Govern, de PRILAC,

deixant la instal·lació a la seva sort i que acabi anant malament, que és el que es pretenia des del Govern. Però això no és l'important, perquè al cap i a la fi PRILAC no era més que una petita passa cap a la solució del sector lleter de Mallorca, el problema és que s'havia de mantenir aquesta instal·lació i a la vegada complementar amb totes aquelles altres instal·lacions i accions necessàries que reclamava i que encara avui reclama el sector, i com es diu a la moció que s'ha proposat, es va aprovar en aquest Parlament per unanimitat i que el Govern, amb una prova d'enfrontament més, es nega a tirar endavant.

O com l'incompliment del compromís d'instal·lar un dipòsit de nitrogen líquid a Campos, també una necessitat d'aquest sector lleter, es va prometre i després no es va fer.

Com l'exclusió de les organitzacions professionals agràries de la comissió liquidadora del patrimoni de les cambres, tot perquè aquestes organitzacions professionals agràries o algunes d'aquestes van fer suggeriments al projecte de decret, la resposta va ser treure'ls.

O com l'anunci de la senyora consellera de la subhasta del patrimoni de cambres agràries, aconseguint un altre descontent enfrontament del sector, veient com un patrimoni que han acumulat durant anys amb els seus esforços, ara la conselleria n'anuncia la subhasta i per tant la dilapidació d'aquest patrimoni, el qual hauria de seguir en mans dels pagesos.

O com la desqualificació del president de la Mesa Agrària que va fer la mateixa consellera a la interpel·lació. Alerta, vull recordar que el president de la Mesa Agrària, que la Mesa Agrària no és una associació qualsevol, la Mesa Agrària agrupa l'Associació Intersectorial Agrària, Unió de Pagesos, Fora Vila, Associació de Porcí de Balears i Pagesos de sa Pobla, per tant són un col·lectiu molt important d'associacions que la consellera menysprea des d'aquesta mateixa tribuna. O com tardar mesos en rebre els representants de la Mesa Agrària.

Evidentment, provocar innecessàriament, cercar enfrontaments inútils, i això no és el que s'espera, evidentment, de la conselleria en relació amb el sector o de la relació que el sector ha de poder tenir amb la conselleria; jo crec que, com a mínim, el que s'espera és un bon rotlle, suport i intentar trobar solucions. I això és el que no ha passat, sinó tot el contrari en aquests quatre anys de legislatura que estam acabant.

Però és més, quan es rep la Mesa Agrària, aquesta mesa que agrupa totes aquestes associacions que he dit, fa tota una sèrie de propostes i solucions que són totes elles molt ben fonamentades i com a mínim assumir-les per analitzar-les i discutir-les, com per no dir aplicar-les directament, que és el que pens jo de la majoria d'elles, i que la consellera rebutja totalment sense entrar ni a considerar-les a una reunió que, evidentment, no podia ser molt cordial després d'haver desqualificat el dia abans el seu president, com he dit, des d'aquesta tribuna. Però clar, quan se li recorda a la consellera, com deia la portaveu del grup proponent, que bona part d'aquestes propostes de solucions que fan ells són al programa electoral del Partit Popular, la resposta de la consellera no és altra que: ah, això eren altres temps, quan les coses anaven millor!

Jo pregunt: quan es va redactar el programa electoral del Partit Popular? El 2003, veritat? Vol dir, aleshores, la senyora consellera que el 2003 en agricultura les coses anaven millor quan hi havia un altre govern? Això és el que va respondre la senyora consellera als representants de la Mesa Agrària, quan en aquell moment, llavors, això era quan les coses anaven millor i per això es va posar el que es va posar en el programa electoral, però ara no van tant bé i no les assumim. O és que vol dir que ara van pitjor, ara van molt pitjor les coses que no anaven el 2003 quan es va redactar el programa electoral? De qui és la culpa, si de cas, perquè ara van pitjor les coses i no es pot complir el programa electoral? Què és el que va pitjor, l'enfrontament amb el sector, el sector en general, la conselleria, les polítiques de la conselleria, tot plegat va pitjor ara, va malament? No ho sé, hauríem de saber per què i per qui fa que ara vagin malament.

I vull fer un resum molt breu de les propostes que fa la Mesa Agrària, perquè crec que són interessant i que nosaltres instam que es considerin, perquè he dir aquí, senyores i senyors diputats, que es fan propostes tant en relació amb la situació del sector cerealístic, per recuperar el sector porcí a Mallorca, propostes davant la situació del sector vaquí, propostes sobre els costos de la insularitat, propostes sobre la gestió del patrimoni de les cambres. I n'agafaré algunes a mode d'exemple, perquè evidentment no té sentit que m'estengui analitzant-les totes i referint-me a totes elles, però mesures per recuperar el sector porcí de Mallorca, mesures que li havien fet arribar ja molt abans a la conselleria i que també les van menysprear, i jo crec que totes elles molt importants i decisòries per tirar endavant aquest sector.

Comencen proposant la creació d'un centre d'investigació i experimentació per a la millora i el foment de la qualitat de la cabana porcina, aprofitant les instal·lacions existents a Son Arnau de Llubí. Això, sap la senyora consellera que a la passada legislatura ja hi havia un projecte per ampliar i reforçar aquesta granja, projecte el qual, també, com tots els altres, s'ha desestimat. I crec, segons les informacions que tenc, que aquesta granja ja s'hauria venut o hauria tancat, amb la qual cosa una altra gran ocasió perduda i que el sector reclamava en el seu moment. Me fa por que ara ja hi arribam tard, però si no, per favor, ho atenguin perquè sens dubte és important per al sector, en aquest cas el sector porcí.

Una altra proposta, pla de promoció de la carn de qualitat sota la marca ja creada Porc Mallorquí Selecte; és evident que aquesta s'havia de treballar. Posar en marxa un procés de certificació dels requisits de la marca Porc Mallorquí Selecte tant entre els productes, com entre els productors, com entre els industrials, mitjançant el suport econòmic de l'administració. Insistir en la regulació i en la creació de marques de qualitat, ho vaig dir a la interpel·lació, en aquesta legislatura no se n'ha fet ni una. En aquest cas ho demana el sector porcí, i tota la resta que podríem veure i fer que són interessants.

Dedicar una atenció especial a fer realitat la distinció clara de la porcella produïda a Mallorca, una altra manera de promoure els nostres productes de qualitat que puguin competir en preu enfront dels productes que venen de fora.

Afavorir un acord entre el Consell Regulador de Sobrassada de Mallorca, el qual estableixi de manera gradual un percentatge mínim de carn de Mallorca a la sobrassada, també ho havíem dit des del Grup Parlamentari Socialista en aquesta interpel·lació. I altres punts per a aquest cas en concret en els quals no insistiré.

Per al sector vaquí, insisteix el sector que es presenti al Parlament el Pla de viabilitat per al sector lacti que contempli mesures estructurals per a una visió de futur per al sector, aprovat per aquest Parlament a instàncies del Grup Parlamentari Socialista i que avui tornen recordar la necessitat que ho acompleixi des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

En resum, senyor president, podríem seguir relacionant propostes, idees, solucions que naixen des del mateix sector, que són sens dubte una important aportació a les solucions que es necessiten però que, una vegada més, es troben amb un frontó quan van a la conselleria. O el que és pitjor, com deia abans, es troben amb provocacions i amb desqualificacions que sens dubte són inútils i no aporten res.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el diputat Sr. Ramon per un temps de deu minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. No, deu minuts no, molt breument, simplement per anunciar des del nostre grup que donam suport a aquesta moció presentada pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, perquè creim que és una moció que fa unes propostes positives, raonables i per altra banda bastant completes sobre la crisi que hi ha a la nostra agricultura i ramaderia.

Tal vegada l'inconvenient que pugui tenir aquesta moció és que és quasi un programa de govern, un programa de govern que seria, pens, assumible per qualsevol dels partits si és cert el que deim tots nosaltres que consideram l'agricultura un sector estratègic, però que de vegades pens que no s'actua en conseqüència amb aquesta declaració que, suposadament, hi estam tots d'acord.

Però curiosament, ja dic que és quasi un programa de govern, hi ha una bona part que són recull de les propostes programàtiques del Partit Popular i que no obstant no s'han dut a terme i es dona la paradoxa que des de l'oposició s'ha de demanar al Grup Parlamentari Popular o al govern del PP que dugui a terme el seu propi programa electoral. I d'altres són reclamacions molt majoritàries del sector, les quals pensam que s'haurien d'atendre. I ja la que és absolutament sorprenent, o que seria sorprenent amb un altre govern, no amb aquest que tenim, és el punt número 4, que s'hagi d'instar el govern a actuar conforme a una qüestió aprovada per unanimitat en aquest Parlament, també va ser, per tant, amb el vot favorable

del seu propi grup parlamentari, és, com dic, com a mínim, és paradoxal.

De totes maneres, esperar, desitjar que aquesta moció surti endavant per unanimitat, que s'aprovi, però sobretot que s'apliqui, perquè ja dic aborda molts aspectes, és quasi un programa electoral, i en fi, si no s'aplicàs per part d'aquest govern, com que d'aquí a uns mesos hi ha eleccions, esperar que un altre govern, més sensible als problemes del camp, el pogués dur endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Oliver i Mut, per un temps de deu minuts.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Partit Socialista de Mallorca, la Sra. Mascaró, a la seva moció proposa que el Govern estableixi línies d'ajuda extraordinàries perquè els productors de cereals no es vegin perjudicats per la reforma de la Política Agrària Comuna. Efectivament, Sra. Rosselló, els pagesos s'han vist i es veuran molt perjudicats per la reforma de la PAC i per l'acord del nou marc financer del període 2007 al 2013. Jo he de recordar, una vegada més, que l'acord que va signar l'Estat espanyol, el Govern central, suposa una pèrdua per a Espanya de 42.466 milions d'euros, passant d'un saldo net per al període 2000-2006, que era de 47.450 milions, a un saldo net per al període 2007-2013 de 4.980 milions d'euros. I que les ajudes dels fons estructurals i de cohesió per al període 2000 a 2006 eren de 62.038 milions i que per al període 2007-2013 seran tan sols de 32.507 milions. I a Balears, que tal vegada és el que més ens interessa a nosaltres ara, avui aquí, per al 2000 a 2006 hi havia una dotació de 487 milions d'euros i el pressupostat per al període 2007-2013 tan sols és de 215 milions d'euros. És a dir que les nostres illes tendran una pèrdua total de 272 milions d'euros. I afegir també que per a aquest pròxim període les ajudes directes als agricultors disminuiran envoltant el 7%.

Què és idò el que proposa la Sra. Rosselló? Vostè proposa que aquesta diferència la pagui el Govern balear? Proposen que la mala gestió de Madrid l'assumeixi el nostre govern, és això el que proposa el PSM? La reforma de la PAC, efectivament és dolenta per als productors dels cereals i els perjudica molt. Per fixar les ajudes s'ha fet la mitjana dels tres anys de referència, 2000, 2001 i 2002, i ja se sap que quan es fan mitjanes aritmètiques sempre es beneficia el que ha de pagar, en aquest cas Brussel·les, i es perjudica qui ha de cobrar, en aquest cas els productors. Perquè són pocs els pagesos que han sembrat durant aquests tres anys de referència el cent per cent de la finca subvencionable, sigui perquè hi hagi hagut blan, perquè no hagi plogut o pels motius que siguin. Per tant, si ara vol sembrar el cent per cent de la finca només rebrà la subvenció resultant de la mitjana d'aquests tres anys de referència.

I jo deman? I aquesta pèrdua de subvenció l'ha de pagar el govern d'aquí? Això és el que proposa el Partit Socialista de Mallorca? Perquè, a més, si és això el que proposa, els he de recordar, senyores i senyors diputats, senyors del PSM, que les

ajudes directes estan prohibides per la Unió Europea, Sra. Mascaró. I si el Govern central incrementa el percentatge de modulació del 5 al 20%, reduint als pagesos els pagaments directes en un 20%, que no crec que ho faci el Govern central, no crec que ho faci, però ho pot fer, i si ho fa el Govern d'aquí també haurà de pagar aquesta pèrdua per als pagesos? El que sí fa el Govern d'aquesta comunitat és pal·liar l'elevat cost de producció, de la insularitat i la reforma de la PAC amb altres ajudes, com puguin ser ajudes complementàries que fa per compra de llavor certificada o de fitosanitaris.

Pel que fa a la construcció d'un *unifeed*, he de dir que la conselleria ja ha estudiat la viabilitat d'un centre d'alimentació comunitari per a l'alimentació bovina de llet i s'està a les propostes dels ramaders, però dir que de les consultes que s'han fet amb els ramaders, els ramaders no volen un *unifeed* comunitari, el que demanen és un *unifeed* a cada granja; i, a més, la conselleria ja ha subvencionat els pagesos que l'han instal·lat i que han demanat ajuda. Però insistir, una vegada més, si els productors no ho volen, per què s'encaparroten vostès a demanar que es construeixi un *unifeed* comunitari si els que l'han d'utilitzar no ho volen, perquè s'estimen més, i així ho diuen, tenir-ho a ca seva?

Però miri, jo he de manifestar que no és cert que es produeixi un abandonament alarmant de les explotacions, sí és cert que hi ha una manca de relleu generacional, però també és cert, senyores i senyors diputats, que la superfície cultivada i també el nombre d'animals de producció segueixen més o manco dins les mateixes xifres. Dir-li, a títol d'exemple, senyores i senyors diputats, dir-li a la Sra. Mascaró, qui proposa aquesta moció, que els joves, els nous agricultors joves que s'han incorporat dins aquests darrers anys són 132 i que, a més, s'han aprovat 461 plans de millora.

I referent al Pla estratègic del sector lleter, i d'acord amb les conclusions de la Mesa del sector lacteri, la conselleria ja ha creat una denominació de qualitat del formatge de Mallorca, ha establert un pla d'ajudes per a la millora de les instal·lacions; ha mantingut el Proagro i ha incrementat el Proalfa i el nou pla, també, de desenvolupament rural.

I en resposta als punts cinquè i sisè, li he de dir que la conselleria fa un esforç inversor en les indústries agràries i en la millora de les xarxes de comercialització; que es fomenta el producte de qualitat i l'associacionisme agrari, subvencionant inversions d'aquelles entitats de transformació agrària que permeten als productors beneficiar-se del valor afegit que suposa el procés d'industrialització.

I referent al punt setè, de ver, Sra. Rosselló, perdó, Sra. Mascaró, que vostè demana que els estudis que faci la conselleria han de ser aquells que hagi consensuat amb el Consell de Menorca, amb el Consell d'Eivissa i Formentera i amb totes les organitzacions agràries? És a dir que la conselleria no pot encarregar els estudis que cregui convenients sinó només aquells que hagi consensuat prèviament? Francament, m'ho permeti, me pareix ridícul i també una mala excusa per oposar-se que la conselleria faci l'estudi d'investigació de la realitat del sector agrari balear per al seu desenvolupament estratègic. A més, me cregui que no arrib a entendre per què no volen vostès aquest estudi, estudi que ha de

definir la realitat del sector, identificar els problemes i formular propostes d'actuació, francament, senyores i senyors diputats, jo no ho entenc. Però és que, a més, aquest estudi és el que dirà quines infraestructures, tant a la indústria com a la comercialització agrària, són les més adients i convenients; infraestructures a les quals vostè fa referència precisament dins els punts cinquè i sisè. Per tant, crec que és aquest estudi el que ha de marcar la línia d'actuació a la conselleria i també als productors d'aquestes illes.

I francament, me cregui, senyors del Partit Socialista Obrer Espanyol, que acusar la conselleria de sectària i de falta de voluntat i de diàleg i consens, com a mínim, me pareix desmesurat, a més de ser fals.

I quant a considerar les propostes de la Mesa agrària, he de dir que de moment no n'han presentada cap de proposta concreta viable; que la Mesa agrària, he de dir, no és cap òrgan de consulta, que no està adscrita, que no coneixem per tant les seves funcions, no hi participa tampoc la conselleria, com es podria pensar aquí, com sí ho fa el Govern a altres mesos de diàleg, per tant no confondre la Mesa agrària amb una mesa de diàleg com les que estan constituïdes com a òrgans de consulta.

I miri, sí, jo he escoltat les propostes a les quals ha fet referència el portaveu del PSOE quan esmentava les propostes de la Mesa agrària, sí, propostes que s'escolten, però propostes que no són viables, com pot ser la proposta de fer ajudes directes als productors de cereals, ja ho he dit abans, no és una proposta viable, perquè està prohibit taxativament per la Unió Europea. I pareix mentida que es pugi aquí a fer, a donar suport a una proposta quan se sap que ja està prohibit, perquè ja està subvencionat, ja hi ha l'ajuda comunitària i el Govern no pot incrementar aquesta ajuda. Per tant que no es vengui aquí a enganyar la gent.

O propostes com les del sector porcí, que volen obligar els fabricants de sobrassada, i vaig acabant, Sr. President, que utilitzin carn de Mallorca i amb un percentatge que vagi augmentant. És a dir que es creïn les denominacions d'origen, ja n'hem parlat en aquesta tribuna, la denominació d'origen no és viable en aquests moments perquè implicaria només porc de Mallorca, només ingredients de Mallorca; com per exemple, tendríem la dificultat del pebre bord que no n'hi ha. I no pot ser gradual, que no es diguin mentides, no hi ha una denominació d'origen gradual, hi són tots els productes o no hi són i no enganyem la gent. Per tant, mesures que són viables.

Com la de l'*unifeed*, me diguin qui és que demana que hi hagi un *unifeed* comunitari? Que surtin aquests productors i que el vulguin utilitzar! Perquè no n'hi ha, de les consultes que s'han fet entre els productors tots diuen que volen un *unifeed* per a ells i la conselleria ja ha ajudat aquells productors que han construït el seu *unifeed* propi.

S'escolta, però escoltar no vol dir que s'hagin de complaure les peticions que fan els demandants; i clar, aquí pareix que si no es complau els que fan aquestes demandes, ja s'acusa la conselleria de falta de diàleg, de falta de consens, ja se l'acusa de sectària. El que passa, senyores i senyors diputats, és que per part de l'oposició es vol crear un clima que no hi ha, es vol donar a entendre que el sector està dividit, que està enfrontat i

que tot això ho propicia la Conselleria d'Agricultura. Res més enfora d'això, senyores i senyors diputats. Creguin-me que res més enfora, la conselleria governa per a tots i, a més, amb càrrec com s'ha fet del Pla estratègic per al sector agrari, serà un instrument, l'instrument per posar-nos d'acord tots per tirar endavant amb aquest sector tan important que és el sector agrícola i ramader.

Gràcies, Sr. President.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Agrair el suport dels grups, al portaveu del Partit Socialista, nosaltres havíem presentat una moció de bon rotlle, per això no hi havíem inclòs res, per donar l'oportunitat al Partit Popular de dur a terme el seu programa electoral, era el seu, el que he escrit, llevat del darrer punt, és seu, fins i tot redactat així com està al seu programa electoral.

Sr. Oliver, pagesos perjudicats per l'acord de l'Estat. És cert, és cert, jo no hi vaig anar a firmar l'acord de l'Estat, però és cert, però això ens passa perquè ni el seu partit ni l'altre que tenen de vegades poder a l'Estat, no han volgut mai posar representació del Govern de les Illes Balears dins la Comunitat Europea, per tant això és un tema que no l'arreglarem aquí per molt que vostè li vulgui donar la culpa a l'Estat i per molt que jo pensi que per ventura en té, de raó, en aquest punt, però no ho arreglarem; però sí que tenim un govern que té competències en agricultura, que té majoria absoluta i que en el seu programa electoral deia que faria tota una sèrie de coses que jo li he proposat avui, que es veu que qui el va redactar devia saber tan poc com jo en agricultura perquè hem coincidit, i és el que vostès presentarem i els que els va donar 192.000 vots. Per tant, alguna cosa hi deu haver.

Ho sabem que les ajudes directes estan prohibides, jo li he de reconèixer que en agricultura som de les persones que en saben menys d'aquesta cambra i de moltes bandes, però procur informar-me, ho sabem, però al Proagro qualcú li ha prohibit?, hi ha formes diferides d'ajudar, bé que n'han trobades al seu govern de subvencionar qui li dóna la gana, i als pagesos no?, per favor!

Ara resulta que els pagesos reclamen un *unifeed* a cada granja. Escolti, això li poden demanar dos o tres pagesos que tinguin una bona capacitat econòmica, eh?; vostè ho sap massa que els pagesos no es poden permetre un *unifeed* a la seva granja i que el que han de fer és reclamar que sigui comunitària per abaratir costos.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

I també resulta que no és cert que es produeixi un abandó alarmant de les explotacions. Jo li recoman que es llegeixi el programa electoral del 2003 del Partit Popular, li ho recoman, perquè està escrit això. O sigui que el 2003, el Partit Popular tenia una gran preocupació per l'abandó d'explotacions, i ara, el 2006, ja no, ja no existeixen.

I després em diu que li sembla ridícul i una mala excusa que jo li demani que els estudis es consensuin. A mi em sembla el més lògic del món si les competències en agricultura estan repartides, que es consensuin amb els altres que tenen competències, a mi em sembla el més lògic del món, dins el meu entorn, les coses se solen comentar amb qui en té competències quan s'ha de decidir sobre un tema que les competències estan repartides, i també em sembla lògic que no es faci d'esquena al sector, que puc entendre que una part molt, molt petita del sector segurament hi està d'acord, però la gran majoria no està d'acord amb aquest tipus d'estudi i, sobretot, Sr. Oliver, a final de legislatura, després de tres anys i mig de comandar, després de tres anys i mig volen arreglar l'agricultura amb 600.000 euros d'un estudi?, sincerament, Sr. Oliver.

I el que sí em sembla ridícul i d'un alt grau de cinisme és la manera que tenen d'utilitzar la seva majoria absoluta, per destrossar Mallorca i part d'Eivissa fent carreteres i aquelles autopistes monstruoses, tenen majoria absoluta, per això tenen majoria absoluta; per urbanitzar la Real fent un hospital que podrien fer a altres bandes i molt més econòmic, tenen majoria absoluta; per complir el seu programa electoral, jo som una ridícula. Li deman que compleixi el seu programa electoral, i resulta que la que fa el ridícul som jo, amb les propostes que present, Sr. Oliver.

Al portaveu del Partit Socialista jo venia disposada a no acceptar les seves esmenes, pensava que si anam un poc de bon rotlle, a aquesta gent tal vegada els donam l'oportunitat que continuïn fent alguna cosa, però realment la intervenció del Sr. Oliver no ens ha fet res més que confirmar que comanden amb majoria absoluta però que continuïn governant per a una absoluta minoria, per tant, li accept les seves esmenes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

23 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la Moció RGE núm. 8739/06.

IV) Elaboració del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 3800/06, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

Passam tot seguit al debat del punt IV de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 3800/06, integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds es mantenen les esmenes compreses entre la 6935 i la 6984. Per defensar-les té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Per defensar en aquest plenari les 44 esmenes que el meu grup, Esquerra Unida i Els Verds, manté vives després que aquesta llei hagi passat per ponència i per comissió.

Les esmenes que presenta el meu grup i que manté vives tenen diversos blocs i diversos sentits, i després passaré a defensar-les una per una, però tenen, per una banda, un caire de millorar el mateix funcionament de l'administració en torn al tema de la protecció de la infància i l'adolescència, tenen, per una altra banda, tots uns aspectes relacionats amb els serveis que s'ofereixen, ja siguin públics o d'entitats sense ànim de lucre o privades, etc., en definitiva tota una sèrie d'esmenes que duen a una, pensam des de la nostra opinió, millora del contingut d'aquesta llei.

La primera esmena presentada a l'article 3 ja va en aquesta línia. Quan parlem de modalitats d'atenció ens referim a un article, l'article 3, que parla de modalitats d'atenció a les persones menors d'edat i quines serien aquestes característiques, proposam afegir un nou punt que plantegi el suport a les famílies amb dificultats econòmiques i social amb menors al seu càrrec. Per tant, incloure un aspecte més d'aquestes modalitats.

A l'article 4, que parla de principis, plantejam un tema que és que s'han de potenciar les accions socials i educatives dirigides a procurar una millor integració dels menors immigrants a la comunitat. Jo vull fer notar un aspecte, perquè al debat que hem tengut fins ara se'ns ha dit que els immigrants eren transversals i que era un tema que no calia especificar, bé, entra en contradicció, en tot cas, amb la Llei de l'esport que vàrem aprovar en aquesta mateixa cambra fa un mes, on precisament, i no per acceptació de cap esmena de l'oposició, sinó pel redactat del govern en aquesta llei, incloïa un apartat que plantejava facilitar, procurar la participació de base de l'esport a les persones immigrants, per tant no veig per què hi ha d'haver una contradicció entre aquesta i l'altra llei que es va a provar, repetesc, fa dos mesos o un mes i mig.

Una altra esmena fa referència a l'article 6 d'aquesta llei, que parla de la col·laboració institucional i planteja que la col·laboració entre entitats públiques, l'article 2, nosaltres proposam, afegir que aquesta col·laboració també es produirà en temes de prevenció i promoció de les condicions adequades de vida dels menors i de les seves famílies. Introduir el tema de la prevenció en els aspectes de col·laboració entre les distintes administracions, no deixar-lo, per tant, a l'administració exclusivament més responsable de la competència en concret, sinó que fos transversal i molt especialment a l'administració municipal.

A l'article 8, que fa referència a les funcions de els administracions públiques, quan anomena les distintes administracions públiques, plantejam un text nou que vengui a dir que les administracions públiques esmentades exerciran les

funcions que suposin prestacions de serveis públics mitjançant la gestió directa o indirecta, que és el que diu la llei, i nosaltres proposam afegir "sempre amb entitats sense afany de lucre".

L'esmena següent a l'article 8 seria conseqüent amb aquesta, en definitiva suprimim l'apartat 2 i el convertim en un sol apartat que digui el redactat que he plantejat abans.

L'esmena següent fa referència a l'article 11, on fa referència a coordinació entre institucions, que millori el redactat que fa referència a aquest tema de coordinació.

A aquest mateix article 11, proposam afegir un punt nou, afegir al punt d) un aspecte que és "en matèria de protecció de menors, el Govern de les Illes Balears regularà, en un termini màxim de 6 mesos des de la publicació d'aquesta llei, la participació dels consells insulars en la coordinació, amb l'Administració central". En definitiva, marcar una data, una fita i no deixar-ho sense definir en el temps. Parlam, a més, de consells insulars que tenen, pràcticament les competències transferides i, sobretot, en el marc de la nova redacció del nou Estatut d'Autonomia.

A l'article 15 senzillament en el tema de competència dels consells insulars, plantejam introduir un nou punt per tal que es tenguí potestat inspectora, és a dir, que la inspecció recaigui a la institució que també ha de jugar un paper en el tema de protecció de menors.

A l'article 18, és un tema en aquest cas més de redacció, no hi faré massa referència, el mateix passa ..., n'hi ha dues a l'article 18 que són més temes de caràcter ..., i per estalviar temps no les esmentaré.

N'hi ha una altra al mateix article 18, estam parlant de competències dels ajuntaments, i nosaltres plantejam afegir un apartat que digui que "individualment -s'entén els ajuntaments- o agrupats en mancomunitats, tendrien les competències de realitzar polítiques de prevenció, informació i reinserció social dels menors en situació de risc i detectar els menors en situació de desprotecció conjuntament amb els serveis de protecció dels consells insulars". Som partidaris, creim que les polítiques d'aquestes característiques, polítiques socials, com més a prop estiguin del carrer, més fàcil és fer aquest tipus de feina, la detecció de menors en situacions de risc, un ajuntament i com més petit l'ajuntament, més fàcil, la pot fer pràcticament .., en fi, la sap, la coneix, una institució insular és més difícil, simplement ho plantejam per això.

Al mateix article 18 de competències plantejam afegir un nou punt que digui "el Govern de les Illes Balears vetllarà perquè els menors censats a qualsevol ajuntament de les Illes tenguin un tracte d'igualtat en matèria de recursos econòmics i atencions, per això obrirà una partida pressupostària amb la finalitat de tractar els desequilibris interterritorials". En definitiva, el que plantejam és de la mateixa forma que volem donar el màxim de competències com més avall millor i que els ajuntaments tenguin un paper determinant, també que des del Govern de les Illes es jugui un paper d'evitar desequilibris territorials i evitar que ajuntaments amb més ingressos i amb més doblers tenguin més facilitats d'assumir polítiques que uns altres.

A l'article 30, i ja entrant dins l'aspecte de la promoció de la salut dins el tema d'adolescència i menors, infància i adolescència, plantejam un nou article que, en definitiva, incorpori un element que ha estat publicitat pel mateix govern i que fins i tot crec que forma part de les propostes electorals del partit majoritari, que és reconèixer el dret a diagnosi, atenció i seguiment de tractament odontològic gratuït als menors de 14 anys.

A l'article 31, on continuam parlant de les obligacions de l'administració en matèria de salut pública, parlem que seria convenient, i aquesta és una d'aquestes esmenes a què jo feia referència a l'inici de la meva intervenció, de coordinació entre les administracions, per tant parlar d'una coordinació entre l'administració de salut, competent de salut, i la de protecció de menors per establir un protocol de detecció i derivació per a menors que presentin indicadors compatibles en desprotecció o alt risc. En definitiva, cercar fórmules, que fins i tot les estableixi la llei, que obliguin a la coordinació entre administracions.

L'article 31 també planteja, és una millora en aquest sentit dins les administracions de salut plantejar un registre dins la mateixa administració de salut per a tots els indicadors compatibles amb els maltractaments o manca de supervisió. Al mateix article 31 plantejam que l'administració sanitària ha de procurar una dotació suficient per posar en marxa l'atenció odontològica als menors fins als 14 anys, és una conseqüència lògica de l'esmena anterior que he argumentat, lògicament si s'ha de donar un servei gratuït a menors de 14 anys en aquest tema, s'ha de preveure una partida pressupostària.

Ara ja passam a l'article 36, que fa referència a temes d'educació, sempre, lògicament, dins aquesta llei, i plantejam nosaltres afegir-hi un nou paràgraf que determini l'obligatorietat que el sistema educatiu i el de serveis socials municipals elaborin conjuntament un protocol de detecció i derivació de situacions de risc, desprotecció o maltractaments, és la mateixa proposta que fèiem referida a l'administració sanitària, ara respecte de l'administració educativa.

A l'article 43, ja entram en aspectes de publicitat, propaganda i totes aquestes qüestions, en aquest cas emissions de ràdio i televisió, plantejam la creació d'una comissió d'experts dels mitjans audiovisuals i de psicologia evolutiva per determinar quines són les franges horàries de major audiència infantil i quines són les que tenen uns continguts adequats per emetre en aquesta franja horària. Dins la llei s'estableix que a determinades franges horàries no adequades no s'emetin segons quins tipus de coses, nosaltres senzillament el que plantejam és facilitar aquest tema per crear una comissió que defineixi quines són aquestes franges horàries.

Seguint amb el tema de publicitat, a l'article 45, plantejam que, a més d'indicar tot el que ja apareix en aquest article, s'indiquin les edats, a quines franges horàries és recomanable l'emissió de programes de televisió.

També respecte de publicitat a la televisió, plantejam a l'article 46, publicitat televisiva, afegir un text que eviti els anuncis que utilitzin els menors posant-los en situacions pròpies dels adults, que puguin transmetre missatges poc

comprensibles per aquests o que puguin donar una visió distorsionada del que és el menor.

Passam a l'article 48, en referència al tema d'espectacles, d'establiments i espectacles públics, plantejam la prohibició de l'accés de menors a espectacles que autoritzen la violència amb animals i especialment les corregudes de braus.

A l'article 58, i ja parlem de criteris d'actuació del títol de protecció social i jurídica de la persona menor d'edat, plantejam la necessitat que l'administració adequada elabori plans de cooperació i col·laboració bianual entre les distintes administracions.

A l'article 59, que fa referència també a les condicions i a les característiques del funcionament, feim una proposta que és l'emissió d'un carnet professional per identificar els tècnics que es dediquin professional a aquesta tema. Aquest article estableix tota una sèrie de condicions, de mesures, etc., nosaltres hi plantejam aquest tema.

A l'article 60, quan parlem de condicions de risc, aquí són dues esmenes -ja vaig acabant-, que van en la mateixa línia, a una, en definitiva, llevam de situacions de risc la desescolarització i la posam a la situació de desemparament. Consideram que la desescolarització és suficientment greu per no situar-la només com una situació de risc, sinó com un tema més greu.

També plantejam a l'article 30 de situacions de risc, catalogar com una de les situacions de risc la malaltia mental de pare o mare que pugui repercutir negativament en el menor.

I al 62 proposam un apartat nou que plantegi l'elaboració d'un pla de feina que reflecteixi els indicadors i els anunciam, per allargar-me massa, perquè ja se m'ha esgotat el temps.

A l'article 78, a les causes d'extinció de menors, també especifiquem tota una sèrie de causes que consideram importants. Al tema que fa referència al dret de visita i comunicació creim que un dels temes a tenir en compte és la iniciativa del menor, és a dir, si vol ser o no visitat per les persones que el van a visitar, no solament les condicions reglamentàries. En el supòsit d'acolliment residencial, aquí s'estableix com una de les causes que la situació de desprotecció sigui transitòria, nosaltres creim que això no seria un motiu d'eliminació de l'acolliment residencial. I en el tema residencial també, establim unes condicions per entrada i sortida.

Aquestes serien les esmenes que presentam en aquest projecte i que consideram que la seva inclusió milloraria el text de la llei que discutim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Al Grup Parlamentari del PSM ens queden vives 29 esmenes, que també van amb la intenció de millorar el redactat de la llei, dues d'aquestes esmenes demanen una cosa que demanam a moltes lleis, que és substituir "raça" per "ètnia", ja sé que alguns troben gràciós que ho demani, però també és cert que quan parlem de persones humanes només hi ha una raça, hi ha races de cans, hi ha races de moixos, però no de persones, i és cert també que el corpus legislatiu ha incorporat aquesta paraula, "raça", però també és cert si que no passa res si a partir d'aquest coneixement es va substituint.

Respecte de les altres esmenes, demanam l'addició de dos nous articles, perquè pensam que ha de quedar establerta per llei l'obligatorietat d'elaborar una planificació integral d'abast autonòmic, insular i local, així com hi ha Pla d'immigració, hi hauria d'haver un pla de joventut, hi ha tants plans que abasten diferents administracions i pensam que és fonamental en aquest tema de menors, per l'eficàcia de les actuacions que s'han de dur a terme i per repartir-se ben bé les tasques i la coordinació, l'existència d'aquesta planificació.

Després pretenem també un compromís de les diferents administracions que hi haurà finançament per dur a terme les actuacions que preveu la llei en tema de menors.

A l'article 7, on diu que les administracions han de tenir entre les seves prioritats pressupostàries, la protecció i l'atenció als menors, nosaltres demanam que s'inclouï el qualificatiu "entre les seves màximes", perquè és evident que està dins les seves prioritats, però si no és de les màximes prioritats podria passar que en el pressupost no sortís la partida adequada o que fins i tot no sortís.

Demanam també que la llei incorpori un nou apartat que estableixi que els pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears han de preveure les partides pressupostàries suficients per dur a terme les actuacions i els programes que estableix la llei. Això ha sortit a altres lleis, per exemple la Llei de joventut sí que en parla, ho estableix, per tant ha de ser normal que si volem regular i millorar l'atenció als menors, hi hagi un mínim de compromís que hi haurà pressupost per dur-ho endavant.

A l'article 11 també demanam que els estudis i les publicacions que es duguin a terme, congressos, es facin amb la Universitat de les Illes Balears i amb els consells. Pensam que la universitat està poc explotada, poc aprofitada, hi ha professionals molt bons que fan investigacions molt bones i creim que seria lògic que l'administració, sobretot la comunitat autònoma, la tengués en compte a l'hora d'elaborar estudis, igualment que als consells que tenen algun tipus de responsabilitat o competències en tema de menors.

A l'article 14, que parla de planificació, demanam que prèvia la planificació es faci un estudi complet de la situació del benestar de la població infantil, dels programes i recursos que hi ha i de la manera com funciona, perquè per poder planificar bé s'ha de saber d'on es parteix, si el que hi ha és suficient, si algunes coses sobren o què s'ha de millorar.

També demanam suprimir, a l'apartat que diu que al primer any de legislatura el Govern ha de presentar una nova programació, a nosaltres ens sembla que s'ha de retirar això, pensam que el Govern ha de fer una programació per 5 anys i no per 3 com diu aquí, amb la finalitat que la programació en tema de menors tenguï una continuïtat, vendrà un govern, acaba la programació que hi hagi i en comença una altra, però no pot ser que sigui per 3 anys i l'any que hi hagi canvi de govern, no hi hagi ni pla.

Creim que això no és lògic, que és lògic que les majories puguïn aportar dins les programacions els seus programes i les seves propostes, però pensam que en un tema tan delicat com protecció i atenció dels menors no poden quedar aquests buits dins la legislació.

A l'article 18, proposam uns afegitons perquè, tal com està redactat ara, podria suposar més obligacions pels ajuntaments sense el traspàs dels recursos per dur-les a terme. I demanam substituir també tot l'apartat b) perquè pensam que sensibilitzar l'opinió pública, diu que una de les tasques és sensibilitzar l'opinió pública, pensam que més que sensibilitzar l'opinió pública ha de dir "promoció d'accions que afavoreixin el desenvolupament de la comunitat local i molt especialment dels seus membres més joves per procurar garantir-los l'exercici dels seus drets" i totes aquestes coses. Sensibilitzar es pot fer amb un cartell que ningú no es mirarà, però pensam que hi ha la possibilitat de sensibilitzar i a més fer participar.

A l'article 31 proposam en el final que s'afegeixi..., està parlant, l'article 31, de centres hospitalaris i dels drets que tenen els menors d'estar acompanyats quan estan ingressats a un centre hospitalari. Nosaltres proposam que s'afegeixi al final que, tant l'administració de la comunitat autònoma com els centres hospitalaris, han de posar tots els mitjans per a fer-ho possible, perquè els menors poden tenir dret a anar acompanyats, però si no hi ha mitjans o no hi ha espais, evidentment, aquest dret no es veu després compensat.

I també, dins aquest tema de sanitat, voldríem incorporar un nou article referent sobretot a obligacions dels serveis de salut, públics i privats, en referència a menors. Aquest nou article que proposam tendria quatre punts. El primer punt establiria l'obligatorietat de posar en coneixement de les entitats públiques o del Ministeri Fiscal qualsevol detecció de risc o de desprotecció. Després, en el següent punt, demanam que si no es fa així pugui ser considerat falta greu en els casos de centres públics i sancionats els centres privats. I un altre punt, també va dirigit a deixar establert a la llei que les administracions han de desenvolupar programes de formació als titulars de centres de salut.

D'aquest article segurament hem diran que és redundant, que ja se'n parla a altres bandes, però crec que és important que quedi ben clar. Si tenim en compte que, en aquests moments, ens ha passat a aquesta comunitat i ha passat a altres comunitats, menors ingressats en coma a centres hospitalaris que ja havien passat prèviament, alguns d'ells, fins a 40 vegades per centres de salut o per urgències i no hi havia hagut cap denúncia, és necessari obligar als centres, obligar als centres per llei que hi hagi una denúncia.

Primer, per cobrir les espatlles a possibles denunciants que després diguin "ah! Jo no sé si ho puc fer o no ho puc fer", però sobretot per protegir els menors. Si hi hagués aquesta obligació, avui en dia aquests 40 centres que no havien denunciat segurament tendrien molta responsabilitat, però si hi hagués l'obligació segurament alguns d'aquests nins que està en coma no hauria arribat a estar-hi.

Per tant, pensam que és millor, sempre val més una sospita que al final no es confirma, que una veritat que no s'ha denunciat per por que només fos una sospita.

Després, a l'article 33, que recull els drets els menors a l'educació i a la formació integral, incidim també en aquest tema. Pensam que és bàsic que s'impliqui a les famílies o a les persones que exerceixen la guàrdia i la tutela a recordar l'escolarització. És cert que hi ha un període d'escolarització obligatòria, però també és cert que hi ha un període que s'ha fet normal, sobretot a la nostra comunitat, en què els alumnes estiguin escolaritzats. Quan una família escolaritza un infant a educació infantil hi ha d'haver l'obligació per part de la família que el menor acudirà a aquest centre. No pot ser que l'escolaritzin quan els diguin "vostè atén bé el seu fill? Sí, està apuntat a l'escola", però després no hi vagi.

Un infant que està apuntat a infantil de 3, de 4, de 5 anys i no va al centre de cada 10 dies 9, perquè no és obligatori, ja és un símptoma que qualque cosa no funciona a les famílies. Per tant, és bàsic que es recordi a les famílies que quan se'ls ha adjudicat una plaça tenen l'obligació de dur-li i la tasca de la conselleria de facilitar-ho i d'establir-ho per llei.

A l'article 36 parla que la comunitat autònoma ha de vetllar, si escau, pel període d'escolarització obligatòria. Com que són articles que van en el mateix..., esmenes que van en el mateix sentit i que insisteixen en aquest tema me les botaré. I després demanam a aquest article 36 suprimir el punt 3 on diu que "estan obligats a posar en coneixement possibles deteccions", demanam suprimir-ho perquè després sí, tenim una altra esmena, la 7015, que estableix tota una sèrie d'obligacions de la mateixa manera que ho proposaven dins l'àmbit sanitari, l'obligació dels centres educatius de denunciar les sospites, de possibles sancions, tota una sèrie d'obligacions adreçades a garantir la protecció dels infants.

Després a l'article 59 quan parla de mantenir reservada la identitat dels professionals i dels particulars que intervenen en un procés, demanam afegir que aquesta "garantir la confidencialitat i la identitat" continui fins i tot als jutjats. No pot ser que una persona que ha denunciat o un professional que vagi a un jutjat després es vegi amenaçat com ha passat qualque vegada perquè allà li demanen les dades completes, bastaria posar un article que digui que seran identificades amb un número i els jutges ja sabran aquest número a qui es refereix. Per tant, tot això és bo pel procés de protecció.

A l'article 128 demanam substituir íntegrament l'apartat e), perdó a l'article 60, quan parla de les situacions de risc, nosaltres també pensam que la desescolarització en període no obligatori també és una situació de risc. Per tant, dins el tema de les faltes d'assistència, pensam que també s'han de tenir en compte les que no són del període obligatori. Demanam una

sèrie de coses més, com per exemple que les administracions locals han de col·laborar en el desenvolupament de les mesures que es duguin a terme. Dins el llistat de sancions també demanam una sèrie de canvis en els quals no m'hi estendré perquè no tindrè temps.

A l'article 65 demanam també establir per llei l'obligatorietat en aquells centres socials, mèdics, els que siguin, policials, que quan serveis socials, per declarar una situació de risc, els demani un informe es faci de la manera més urgent possible. Perquè hi ha centres, ha passat i ens consta perquè ho sabem de professionals, que fins i tot algun ajuntament ha posat qualque problema a l'hora de fer un informe i mentre tenim el menor desprotegit.

Referent als centres de primera acollida és evident que han de ser de règim obert, però també estam convençuts que en algun moment s'ha de poder restringir aquesta obertura per a la protecció dels infants, dels companys d'aquests infants i en alguns casos fins i tot del personal.

Demanam un nou punt dins la secció de registres, creim que en els diferents registres que afecten a menors hi ha d'haver la secció de maltractaments. Altres comunitats ja l'han feta després de casos com el que he explicat abans i per tant, és bo que hi hagi una secció de registre de maltractaments amb una persona responsable que faria possible detectar abans que sigui massa greu els maltractaments.

I finalment a l'article 120 demanam quasi, quasi un doi, però ens pareix un tema molt significatiu, demanam suprimir un punt que diu que el Govern establirà premis. Parla d'iniciativa social aquest punt, i dedica l'apartat més gros a establir un premi a les persones que destaquen en la defensa dels menors. A mi, sincerament, em pareix molt bé que es donin premis, el Govern els pot instaurar, però no necessàriament han d'estar establerts a una llei i, molt manco, a una llei que no preveu que els pressupostos tinguin finançament per protegir els menors, dedicar una part tan gran d'un article a crear premis no ens pareix adequat. Si en volen donar en poden donar, però no ens pareix necessari que estigui dins la llei.

I res més. Aquestes són, en petit resum, les esmenes que mantenim vives a aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. No ha estat mai la intenció del Grup Parlamentari Socialista fer una crítica per sistema de les actuacions del Govern, però la llei que avui tornem debatre al ple no és una bona llei, tot el contrari.

És una llei desaprovechada i amb molts de problemes estructurals que no s'han corregit en els tràmits de ponència i de comissió. Per això, per demanar que es fessin enrera en la

seva tramitació i la reconsiderassin de cap a peus, vàrem presentar una esmena a la totalitat i alhora vàrem presentar 67 esmenes parcials que pretenien resoldre els problemes fonamentals de la llei. Desafortunadament per a tots i especialment per a aquelles persones a qui va dirigida la llei, no ens han estat acceptades ni un terç de les esmenes presentades. I per això arribem avui a aquest darrer ple, a aquest darrer debat d'aquesta llei, amb 40 esmenes vives. 40 esmenes que pretenien que la llei acomplís amb el seu objectiu, corregint els seus set problemes més importants.

El primer és que és una llei poc innovadora, el segon, i al nostre entendre més important problema, és que es tracta d'una llei poc valenta. Poc valenta a l'hora de defensar els drets de les persones menors d'edat, és una llei, podríem dir, desaprofitada. En tercer lloc, es tracta d'una llei feixuga, *farragosa*, diríem en castellà, a vegades perquè redunda copiant altres texts de forma completa, però també a vegades perquè es malfia de qui l'ha d'aplicar i li explica la manera en què s'ha d'aplicar. En quart lloc, la llei malgrat les nostres esmenes i argumentacions, continua tenint problemes tècnics que no ens podem permetre i redactats confusos que tampoc no ens hem de permetre.

El cinquè problema de la llei és la seva manca de compromís de finançament i per fi, també té un problema important, la llei, que és l'inadequat tractament que es dona a les persones menors d'edat immigrants.

Abans de començar a defensar les nostres esmenes, m'agradaria comentar un parell de qüestions. La primera és que crec que la ponent designada pel Partit Popular ha volgut millorar la llei, el que passa és que el Govern, que és qui l'ha elaborat, em sembla que li ha deixat les mans fermades perquè ha posat la pressa i els interessos aliens a la defensa dels drets dels menors per sobre de l'objectiu de dotar-los d'una llei bona. Han utilitzat el recurs del retallar i enganxar a partir d'altres lleis autonòmiques i àdhuc amb lleis de major rang legal, i això crea incoherències competencials.

El resultat, quin és? Una llei barroera, feta amb pressa, manifestament millorable i que té la virtut que en el moment en què es comenci a aplicar tindrà articles que, en aquell moment, ja seran obsolets. La segona qüestió que cal esmentar és que també s'han aprovat diverses de les nostres esmenes, la més significativa de les quals ha estat el canvi de denominació i concepte. Hem passat de tenir una llei relativa als menors a tenir-ne una que fa referència a les persones menors d'edat. No és una esmena insignificant aquesta, ja que amb l'acceptació d'aquest canvi ens convertim en la primera comunitat autònoma que tracta els menors com persones, reconeixen-los la seva personalitat. Encara que naturalment me n'alegro moltíssim que ens hagin aprovat aquesta esmena, tinc la sensació que pel Partit Popular ha estat més una qüestió de comoditat que d'altra cosa. Els ha estat més fàcil aprovar la nostra proposta que cercar les argumentacions per rebutjar-la.

Em refereixo que l'esmena que han aprovat millora la forma, però deixa sense arreglar el fons. Em sap greu haver-nos quedat solament amb la carcassa, però jo comparteixo el que diu Marguerite Yourcenar que al final la màscara també fa el rostre i per això confio que això és el que ens acabarà passant

i me n'alegro d'aquest canvi que s'ha fet, encara que sigui mínim.

Passo tot seguit a defensar les nostres esmenes i com que en tinc moltes no ho faré d'una amb una perquè no hem donarà temps, sinó que les he agrupat d'acord amb els problemes que intentaven resoldre.

He dit que els dos principals problemes de la llei és que és poc innovadora i poc valenta i que amb ella s'ha desaprofitat una magnífica oportunitat d'aprofundir, ampliar i millorar els drets de les persones menors d'edat. Aquesta proposta de llei ha malmès l'oportunitat d'aprofundir en els drets de les persones menors d'edat tant en l'àmbit de la seva vida quotidiana, com quan ja s'ha iniciat el procediment de protecció i, especialment, s'ha desaprofitat l'oportunitat de promoure els drets dels infants i els adolescents en el moment més delicat de la intervenció de les administracions públiques, quan s'apliquen les mesures sancionadores.

Vull deixar de manifest que el gruix de les esmenes que el PP no ha acceptat tenen a veure amb la protecció dels drets de les persones menors d'edat. I jo em pregunto, hi ha algun motiu raonable, entenedor, pel qual el Partit Popular no vulgui estar al capdavant de la protecció dels drets d'aquells que estan en situació de fragilitat? Jo no en trobo cap, de motiu, i ni el PP ni els seus arguments no han sabut justificar-ho en els tràmits de ponència i de comissió.

Com ja he dit la majoria d'esmenes defensen drets i es justifiquen per si mateixes, per això jo només mencionaré les més importants. Començaré per aquelles que volen defensar els drets de les persones menors d'edat en la seva vida quotidiana, són 12 i jo només parlaré de quatre.

La primera és l'esmena 7112, que fa referència a l'article 25 relatiu al dret a la identitat, que afegeix una nova protecció respecte a les dades de les persones menors d'edat que hagin estat separades de la seva família biològica.

L'esmena 7120 fa referència a l'article 30, promoció i protecció de la salut, i proposa que els límits dels dret a la detecció i el tractament precoç de malalties congènites i les deficiències físiques i psíquiques únicament siguin els de la legislació vigent. El redactat actual diu que aquests límits seran els de l'ètica, la tecnologia i els recursos existents. A nosaltres ens sembla que el nostre redactat és molt millor perquè si parlem de límits de la tecnologia i els recursos, aquests són un fet i es faci constar o no a la llei estan aquí, estan presents, mentre que si feim referència a l'ètica immediatament ens porta a preguntar-nos l'ètica de qui és la que s'ha d'aplicar? L'ètica del menor? La dels pares? La que tenen aquells que tenen la custòdia legal? La d'aquelles persones que són proavortistes? La dels que defensen per sobre de tot els límits de la tecnologia? Quina ètica? L'ètica de qui?

Per acabar amb les esmenes que pretenen promocionar els drets de les persones menors d'edat dins l'àmbit de la seva vida quotidiana és important mencionar-ne una més. La 7130 que fa referència a l'article 43 relatiu a les emissions de ràdio i de televisió, a aquesta esmena nosaltres proposàvem suprimir la paraula "gratuïta" quan es parla de limitar a determinades

franges horàries els programes -i llegeixo textualment- “que continguin elements o escenes de pornografia i violència gratuïta”. Nosaltres dèiem suprimim la paraula “gratuïta”.

Sorprenentment l'esmena va ser rebutjada amb l'únic argument que el redactat actual fa més fàcil la seva comprensió. La veritat és que jo em vaig quedar ben parada, perquè de cap manera puc creure que s'hagi estudiat ni tan sols mínimament la nostra proposta. En els tràmits anterior he demanat, amb molt d'èmfasi, que es tornés considerar l'esmena, que el que demana és suprimir la paraula “gratuïta” al costat de violència, o l'adjectiu “gratuïta” al costat de violència, i ara prego que, si no és acceptada, s'aclareixi a aquesta cambra, quina és la violència que el Partit Popular creu que no és gratuïta? Ni ha alguna que no sigui gratuïta? No em puc entretenir massa en aquest aspecte, però considero que la no acceptació d'una esmena que pretén protegir els infants i els adolescents de l'emissió per la televisió d'escenes de violència de qualsevol mena és fruit d'uns valors que no poden ser acceptats i del desinterès amb l'abordatge d'aquesta llei.

A continuació passo a presentar les esmenes relatives a la protecció dels drets dels menors quan ja s'ha iniciat la tramitació dels procediments previstos a la llei. Per aconseguir que la llei tingui aquest objectiu hem presentat sis esmenes, i jo passaré a explicar-ne solament tres.

La primera que cal mencionar és la 7107, relativa a l'article 54 que té a veure amb el dret a ser escoltat. Amb aquesta el que pretenem és reforçar el dret de les persones menors d'edat a la tramitació dels procediments afegint els requisits que s'hauran de complir en les seves compareixences, moment especialment delicat en el tràmit de totes les qüestions dels menors.

L'esmena 7144 a l'article 59 sobre el deure de comunicació i denúncia, és molt semblant a una de la qual ja s'ha parlat aquí per part dels altres intervinents i té com a finalitat reforçar la coordinació de totes les administracions implicades, introduint dues coses. Introduint el seguiment per escrit i la designació d'una persona responsable de cada cas, d'aquesta manera aconseguiríem millorar els procediments i que no es puguin repetir els casos de greu descoordinació que ja ha mencionat la Sra. Mascaró com el succeït a Barcelona, fa uns mesos, que fa conduir a una nena a ser hospitalitzada greument ferida després de patir maltractaments continuats.

Per fi, l'esmena 7154 proposa afegir tota una nova secció al capítol IV de mesures de protecció, secció que té com a objectiu el suport a la família. La nova secció que es proposa té tres articles. A un es fixen els objectius de les mesures de suport a la família, a l'altre es defineixen les actuacions i al tercer, els termes de cooperació de la família beneficiària.

Per fi, faré referència a les esmenes que tenen com a finalitat protegir els drets de les persones menors d'edat a l'hora d'executar les mesures sancionadores que contempla la mateixa llei. En aquest cas i donada la manca de temps, solament faré referència a l'esmena més important, la 7163, que està relacionada amb l'article 102 sobre criteris d'actuació de les administracions. Amb aquesta esmena es fa èmfasi que s'han de respectar els drets de les persones menors d'edat internades, o sigui, quan ja estan amb una sanció, d'acord amb

el que disposa l'article 56.1 de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. Es proposa fer menció expressa a aquest article perquè considerem que els drets continguts en aquest haurien d'inspirar tots els criteris de l'administració quan es tracta de l'execució de mesures acordades judicialment.

He dit que el tercer gran problema de la llei és que és feixuga, feixuga i redundant ja que en moltes ocasions es limita a fer un recull de la normativa autonòmica de qualsevol rang legal. Sembla que el PP no ha fet el necessari esforç per veure què és el que no funciona a l'hora de la protecció de les persones menors d'edat i d'aportar-hi solucions. S'ha limitat a fer una barreja d'alt contingut explosiu en el sentit que discutim una llei que tot d'una que s'aprovi ja quedarà obsoleta. Per exemple, dediquen un article, el 5, a la interpretació de la llei, nosaltres els hem presentat una esmena de supressió d'aquest article perquè no creim que faci falta ni que sigui adequat posar com s'ha d'interpretar una llei, ens sembla una falta de respecte i sobretot ens sembla una malfiança innecessària respecte a qui ha d'aplicar la llei.

El quart problema que segueix sense resoldre's malgrat les nostres esmenes i argumentacions és que continua tenint problemes tècnics que no es podem permetre i redactats confusos que no ens hauríem de permetre. Quant als redactats confusos les esmenes 7124, 25, 38 i 40 són exemples clars que no s'ha posat la suficient voluntat en voler fer una bona llei. En tots els casos, d'aquestes quatre esmenes que acabo de mencionar, el Grup Parlamentari Socialista proposa un redactat molt més clar, conservant l'esperit de l'articulat inicial, fent-lo, senzillament, més entenedor.

Per resoldre les incoherències, errors i contradiccions entre el mateix articulat i altres normatives de major rang, hem presentat quatre esmenes, la 45, la 7147, la 48 i la 7160, que no justificaré de forma detallada, però que m'agradaria que tinguessin molt en compte perquè posen de manifest errors jurídics importants.

El cinquè problema de la llei és la seva manca de compromís de finançament, també se n'ha parlat, i com jo mateixa he repetit en moltes altres ocasions, la voluntat d'endegar una llei es veu en el seu reflex pressupostari. Per això precisament, per l'absència de referències al finançament, pensam que potser no n'hi ha d'interès en aquesta llei. Per deixar clar que han de constar les previsions econòmiques en el mateix articulat hem fet dues esmenes, la 7106 a l'article 4, de principis, i la 7110, referida a l'article 6.

El darrer problema que he destacat de la llei és l'inadequat tractament que es dona a les persones menors d'edat immigrants. La qüestió és molt senzilla, el Govern del PP ha fet una llei que fa diferències entre els que són d'aquí i els que són estrangers. Crec que això passa perquè el PP no acaba de comprendre que integrar no vol dir fer lleis especials, ni articles, ni conselleries per persones immigrants. Integrar vol dir fer possible la diversitat sense desigualtat, en cap camp. Integrar és fer innecessaris els articles i les lleis especials que regulen de manera diferent les normes i l'aplicació dels drets des uns i dels altres. Per treure aquest caire discriminatori de la

Llei hem presentat quatre esmenes, la 7113, la 7123, la 7126 i la 7148 que no argumentaré perquè cauen pel seu propi pes.

Solament faré referència a una d'elles. Mencionaré l'esmena 7123, relativa a l'article 32, dret d'accés al sistema públic de serveis socials. A través de la nostra esmena proposem canviar el plantejament que fa diferències entre els que són nascuts aquí i els que no ho són quant al dret a rebre ajudes pel foment de la seva integració social, lingüística i cultural. Crec que estam deixant..., que estem davant la darrera oportunitat per dotar-nos de la llei que les persones menors d'edat que necessiten protecció es mereixen. El Partit Popular ha tingut molta pressa, però a més no ha estat valent ni innovador, ara tenim -insisteixo- la darrera oportunitat per arreglar la llei. Nosaltres hem fet moltes propostes, les hem tornat argumentar, prego que les considerin i no desaprofitin aquesta darrera oportunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Torns en contra, Sra. Binimelis.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, amb molta satisfacció pujam avui a aquesta tribuna per defensar la postura del Grup Parlamentari Popular entorn al Projecte de llei integral de l'atenció i dels drets de la infància i adolescència de les Illes Balears. Les meves primeres paraules vull que siguin d'agraïment per totes les aportacions fetes a través de les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris, encara que la Sra. Alberdi trobi que és una llei barroera.

Hem cercat el màxim consens per enllestir aquesta llei, una llei que romandrà amb un títol prou expressiu per entendre el seu esperit i que és fruit de les aportacions, la participació i el debat, Llei integral de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears. Integral perquè no només es refereix a les possibles situacions de desprotecció per les quals pugui passar una persona menor d'edat, infant o adolescent, sinó que també preveu una realització activa i positiva de l'exercici dels drets dels mateixos menors d'edat, els seus representats legals o les administracions sense oblidar i sense perdre l'observança dels preceptes de l'ordenament jurídic que sigui d'aplicació i, en tot cas, del text cabdal, la Convenció sobre els drets de l'infant de Nacions Unides que ha estat ratificada -i ho recordam ara- per gairebé tots els països del món.

Durant el debat en el si de la Comissió d'Assumptes Socials, hem analitzat i debatut el contingut de l'articulat i la seva estructura. El text conté una exposició de motius, 142 articles estructurats en 8 títols, 2 disposicions addicionals, 2 transitòries, i derogatòria i 2 finals. Hem tractat 51 esmenes presentades pel Grup Esquerra Unida i Els Verds, de les quals se n'han acceptat 2 en ponència i 5 en comissió. 38 esmenes presentades pel Grup PSM-Entesa Nacionalista, d'aquestes 2 acceptades en ponència i 5 acceptades en comissió, també una proposta de transacció que no es va acceptar. 69 esmenes del Grup Parlamentari Socialista, 5 acceptades en ponència i 14

acceptades en comissió, dues propostes de transacció que també es varen acceptar i 6 esmenes que varen ser retirades.

El Grup Parlamentari Popular també va presentar 2 esmenes que foren acceptades en ponència. Des d'aquí hem arribat al punt al qual ens trobam ara, i fruit d'aquest ha quedat dictaminat el Projecte de llei integral de l'atenció i dels drets de la infància i adolescència de les Illes Balears.

Breument intentaré donar resposta a algunes de les esmenes que es mantenen vives, ja que en 15 minuts és impossible contestar-les una per una. Respecte a les esmenes del Grup Esquerra Unida i Els Verds, a l'article 3 es manté l'esmena 6935 que fa referència al suport a les famílies, no l'acceptam ja que és més pròpia de normativa de família. A l'article quart es manté l'esmena 6936 que tampoc no es pot acceptar ja que es tracta d'una llei de caràcter integral que afecta i s'aplica a totes les persones menors d'edat i per tant, també a les persones immigrants.

A l'article 11 s'hi mantenen les esmenes 6940 i 6941 que no les acceptam ja que no es pot modificar per llei ordinària -i això supòs que vostès ho saben- la llei d'atribucions als consells insulars en matèria de protecció de menors que el Parlament va aprovar al seu dia. Fer menció també a algunes esmenes que no es poden acceptar ja que corresponen a matèria específica de l'àmbit de salut, també hi ha esmenes que no s'accepten perquè ja estan previstes dins la planificació prevista en aquesta llei.

El PSM-Entesa Nacionalista, a l'article 7, manté l'esmena 6999, i dir-los que no l'acceptam, ja que correspon a cada administració pública determinar les seves prioritats pressupostàries.

A l'esmena 7001 a l'article 11, també hi votarem en contra per dues qüestions: la primera perquè l'article 11 del projecte de llei tracta de les potestats genèriques que es reserva el Govern de les Illes Balears en matèria de protecció de menors, tal com ja decidí el Parlament mitjançant una llei d'atribució de competències als consells insulars, la llei 8/1997, de 18 de desembre, la qual s'ha de modificar amb una llei de caràcter ordinari. La segona, perquè la dicció literal de la lletra c) de l'article 11, es valgui en la reiteració genèrica en el sentit que no exclou cap col·laboració, per tant no només amb la UIB sinó també, i a mode d'exemple, amb la UNED, no només amb el consell insular, sinó també els ajuntaments, etcètera.

L'esmena 7019 de l'article 45, Sra. Mascaró, li votarem en contra perquè convé esclarir que ètnia i raça són dos conceptes jurídicament diferenciats. En qualsevol cas, podria fer-se una referència a ambdós conceptes, però no substituir-ne un per l'altre. Hem tengut plena observança de la Convenció sobre els Drets de la Infància, la qual recull el terme raça, com també ho fa la Constitució Espanyola i com també ho recull la llei orgànica 1/1996, de protecció jurídica del menor. Significar-vos que el projecte de llei recull els principis rectors a l'article 4 i entre d'altres és palès que es garanteix l'aplicació del principi d'igualtat, eliminant qualsevol discriminació per raó, no tan sols de raça, sinó també per raó d'origen ètnic. Per tant, es recullen a un principi bàsic els dos conceptes, per tal motiu a la Comissió d'Assumptes Socials del passat dia 4 li

proposarem una transacció, la qual no es va acceptar, per introduir en aquesta lletra f) de l'article 45, el qual tracta de la publicitat, el terme "origen ètnic" junt al de "raça i sexe", no obstant, ja dic que l'article 4 ho recull com a principi rector.

Sra. Alberdi, s'equivoca vostè, és una bona llei, estigui convençuda que és una bona llei. Respecte de les esmenes del seu grup dir-los que diverses de les esmenes que es mantenen vives no es varen poder acceptar ja que en alguns casos es tracta de matèria pròpia de desplegament reglamentari i també, en altres casos, es considera més pròpia de la legislació en matèria de família.

A l'esmena 7111, relacionada amb el títol II, no es considera adient suprimir el títol II per una qüestió tècnica legislativa, és més respectuosa amb la Llei 8/1997, de 18 de desembre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de protecció de menors.

A l'article 25.3 s'hi manté l'esmena 7112; hi votarem en contra perquè és palès que les dades que afecten la persona menor d'edat que hagi d'estar separada de la seva família biològica seran considerades per les administracions públiques amb la deguda reserva dels expedients. Així, la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, legislació bàsica estatal, ja tracta sobre el dret de l'accés als arxius, i per tant les dades que constin en els documents que formin part d'un expedient administratiu es conservaran independentment que vulgui o no exercitar el dret a saber els seus orígens.

L'esmena 7130 a l'article 43, tampoc no la podem acceptar, perquè no és el mateix la violència inherent a un programa que l'anomenada "violència gratuïta". Cal dir que el dia 9 de desembre del 2004, els operadors de televisió d'àmbit estatal, Televisió Espanyola, SA, Antena 3 de Televisió, Gestevisión Tele 5 i Sogecable, SA, varen subscriure l'anomenat codi d'autoregulació de continguts televisius i infància. En aquest mateix acte els esmentats operadors signaren amb el Govern de l'Estat un acord per al foment de l'esmentat codi; d'aquest acord sorgeix la Comissió Mixta de Seguiment, la qual ha fet l'avaluació sobre l'aplicació dels codis referents al període març 2005-març 2006. I en els criteris orientadors per a la classificació de programes televisius destaca especialment que no recomana per als menors de 13 anys la presentació de violència injustificada o gratuïta, malgrat sigui de baix nivell d'intensitat.

A l'esmena 7148 a l'article 6, Sra. Alberdi, nosaltres, a l'article 63, perdoni, nosaltres li volem fer una proposta de transacció: a l'apartat b) la seva proposta era "la falta de determinació legal de les persones amb dret per exercir la guarda i custòdia"; la nostra proposta seria la següent: "La inexistència o la falta de les persones a qui legalment corresponen les funcions de guarda i custòdia."

I ja per acabar els vull dir que aquesta llei és una llei de tots, per això avui, ara, des del Parlament de les Illes Balears podem donar una gran passa endavant a favor de les persones menors d'edat, amb l'aprovació i quan pertoqui la publicació d'aquest text legal, el qual, en definitiva, és de i per a les persones menors d'edat que es trobin en el territori de les Illes

Balears, amb independència de quina sigui la seva situació administrativa i especialment d'aquelles amb més necessitats de protecció social i jurídica, és a dir, una llei que respon als interessos dels ciutadans i ciutadanes de les nostres illes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Binimelis. Torn de rèplica, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, perquè la intervenció de la portaveu del Partit Popular s'ha dedicat més a glossar la llei, la qual cosa està molt bé, però és una tasca més d'esmena a la totalitat, de presa en consideració inicial que de debat d'esmenes parcials, i sobretot a mi la rèplica me resulta molt difícil perquè, com que no m'ha dit res perquè està en contra de les nostres esmenes, doncs no sé molt bé què replicar. L'únic que puc replicar és que li puc assegurar que jo no he posat coses perquè me pensava que eren millors de reglament que no de llei, si les he posat a la llei és perquè els donava valor de llei; vostè les considera de reglament, estupend.

I bé, me pareix que els estalviaré als senyors i senyores diputats un temps, i així ens podem anar a dinar abans, perquè clar, el debat es fa respecte d'arguments i com que no n'hi ha, doncs no tenc res a dir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bé, molt breument perquè la portaveu del Partit Popular, com bé deia el portaveu que m'ha precedit, no ha entrat pràcticament a les esmenes, sí que m'ha deixat un dubte que llavors li demanaré referent a ètnia i raça, jo crec que això depèn del portaveu del Partit Popular al qual toqui, perquè jo li puc assegurar, i ho cercarà en els *Diaris de Sessions*, que aquesta esmena se m'ha acceptat a moltíssimes lleis, vull dir, depèn de qui la de contrareplicar.

I referent a les altres esmenes, n'heu anomenades tres del PSM, que heu dit que hi votaríeu en contra, i de 3 fins a 29 n'hi van 26, per tant hem d'entendre que les altres 26 que no heu anomenat ens les acceptau?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Alberdi?

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sra. Binimelis, jo li he comentat que me semblava que vostè havia tengut molt bona voluntat i havia volgut arribar a consens, però jo crec que no hem de tenir molta satisfacció perquè han quedat moltes esmenes vives, i això demostra que tots hem tengut molt bona voluntat a l'hora de treballar. Quan vostè diu que s'ha cercat el màxim consens, jo la veritat és que no he sentit això, he treballat altres lleis, he tengut l'oportunitat de treballar altres lleis a altres comissions i m'ha donat la sensació que hi havia com a un interès potser més gros a posar-nos d'acord en aquelles coses, almenys, que fossin tècniques, o que significuessin realment errades importants.

Vostè em proposa una esmena, una transacció a l'esmena 7148. Jo no l'he mencionada, perquè m'agradarà després que vostè me la torni explicar, i em planteja una transacció, ja li demanaré que me l'expliqui un altre cop, per favor, perquè la nostra esmena, precisament el que pretenia eliminar és un concepte jurídic inadequat; o sigui, la jurisprudència, jo no en sé gaire, però n'he après força a través d'aquestes lleis, té por a la indefinició i el concepte d'inexistència de les persones és un concepte extraordinàriament indefinit que no és al Codi Civil. I el que sí contempla el Codi Civil és la falta de determinació legal de les persones amb dret d'exercir la guarda i la custòdia, precisament el que nosaltres varem presentar a la nostra esmena. Faig èmfasi en això perquè l'argumentació que vostè me va donar en aquell moment en comissió, que ara deu haver canviat, era precisament que el que jo proposava no era al Codi Civil, quan el que jo propòs és el que hi ha en el Codi Civil.

I ja que parlo d'això de les contradiccions, li vull fer esment d'una altra de les esmenes que també té una contradicció entre el que vostè em va argumentar per rebutjar-me l'esmena i el que crec que és el cert, no? És l'esmena 7160, a l'article 85, amb la qual nosaltres presentàvem una addició en què dèiem que "l'acolliment preadoptiu no podrà ser major d'un any". Vostè, quan em va rebutjar l'esmena, l'argument que em va donar és que això precisament no és el que posava el Codi Civil, que el Codi Civil no establia temps. Jo naturalment m'ho he mirat i l'article 173 bis del Codi Civil, en el darrer paràgraf, al final, diu textualment. "Aquest període -referint-se al de la preadopció- *será lo más breve posible y en todo caso no podrá exceder el plazo de un año.*" El que hem fet a la nostra esmena és, precisament, recollir dins la llei aquest requisit pel que fa a la durada màxima de l'acolliment preadoptiu. Ho fem perquè creiem que és una garantia a tenir en compte per part de les administracions. Per això li deman que consulti aquest aspecte al servei jurídic de la conselleria, per evitar-nos errades i contradiccions.

Ha tornat argumentar una cosa que a mi també em va deixar ben parada quan me la va dir, nosaltres li hem presentat una esmena, que em sembla que no l'ha mencionada concretament, però jo sí, que és introduir una nova secció de "Mesures de suport a la família". Vostè llavors em va dir i avui ho ha tornat repetir, que no la pot acceptar perquè es tracta de normes o d'articles que serien més propis d'una normativa de família; però, senyora Binimelis, a una llei en què el que feim és la protecció integral de les persones menors d'edat, no estam parlant també de la família? No estam parlant, per exemple a l'article 76, precisament quan parla de les mesures d'emparr en

situacions de risc, de dir que aquesta criatura o aquest adolescent el millor és que quedi dins la família i que per a això proposarem mesures que facin possible que es quedi dins la família?

No tenc gaire temps, i a mi me passa una mica també el mateix que als meus companys, que podríem discutir cadascuna de les esmenes, però bé, no (...) per això. Nosaltres volíem una llei que protegís les persones menors d'edat en situació de risc o de desemparament, però també volíem una llei que fos valenta i innovadora. Jo crec que vostès no s'han atrevit, han desapropiat una magnífica oportunitat i això és el que quedarà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Sí, Sra. Binimelis.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Nosaltres hem intentat consensuar el màxim d'esmenes, però això han d'entendre que sempre ha de ser coherent i conseqüent amb els nostres plantejaments.

Pel que fa a la Sra. Alberdi, dir-li que la proposta de transacció que nosaltres li proposam seria la següent: "la inexistència o la falta de les persones a qui legalment corresponen les funcions de guarda i custòdia."

I per contestar a la Sra. Mascaró, és evident que no acceptam les esmenes no havíem contestat, però vostè sap que amb quinze minuts és impossible contestar les esmenes de tots els grups.

Senyores i senyors diputats, ens trobam ja ara en el darrer tram del debat del projecte de llei de l'atenció i dels drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, una llei que volíem tots els grups, ja que així va quedar constància en el si de la Comissió d'Assumptes Socials i que constatarem que el Govern de les Illes Balears ...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poquet de silenci, per favor, si són tan amables.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

... no era aliè a la situació de la infància i de l'adolescència de les Illes Balears i ho demostren ara, perquè, precisament, en l'elaboració del text en seu parlamentària s'ha intentat arribar al màxim consens possible amb tots els grups amb representació parlamentària.

L'estructura de la llei és prou significativa, un títol de la llei que és fruit, precisament, del debat de les esmenes en el sí de la Comissió d'Assumptes Socials; una exposició de motius adequada i que reflecteix fidelment l'esperit de la llei. Vuit títols, el segon dels quals tracta de les competències de les administracions públiques de les Illes Balears i que resulta necessari a qualsevol text legal de caràcter global i integral com

aquest, tant des del punt de vista tècnic com polític i que s'ha duit a terme amb un escrupolós respecte tant a les lleis de transferències, dictades pel Parlament a favor dels consells, com a la normativa de règim local.

142 articles, dels quals n'hi ha 77 que no han tengut cap motiu d'esmena, i la resta han estat àmpliament debatuts.

Finalment, les disposicions resulten clarificadores en l'aplicació i en l'espai i en el temps de la norma.

Cal recordar i reiterar que aquest consens també és fruit de la iniciativa legislativa, atès que no només s'ha complert amb el tràmit de participació ciutadana amb el sotmetiment a l'audiència dels ciutadans i ciutadanes de l'esborrany inicial de l'avantprojecte de llei, sinó també, i amb independència d'aquest tràmit d'audiència, amb la valuosa tasca realitzada mitjançant diverses sessions extraordinàries dels membres que formen part del Consell d'Infància i Família de les Illes Balears en representació de diferents institucions i organismes. L'òrgan que es creà mitjançant decret i que, per cert, en el text normatiu que ara tractam s'esmenta com a part integrant de l'organització institucional, té com a objecte proposar al Govern de les Illes Balears l'adopció de mesures normatives, executives, de coordinació o planificació en l'exercici de les seves competències. Però, a més de les funcions de consulta i proposta, atesa la seva composició multidisciplinària que inclou diferents àmbits dels col·legis professionals, d'advocats, d'educadors socials, metges, pedagogs, psicòlegs i treballadors socials, representants de les entitats locals, de l'administració de la comunitat autònoma, de la Delegació del Govern a les Illes Balears i dels jutges competents en matèria d'infància i de família, representants de les associacions i ONG que també tenen relació amb aquesta matèria, sense oblidar els representants dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, es configura com a un espai de debat i cooperació entre les institucions i els distints àmbits de la societat balear per tal de donar resposta a la problemàtica actual i futura en matèria d'infància i família. I així ha estat durant la tramitació del text que ara supòs que aprovarem.

Recordar que va ser prou significatiu que a una de les sessions ordinàries del ple del CIFIB, la celebrada dia 29 de setembre del 2005, fou on es va debatre la situació de la normativa actual en matèria de les persones menors d'edat de la nostra comunitat autònoma, precisament és aquí on va sorgir, mitjançant la intervenció d'una de les vocalies, la proposta d'iniciar un projecte de llei que donàs resposta integral a aquesta situació, proposta l'acord de la qual s'adoptà en el ple, perquè a través de la Conselleria de Presidència i Esports es consideràs l'oportunitat d'iniciar-ho. Significà també que, a més de la tramitació administrativa de l'avantprojecte, amb les aportacions, per exemple, sis suggeriments de la Fiscalia de Menors del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears a la fase de suggeriments del CIFIB i, una vegada analitzades, s'han acceptat en la millora del contingut i estructura del text inicial els següents: 38 suggeriments del Consell Insular de Mallorca, a través de l'Institut de Serveis Socials i Esportius de Mallorca; 29 suggeriments del Consell Insular de Menorca; 4 suggeriments de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de les Illes Balears; 3 suggeriments del Col·legi Oficial d'Educadores i Educadors Socials de les Illes Balears; 1 suggeriment de la

Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears; 1 suggeriment de l'ONG Associació Pa i Mel.

Agrair totes les aportacions, però agrair també a la consellera de Presidència i Esports i d'una manera molt especial a la Direcció General de l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor i a tot el seu equip tot el seu suport i ajuda. Sra. Consellera, enhorabona, perquè esper i desig que en molts pocs minuts tenguem aprovada aquesta llei, referida especialment al benestar de les persones menors d'edat de la nostra comunitat autònoma. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Binimelis. Sra. Alberdi, per favor, té la paraula, per dir si accepta aquesta transacció.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sí, Sra. Binimelis, Sr. President, perdó, no li acceptarem la transacció que ens fa la Sra. Binimelis perquè ella continua mantenint precisament el concepte d'inexistència de les persones el qual ha estat el motiu de la nostra esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò, senyores i senyors diputats, i si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta de totes les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

21 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats passam a votar les del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Passam a la votació.

22 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.

Passam a votar les del Grup Parlamentari Socialista. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

21 vots a favor; 31 en contra; cap abstenció.

Si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta dels articles que van de l'1 fins a la disposició addicional segona. Senyores i senyors diputats, passam a la votació. Als que es mantenen esmenes, passam a la votació.

30 vots a favor; 22 en contra; cap abstenció.

I finalment passarem a la votació de la resta de l'articulat al qual no s'hi mantenen esmenes, i si cap grup no demana votació separada, farem la votació conjunta. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

53 vots a favor. Per tant, unanimitat de la cambra.

Es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei integral de l'atenció i dels drets de la infància i de l'adolescència de les Illes Balears.

(Aplaudiments a la cambra)

V) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7458/06, presentada pel Consell Insular de Mallorca, relativa a protecció del paisatge de les Illes Balears.

Finalment, passam al cinquè punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7458/06, presentada pel Consell de Mallorca, relativa a protecció del paisatge de les Illes Balears.

El Consell de Mallorca ha delegat, per defensar l'esmentada proposició de llei, en l'Hble. Sr. Miquel Nadal i Buades. Sr. Nadal, vostè té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per segona vegada en aquesta legislatura el Consell de Mallorca presenta una iniciativa legislativa en aquesta cambra i per segona vegada és una iniciativa legislativa que té com a objectiu fonamental la protecció del nostre entorn ambiental i l'increment de la qualitat de vida dels ciutadans que viuen a les nostres illes. La primera va ser la que pretenia protegir el medi nocturn contra la contaminació lumínica, gràcies a la tasca del Consell de Mallorca i d'aquest Parlament aquesta proposta del Consell de Mallorca avui ja és una llei que s'aplica. I aquesta segona iniciativa que avui presentam des del Consell de Mallorca el que pretén és la protecció del nostre paisatge.

Avui, novament, els representants del Consell de Mallorca venim a oferir la nostra col·laboració amb el Parlament de les Illes Balears perquè entre tots aprovem una iniciativa que és molt bona per a la nostra comunitat. Estic segur i confiat respecte de la resposta de tots els grups parlamentaris avui en aquesta cambra, perquè la iniciativa que avui sotmetem a la consideració d'aquest Parlament és una iniciativa pionera, és una iniciativa necessària, és una iniciativa coherent i sobretot és una iniciativa molt valenta.

En primer lloc, és una iniciativa pionera. A l'any 2000, el Consell d'Europa va promoure el Conveni Europeu del Paisatge, signat a Florència, en el qual es reclamaven compromisos per tots els països integrants de la Unió Europea. Malgrat hagin passat sis anys des de l'aprovació del Conveni europeu, només tres comunitats autònomes, Barcelona, Catalunya i Canàries, han adaptat la seva normativa a aquest conveni. Les nostres illes no es poden permetre arribar una altra vegada les darreres en l'adaptació d'aquesta normativa per a la protecció del paisatge.

És també una iniciativa que és necessària. La majoria de gent pensa que el paisatge és només d'interès per als pintors o per als fotògrafs, que és només la postaleta, i des d'Unió Mallorquina pensam, i per això ho ha aprovat el Consell de Mallorca, que el nostre paisatge, que l'objecte de protecció d'aquesta llei és un valor sobretot i fonamentalment un valor

econòmic, una realitat tangible i valuosa, un valor econòmic de primera magnitud; unes illes que viuen bàsicament del turisme han de tenir en el seu paisatge un valor importantíssim, un eix vertebrador de l'activitat turística. Pensem que quan promocionam les nostres illes com a destinació turística el que empram és això mateix, paisatges, platges, imatges de la nostra illa; per això tenim l'obligació, com a representants dels ciutadans de les illes, de mantenir i de protegir aquest paisatge.

Però també aquest paisatge és un valor cultural de primera magnitud: podríem estudiar l'evolució de les nostres illes a través de l'evolució del paisatge, no només dels seus paisatges naturals sinó també dels seus paisatges urbans. A les ciutats no només hi ha edificis emblemàtics o construccions històriques de gran valor patrimonial, també hi ha entorns urbans, paisatges i barris que formen part de la nostra història. A la nostra capital podem veure similituds que hi pot haver entre el raval de Santa Catalina i el nucli antic dels Hostalets, entre els Molins Fariners des Jonquet o des Molinar o el casc antic de la Soledat, són tan sols exemples de paisatge urbà.

Així els paisatges naturals i els urbans són l'empremta de la nostra evolució com a poble i suposen tant un valor cultural a protegir com un símbol de la nostra identitat. Ningú no pot dubtar que les marjades, els camps d'oliveres, d'ametllers, d'alzines o de terres de conreu diuen molt de la nostra història i conformen la nostra cultura d'arrel tradicional. El nostre paisatge és també un indicador de la nostra qualitat de vida, perquè el paisatge protegit, un entorn urbà i natural en bones condicions són símptoma de qualitat de vida dels ciutadans que hi viuen, i de qualitat de vida no només de present sinó també qualitat de vida de futur.

Per tot això, aquesta també és una proposta coherent. Si defensam que el paisatge té una enorme importància econòmica i cultural, que ha de ser un indicador vàlid de la nostra qualitat de vida, la següent passa ha de ser una passa lògica, hem de considerar el paisatge com un valor jurídic a protegir. Podríem parlar molt del paisatge natural o del paisatge urbà, però les nostres paraules tan sols tendrien sentit si les plasmam, si plasmam les nostres conviccions en un text, si feim que aquest paisatge sigui un valor jurídic a protegir. Per això, el Consell de Mallorca presenta avui aquesta proposició de llei davant el Parlament. Des del Consell de Mallorca ja hem fet un esforç important en l'aprovació del Pla territorial de l'illa de Mallorca, i després d'aquest esforç important, volem donar encara una passa més, volem anar un poc més enllà, volem regular el nostre creixement urbanístic, volem recuperar el nostre patrimoni històric, volem rehabilitar els edificis dels nostres pobles i barris, però si no protegim el nostre paisatge no haurem aconseguit res.

Per aquesta convicció, per aquest compromís, des del Consell de Mallorca hem volgut fer una proposta valenta, no hem volgut fer, només, una declaració d'intencions que després quedi dins un calaix, hem volgut fer una proposta clara amb mesures concretes, amb instruments reals i efectius i, el que pot ser més important, una proposta decidida de finançament de totes les mesures de protecció del nostre paisatge. Ara. Avui, en aquesta presa en consideració, no és el moment d'entrar en detalls, però vull destacar algunes de les figures que conté aquesta llei.

Per una banda, la figura dels catàlegs de paisatge, que han d'identificar i qualificar les tipologies de paisatge i que tenen en compte tant els paisatges naturals, com els rurals, com també els paisatges urbans; això fa que els consells i els ajuntaments hagin de caminar conjuntament en aquesta tasca, en aquest repte de protegir els paisatges. Aquests catàlegs seran els que definiran els valors de cada paisatge, el seu estat de conservació i els objectius a assolir de cara al futur en cada cas concret.

Vull destacar també els estudis d'incidència paisatgística que hauran de dur a terme davant qualsevol actuació sobre el territori o l'urbanisme que pugui afectar el nostre paisatge i que hauran d'incloure les mesures concretes, les mesures correctores que siguin necessàries. De tots això, hi haurà òrgans responsables, òrgans identificables que hauran de retre compte de la seva gestió de protecció del nostre paisatge, ens referim a la Comissió de paisatge, Aquesta comissió serà la responsable d'aprovar el catàleg i d'avaluar els estudis d'incidència paisatgística. Per tant, tenim eines jurídiques i organismes responsables de la gestió del nostre paisatge, tan sols ens falta el més important, el que sempre sol faltar quan s'aprova una normativa: el finançament.

Aquesta proposició de llei que presenta el Consell de Mallorca conté el finançament necessari per dur endavant aquestes eines, conté els recursos econòmics, les inversions i el manteniment i les ajudes que siguin necessàries per dur endavant aquesta proposta de protecció del paisatge. Per això, aquesta és una proposta clara i rotunda, aquesta proposta crea un fons per a la protecció i la gestió i l'ordenació del paisatge a partir d'un cànon que grava distintes actuacions dins el sòl rústic, amb reserves i exempcions que estan referides a l'articulat.

Com a conclusió, haurem d'estar d'acord, d'entrada, que aquesta és una mesura pionera, coherent, necessària i, sobretot, valenta, que conté propostes realistes, pensades, mesurades i aplicables, que conté possiblement les eines que el nostre paisatge natural i urbà necessita i necessitava des de fa molt de temps. Ara es tracta d'apostar perquè aquesta passa que els oferim des del Consell de Mallorca es dugui endavant. Jo confio que les senyores i els senyors diputats donaran suport a aquesta proposta presentada pel Consell de Mallorca.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern obre un torn incidental el conseller de Medi Ambient.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar criteri. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, portaveu d'Unió Mallorquina. Per fixar el criteri del Govern començarem aquesta intervenció pel final, la postura del Govern de les Illes Balears és favorable a qualsevol acció que equilibrant les preocupacions de caire mediambiental, legítimes expressions de la ciutadania i del benestar econòmic, puguin redundar en una major protecció dels elements del nostre entorn que són sensibles a les transformacions derivades de la realitat social actual, és a dir, el Govern està d'acord amb la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, que participa dels objectius que deia, per la qual cosa el Govern és favorable a la presa en consideració proposada.

És indubtable que el fort creixement econòmic i demogràfic que s'ha produït a les Balears els darrers 50 anys té una cara amable, que és el benestar social que caracteritza l'època que vivim, tenint clar que hi ha també bosses de pobresa, però també és un fet que la societat illenca ha pagat un preu consistent en la transformació del nostre entorn. I el nostre entorn no és inesgotable, més aviat al contrari, resulta evident que unes illes que en total sumen 5.000 quilòmetres quadrats, són especialment sensibles a aquests canvis. Fruit d'aquesta preocupació ambiental, el Govern de les Illes Balears ha adoptat els darrers vint anys un seguit de mesures que permeten fer efectiu a les nostres illes el principi de desenvolupament sostenible, es tracta d'accions que perseguint aquesta finalitat tenen repercussió directa sobre la conservació del paisatge.

Seguidament faré una breu anàlisi del Conveni europeu del paisatge aprovat pel Consell d'Europa dia 20 d'octubre de l'any 2000, per, finalment, anunciar les línies mestres des de les propostes que s'haurien d'incorporar, via esmena, al text articulat que han presentat.

Aquestes accions poden ser agrupades en tres grans àmbits: un que és la conservació dels nostres espais naturals més emblemàtics; un segon que és l'exigència d'una avaluació ambiental de les accions que podrien suposar canvis significatius a l'entorn; i un tercer, la política pionera i rigorosa en matèria d'ordenació del territori. Per ubicar adequadament la nova proposta en matèria de paisatge, és obligat recordar aquests eixos d'actuació que estan incardinats per les distintes accions del govern de tots els colors polítics durant aquests darrers vint anys.

En conservació dels nostres espais naturals, les institucions autonòmiques han tengut des del principi de la seva existència, multiplicitat d'actuacions adreçades a conservació dels espais naturals més emblemàtics de les nostres illes, potser, en ordre d'importància, seria de justícia recordar en primer lloc, la Llei d'espais naturals de les Illes Balears, la LEN, que va suposar la primera gran desclassificació de sectors urbanitzables a les nostres illes on hi participaren tots els grups parlamentaris i s'aconseguí un 35% de protecció d'entrada, més tot aquest 3,5% i mig que se li ha de sumar dels alzinars, sense perjudici d'altres accions concretes, sense cap dubte meritòries, com les declaracions dels diversos espais naturals protegits i de les reserves marines de pesca, hem de destacar també dins aquest àmbit de fort impuls que per la conservació ha suposat la Llei

de conservació d'espais naturals de rellevància ambiental, la coneguda LECO. Així mateix la LECO incorpora la protecció d'espais de Xarxa Natura 2000 que ha estat rellevant com una eina molt útil per a la conservació, tal i com ha succeït a l'ampliació del port esportiu de s'Estanyol a Mallorca, l'urbanitzable de s'Ullastrar a Eivissa i el cas d'es Milà a Menorca. És, per tant, indubtable que el paisatge de tots aquests indrets terrestres i marins està protegit d'accions que puguin suposar la seva transformació.

La segona qüestió és la normativa d'avaluació ambiental de les Illes Balears, que ha vingut avaluant l'impacte ambiental de projectes amb uns llindars de subjecció molt més exigents que els generals de l'Estat i plans urbanístics des de l'aprovació del Decret 4/86, va suposar un bot qualitatiu que ha permès que les decisions amb repercussió ambiental i, per tant, amb efectes sobre el paisatge, faci vint anys, vint anys, que són objecte d'anàlisi rigorosa. La publicació de la recent Llei 11/2006, d'avaluació d'impacte ambiental i avaluació ambiental estratègica a les Illes Balears, el passat mes de setembre, permetrà incorporar també els plans directores sectorials i altres plans que les exigències d'obligada avaluació ambiental, duen inclosa la repercussió paisatgística, com resulta dels articles 3, 27 i 87 d'aquesta llei.

I la tercera qüestió és la regulació d'ordenació del territori. La consciència de la classe política de la fragilitat del nostre territori ha dut a prendre mesures que sense dubte han resultat pioneres a l'àmbit de l'Estat; la combinació de normes ambientals de protecció, com la LEN, ordenació del territori, com les DOT, els plans directores sectorials i els plans territorials de cada illa, han suposat que el model de creixement actual sigui conseqüència d'una reflexió acurada sobre quines són les necessitats i l'equilibri d'aquestes amb exigències ambientals, incloses les paisatgístiques. Reflexió que, hem de dir, ha estat participada per totes les forces polítiques vist que aquesta llei s'aprovà poc mesos abans de les eleccions de l'any 99, i el nou govern del pacte just la retocà en matèries molt concretes. Per entendre que aquesta afirmació és exacta, només cal recordar un fet: quan un jurista espanyol es decideix a estudiar els pronunciaments judicials sobre les desclassificacions urbanístiques, la pràctica totalitat de les sentències que trobarà es refereixen a casos de les Illes Balears.

Per altra banda, el desenvolupament de les previsions de les DOT pels respectius plans territorials insulars i plans directores sectorials que, en cap cas, han esgotat les previsions màximes d'aquesta llei, garanteixen un creixement ordenat amb infraestructures suficients i compatibles amb els valors ambiental, incloent també la conservació paisatgística. Així mateix, la Llei de sòl rústic, 6/97, contempla a l'article 29 el criteri de protecció del paisatge com un dels elements a valorar per ubicar les edificacions dins les parcel·les i també per regular les condicions d'edificació.

Per últim, i d'igual forma a la prevista al conveni europeu, el Decret de l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental, aprovat aquest any 2006, fixa entre les seves competències el desenvolupament d'accions en matèria de paisatge urbà i rural. En base a aquesta previsió s'han desenvolupat ja accions com la recuperació visual dels molins

del Jonquet que comencen ara les obres, juntament amb l'Ajuntament de Palma.

El Conveni europeu del paisatge aprovat pel Consell d'Europa, que vostè ha esmentat, dia 20 d'octubre del 2000. La proposició de llei s'inspira en les dues normes de rang de llei que a hores d'ara hi ha a l'Estat espanyol i que incorporen el conveni europeu sobre el paisatge, aquestes lleis són les aprovades pel Parlament de Catalunya dia 8 de juny del 2005, de protecció, gestió i ordenació del paisatge; i la Llei valenciana 4/2004, de 30 de juny, d'ordenació del territori i protecció del paisatge.

Anant a l'arrel de les propostes del Conveni europeu del paisatge, consta: a) D'un article de definicions de les quals cal destacar la de paisatge com una "part del territori tal com percep la població -diuen vostès-, el caràcter de la qual resulta d'elecció de factors naturals i/o humans i de les seves interrelacions". B), S'aclareix a continuació que s'aplica a paisatges naturals, urbans, periurbans i rurals, tant terrestres com marins, en aigües interiors remarcables o degradats. C) L'objecte del conveni és promoure la protecció, la gestió i l'ordenament del paisatge organitzant la cooperació europea al respecte. D) Les obligacions generals derivades del conveni són: el reconeixement jurídic del paisatge com a component essencial de l'entorn de les poblacions i el seu patrimoni natural i cultural, definir i aplicar polítiques de protecció, gestió i ordenament del paisatge amb participació pública de totes les administracions i integrar el paisatge en les polítiques d'ordenament del territori, urbanisme, cultural, mediambiental, agrícola, social, entre d'altres, que puguin afectar directament o indirectament en aquest paisatge. El punt E) es refereix a les obligacions particulars del conveni consistents en mesures de sensibilització, formació i educació, identificació i qualificació del paisatge tenint en compte els valors atribuïts i fent un seguiment de pressions i transformacions; formular uns objectius de qualitat paisatgística per als paisatges identificats i qualificats amb la participació pública. I, finalment, a la posada en pràctica de les polítiques de paisatge amb mitjans per a la seva protecció i gestió d'ordenament. La resta del conveni ja esmenta la cooperació europea i hi ha un apartat de clàusules finals relatiu a la ratificació del conveni procedint a la seva esmena.

La proposta del Consell consta d'un total de 22 articles, agrupats en 6 capítols. Va seguida de 5 disposicions addicionals i de 2 transitòries i una final. Del seu contingut cal destacar que en els primers set articles, a excepció del 4t, incorpora definicions d'objecte, principi, finalitats i polítiques sobre el paisatge a aplicar, similars al conveni que abans he dit.

Al capítol II es creen el catàleg de paisatge, els estudis d'incidència paisatgística que hauran d'anar acompanyats de totes les actuacions sobre el paisatge que es determinen reglamentàriament i els convenis de paisatge. Des d'un punt de vista competencial, s'atribueix la competència als consells, en el marc de la competència en matèria d'ordenació del territori, que crearan una comissió del paisatge per avaluar els estudis d'incidència paisatgística, i els ajuntaments hauran d'incorporar el catàleg de paisatge al seu planejament.

I al capítol de finançament es crea un tribut, anomenat cànon, que grava en un tipus entre el 0,5 i l'1%, els usos que s'implantin a sòl rústic destinats o relacionats amb la destinació o la naturalesa de les finques. Aquest cànon alimenta l'anomenat fons de protecció, gestió i ordenament del paisatge.

Una vegada exposat d'on venim en matèria de paisatge, el marc normatiu ja desenvolupa i feta l'anàlisi de continguts de la proposta, cal reiterar la voluntat ja manifestada del Govern favorable a la tramitació d'aquesta proposició de llei, ja que compartim les finalitats bàsiques que es persegueixen, és bo, és molt bo que hi hagi una llei específica sobre la matèria que doni compliment al conveni europeu sobre la matèria, i millorant amb la mesura de les possibilitats la normativa actual, crec que és molt bo.

Tot i això, des d'ara avançam una sèrie de qüestions. Creim imprescindible durant la tramitació de la llei que s'obri la proposta de participació ciutadana dels sectors afectats, col·legis professionals, administració municipal, associacions ecologistes i agents socials. La Llei de drets de la informació en matèria de medi ambient, 27/2006, de 18 de juliol, obliga a fer un procés de participació pública amb caràcter previ a l'aprovació, modificació i revisió de les disposicions de caràcter general, que incideixin en la protecció del sòl i l'ordenació del territori urbà i rural i utilització de sòl o avaluació d'impacte ambiental; si bé aquesta llei estableix aquesta obligació com a exigible estrictament a les normes aprovades per l'administració pública, pel que sembla que es refereix a les disposicions reglamentàries i no a les lleis, entenem preferible que una llei d'aquest calat, és preferible optar per prendre en consideració l'opinió pública obrint un procés de participació ciutadana que hauríem de mirar amb consens com es podria fer entre tots els grups i que altres administracions, com els ajuntaments, que tendran molt a dir, i jo crec que és bo que tinguin coses a dir, hi puguin resultar afectats, puguin dir el que hi troben. El criteri del Govern per a l'aprovació dels avantprojectes de llei que afectaven medi ambient abans de la seva remissió al Parlament al llarg d'aquesta legislatura, la LECO, la Llei de renous, la de caça i pesca, la d'avaluacions d'impactes ambiental, ha estat fer possible aquesta participació ciutadana i d'altres administracions, i això ho procuram també en aquest cas i, en tot cas, el proposant que ho manegi com trobi, res a dir.

La segona qüestió. Durant el període d'esmenes, és voluntat d'aquest govern, a través del grup parlamentari, esmenar el text presentat i en relació a aquestes esmenes, hem de destacar que la voluntat és consensuar amb els diferents grups polítics el text final que es vulgui aprovar, resultant imprescindible que la proposta final sigui del gust de totes les administracions implicades. Segona qüestió, a la proposta actual hi ha aspectes que hauran de ser objecte d'un debat acurat, proposant si de cas model alternatiu com per exemple la necessitat i l'oportunitat de realitzar els estudis legals sobre la viabilitat jurídica d'aquest nou cànon o la significativa importància que té lligar aquesta llei en el marc normatiu vigent i especialment a la seva relació amb la Llei 11/2006, d'avaluació d'impacte ambiental i avaluació ambiental estratègiques a les Illes Balears, a efectes d'evitar, i crec que tots hi estarem d'acord, la duplicitat de tramitacions, estudi i incidència paisatgística d'avaluació ambiental amb finalitats molt semblants; jo crec que hem de ser

capaços d'arbitrar el mecanisme que els resulti més senzill, no tan sols en el que és comunitat autònoma, Govern balear i consells, sinó també ajuntaments, i al final, ciutadans. Crec que és possible trobar mecanismes on tots ens trobem i siguem capaços de no duplicar, necessitam que la llei d'avaluació ambiental estratègica i l'avaluació paisatgística puguin, a algun lloc, coincidir, si no, el que faríem és duplicar.

És més, el Govern està disposat a donar una passa endavant i l'anunciam ara aquí, que és incorporar a la llei d'acompanyament el període d'esmenes de la qual acaba dia 21 de novembre, que sigui a partir de dia 1 de gener del 2007, tots els projectes o plans subjectes a avaluació ambiental que comencin la seva tramitació hauran de dur ja, com a annex l'estudi d'incidència paisatgística com una mesura provisional vigent fins a l'entrada en vigor de la nova llei. I que s'incorpori, com dic, ho farem a través d'una esmena a la llei d'acompanyament, a tots els projectes, plans, subjectes a l'avaluació d'impacte ambiental que comencin la seva tramitació dia 1 de gener, hauran de dur un annex amb l'estudi d'incidència paisatgística com una mesura provisional, vigent, fins a l'entrada en vigor de la nova llei.

Per últim, crec necessari, i aquest és l'altre punt que nosaltres pensam que és molt important d'aquesta llei, que els ajuntaments, a més de poder fer propostes en la fase de participació pública d'aquesta llei ja anunciada, haurien de tenir també una intervenció assegurada en el procés de presa de decisions en matèria de paisatge especialment quan es tracta de zones urbanes, bé sigui per tenir veu i vot en relació amb els estudis de paisatge, o bé mitjançant qualsevol altre mecanisme que permeti tractar els ajuntaments com les administracions decisòries en matèria urbanística, hem de saber aprofitar què podem donar als ajuntaments perquè cada vegada els ajuntaments estiguin més implicats amb aquestes coses.

Així esperam, senyor portaveu, que al llarg de la tramitació parlamentària, aquesta aspiració de caire municipalista tenguin el seu reflex a la versió definitiva de la llei. És a dir, de qualque manera exigim ja aquests documents dia 1 de gener, facem feina per millorar aquesta llei i facem que els ajuntaments en siguin part important, però, en tot cas, enhorabona al Consell de Mallorca.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Nadal, en nom del Grup Parlamentari Mixt, per fixació de posicions, pot intervenir.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo no pensava intervenir com a representant d'Unió Mallorquina en aquest debat de la proposició de llei, perquè, com que m'havia tocat l'honor de defensar la postura del Consell de Mallorca, pensava que no seria necessari que Unió Mallorquina es pronunciés sobre aquesta llei, però després de les brillants paraules del conseller del Govern, crec que és bo que Unió Mallorquina fixi la seva posició sobre aquesta proposició, per tant agraeisc al Sr. President que em doni l'oportunitat que reglamentàriament em

correspon de poder explicar quina és l'opinió d'Unió Mallorquina davant la presa en consideració d'aquesta proposició que ha fet el Govern de les Illes.

Vull agrair al Govern de les Illes Balears que doni suport a aquesta iniciativa perquè estic convençut que tant el Govern de les Illes Balears com el Consell de Mallorca compartim l'interès de protegir el nostre paisatge. Jo, de totes maneres, de l'explicació que ens ha donat el conseller, crec que hem d'intentar separar dos valors jurídics a protegir que són diferents. No es tracta de protegir el medi ambient, que ha d'estar protegit, igual que no es tracta, encara que sigui una competència del Consell de Mallorca, de protegir l'ordenació del territori, competència que és exclusiva dels diferents consells, ni tan sols de protegir l'urbanisme, que és una competència inicialment dels ajuntaments, però que a una tutela d'una certa uniformitat té competències també els consells de les diferents illes. Són valors jurídics diferents a protegir. Si pensam com una societat que ha evolucionat, com una societat que cada dia vol més qualitat de vida, que el nostre paisatge, tant el rural, el mediambiental com l'urbà, s'ha de protegir, si pensam que aquest paisatge és un valor econòmic important a protegir, que jo estic segur que el conseller de Turisme sap i està convençut que un dels principals atractius que tenim a les nostres illes és aquest paisatge, si pensam que l'hem de protegir, tant el rural, tant les marjades, com l'urbà, com pugui ser una barriada de Palma o un poble de la Serra de Tramuntana, si pensam que la figura és a protegir, hem d'estar a favor d'aquesta protecció que proposa la llei. Per això vull felicitar el Govern per aquest suport a aquesta llei.

La participació ciutadana. Bé, estic content i, a més, des del Consell de Mallorca estam disposats que a partir d'ara, com ha proposat el Govern de les Illes Balears, a totes les lleis que fem, que duquem a aquest parlament, tinguem un tràmit de participació ciutadana, que fins ara només exigíem als reglaments, però que ara exigirem a les lleis. Entenc que hauria de ser un criteri general, no en un tema o en un altre, però li puc dir que des d'Unió Mallorquina, com que creim en la participació ciutadana, com que creim que el consens és bo i que el que puguin aportar tant els ciutadans com els representants dels diferents sectors a la societat és bo, no hi posarem cap inconvenient. El que no entendríem és que l'aplicàssim només a les iniciatives que vénen del Consell de Mallorca, perquè vendria a suposar que volem tractar el Consell de Mallorca quan té una iniciativa legislativa que reconeix el nostre estatut, com si fes una normativa reglamentària, i no l'hem de rebaixar. Crec que els consells, els ajuntaments i el govern són institucions que reconeix el nostre estatut, que fins i tot a la proposta de nou Estatut d'Autonomia que s'ha tramitat amb un consens tan ampli per part d'aquest parlament, dona a cadascuna de les institucions un paper i que aquest paper s'ha de conservar.

Vull dir-li que per part d'Unió Mallorquina tindrà el nostre suport perquè es faci això. També vull felicitar-lo per aquesta iniciativa innovadora que ha tengut vostè la valentia quan ha pujat a aquesta tribuna d'exposar, que a la nova llei d'acompanyament o a la propera llei d'acompanyament es posi aquesta mesura, que nosaltres felicitem, aplaudim i donem suport, però que hem d'entendre que per ventura si no va d'acord amb les altres mesures que són necessàries, no tindrà

sentit. Ho exigirem a tots els projectes o grans projectes que es vulguin tramitar i que afectin el nostre paisatge quan no hem definit quins són els catàlegs de paisatges a protegir? Quina serà la comissió que avaluarà aquesta incidència paisatgística? Han de ser les comissions d'urbanisme? Han de ser els consells que tenen ordenació del territori o ha de ser el Govern amb la comissió que avalua els impactes ambientals? Crec que totes aquestes qüestions s'entenen dins un conjunt que hi ha a la llei, dins el conjunt on es presenten els catàlegs, es presenten quines són les mesures d'incidència i, sobretot, el més important, es preveu el finançament per dur-ho endavant.

Aquest cànon es ve aplicant i el que creu el Consell de Mallorca és que hi ha d'haver una normativa de rang legal que permeti la creació d'un fons perquè totes aquestes mesures de protecció del territori, de protecció del paisatge que es pretenen es puguin dur a efecte.

Per tot això, i vull agrair les paraules del conseller del Govern balear i agrair el seu suport i manifestar que, per part d'Unió Mallorquina, durant tota la tramitació d'aquest projecte, estarem disposats i oberts a consensuar el text, el qual estic segur que, si bé amb les aportacions dels diferents grups, millorarà en molt el que s'ha proposat per part del Consell de Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, abans de començar a parlar de la llei, crec que avui hem escenificat perquè s'ha duit aquesta llei a aquest Parlament, s'ha duit senzillament per dir: si tu protegeixes, jo protegeix més que tu; és a dir, aquesta lluita electoralista a la qual ens duran ara, entre Unió Mallorquina i el Partit Popular. Per fer-nos plantejar, davant almanco una part d'aquest Parlament, absolutament espantat, a veure qui protegeix més. Jo crec que, francament, a partir d'aquí supòs que en veurem moltes més, perquè hem començat amb mal peu i hem començat amb mal peu per una raó: perquè nosaltres ja vàrem dir, quan es va debatre en el Consell Insular de Mallorca sobre aquesta llei de protecció del paisatge, que ens sorprenia que es dugués una proposició de llei d'aquestes característiques i la nostra sorpresa no és gratuïta.

Vull recordar que, en primer lloc, aquesta iniciativa és presentada per la majoria política del Consell Insular de Mallorca, no pel Consell Insular de Mallorca en tota la seva amplitud, tenint en compte que els únics que hi votaren a favor varen ser el Partit Popular i Unió Mallorquina. Aquesta majoria política és, nosaltres entenem, d'un cinisme polític molt preocupant, és d'un cinisme polític que nosaltres volem dir, a finals de la legislatura, a mig any de les eleccions ens duen una llei per protegir el territori, quan s'han dedicat al llarg de tota la legislatura a destruir-lo, això haurien d'explicar per què ho fan així. La presentació d'aquesta llei, nosaltres únicament i

exclusivament li donam una explicació, que, a més, com dic, avui aquí hem estat participants d'aquesta situació absolutament increïble, i és purament electoralisme de dir jo protegesc i jo faig més que tu. Però el problema no és omplir-se la boca de paraules, el problema són els fets i en aquest moment Mallorca, i ho dic perquè qui ha tengut la iniciativa ha estat Unió Mallorquina i el Partit Popular, la majoria que hi ha en el Consell de Mallorca, únicament i exclusivament el que hi ha hagut ha estat una gran destrossa ambiental i territorial, això és el resum d'aquesta legislatura.

I si no, m'agradaria que m'explicassin, sobretot els que l'han presentada, com així volen rentar-se la cara ara, perquè clar, es presenten a les eleccions, el Sr. Nadal va de gran candidat i això requereix de fer molt de màrqueting, defensar el territori, defensa ambiental, però la realitat no és aquesta; jo els diria que si realment els interessava la protecció del paisatge el que haurien d'haver fet són dues coses: en primer lloc, vincular el paisatge a tots els projectes que en el Consell Insular de Mallorca s'han aprovat. Per exemple, s'hauria d'haver aprovat un pla director sectorial de carreteres que no fos el que vostès varen aprovar, vostès han aprovat la destrucció de l'illa de Mallorca i li puc dir clarament que l'han oberta en canal. I per altra banda, tot i que no els agrada, ja ho sé que no els agrada a molts, però ho hem dit en moltes ocasions, han destrossat i arrasat paisatges emblemàtics, han obert en canal l'illa de Mallorca de dalt a baix, d'esquerra a dreta, 10 milions de metres quadrats asfaltats aquests tres anys: autopista Palmanova-Peguera, Inca-sa Poble, variant d'Inca, s'Arenal-Llucmajor, variant Llucmajor, Palma-Universitat, i així podríem seguir i això ha estat una destrossa del nostre paisatge. I ha estat decidit per UM i el PP, això no és només el PP, és UM.

Per tant, nosaltres creim que venir-nos ara a parlar de paisatge ens sembla que en aquells moments s'hauria d'haver plantejat. En segon lloc, es va aprovar un Pla Territorial de Mallorca, aprovat també pel Partit Popular i per Unió Mallorquina, el qual permet un creixement urbanístic expansiu que tindrà molts d'efectes sobre el paisatge, ja els té, un paisatge de grues cada vegada més gran. Això és el que volen protegir, un Pla Territorial de Mallorca el qual permet ocupació d'àrees rurals per a usos residencials i turístics; creació de nous sòls edificables i que no continuaré, però podríem continuar parlant que en els propers deu anys es puguin classificar 1.454 noves hectàrees per a usos residencials, 50 projectes dins sòl urbanitzable o apte per urbanitzar: Cala Carbó, Cala Blanca, Ca'n Porquer, Muleta, Son Ferrandell, Cala Marçal, és que podríem continuar; això no és paisatge? El paisatge no està vinculat al Pla Territorial de Mallorca, no hi estava en el moment en què el varen aprovar en aquesta legislatura? Nosaltres consideram que si hi ha realment una intenció clara de protecció del paisatge s'hauria de fer en aquell moment i no venir ara, com dic, a sis mesos de les eleccions, a dur-nos una llei absolutament desvinculada quasi bé de la resta de coses, dient-nos que s'ha d'aprovar una llei que protegeix tant.

Per altra banda, podria continuar allargant-me molt amb qüestions paisatgístiques, però evidentment entraré dins el que pertoca, perquè m'agradaria també fer esment que casos concrets, com Son Espases, com per exemple, devora el Monestir de la Real, un equipament sanitari que tots coneixem,

una àrea rural de gran valor patrimonial, natural, cultural i històric, i els promotors de dur endavant això són els impulsors d'aquesta llei de protecció del paisatge. Això és una esquizofrènia, s'ho haurien de fer mirar, com a mínim s'ho haurien de fer mirar.

Però anant a la qüestió del bessó de la llei, he de dir o nosaltres hem de dir que ara que han fet la destrossa, ara volen quedar bé i omplir-se la boca de proteccionisme de cartró pedra. Ja he dit que si tant d'interès tenien no importava que aprovassin fins i tot més lleis, sinó que aplicassin les lleis ja existents. Els vull recordar que existeix la Llei de protecció del patrimoni històric, la qual no han aplicat com calia; la Llei de disciplina urbanística, la qual no han aplicat com calia; la pròpia LEN i les DOT, les quals no han aplicat com calia; si haguessin aplicat les lleis que ara ja estan en marxa, fa fins i tot legislatures anteriors, per aquesta mateixa majoria que avui ens du aquesta llei a aquest Parlament, molt preservació del paisatge seria una realitat. Per tant, a més d'arribar tard, nosaltres entenem que per altra banda hauríem de fer una altra pregunta i és: què és aquesta llei?

I ara anem al contingut. És una llei que declara bones intencions i principis molt generals amb els quals nosaltres estam d'acord; nosaltres estam d'acord amb la protecció del paisatge, però anem a veure: què diu aquesta llei? Per a què servirà aquesta llei? És una llei buida de contingut, una llei ambigua, poc concreta i gens clara, no marca criteris clars de protecció ni defineix amb claredat què s'ha de protegir i per quines raons. Quins criteris planteja de protecció efectiva? Dóna potestat plena, això sí, als consells insulars per protegir, gestionar i ordenar el paisatge de cada illa, per poder o per tal de desenvolupar les polítiques d'ordenació del territori i urbanístiques i també fa fer feina als ajuntaments, però no hi ha ni un criteri general que digui la protecció anirà per aquí, concretant-la, ni diu tampoc exactament amb què consisteixen aquests criteris. Totes les decisions importants es deixen, saben on? Als reglaments. Ja ho va dir un senyor, ja ho varen dir: *hagan ustedes las leyes, denme a mí los reglamentos*; és a dir, tots les decisions importants aquesta llei únicament i exclusivament diu que hi haurà una sèrie de qüestions, però que ho decidirà un reglament del qual desconeixem exactament quins criteris hi haurà.

Per tant, no es concreta res, ni se sap què ni com es protegirà aquest paisatge. Si aquesta llei crea una figura urbanística o territorial més, que no ho sabem, perquè no sabem exactament què crea aquesta llei, s'ha de concretar amb criteris clars i objectius, transparents i definits, perquè si no se genera el que a vostès no els agrada escoltar: inseguretat jurídica, inseguretat jurídica i indefensió de la pròpia ciutadania, la qual no sap exactament qui decidirà, com es decidirà i per quina raó es decidirà que un paisatge es protegeixi, tampoc no sabem exactament quina serà la protecció ni com es farà.

Jo faria una pregunta als senyors del Partit Popular i d'Unió Mallorquina: han demanat als propietaris del paisatge què els sembla aquesta llei? Han demanat el seu acord per gestionar el seu paisatge? Té també propietaris el paisatge, si vostès han arribat a aquest nivell, també nosaltres hem d'arribar a aquest, les coses no les fan seriosament, senyors d'Unió Mallorquina i senyors del Partit Popular i, si no, ho especifiquin a la llei,

perquè la llei de tota això ni en parla, però parlin amb els propietaris a veure el què, perquè si no aquí no diu res dels criteris objectius i clars que han de ser les lleis.

Una llei, a més, que estableix uns instruments d'aplicació sense concretar ni clarificar; els catàlegs de paisatge, els estudis d'incidència paisatgística o les comissions de paisatge són instruments que no s'especifica qui ho farà, amb quins criteris, com i quan, tot ho decidirà el consell insular en el seu reglament. Això és el que diu la llei.

La llei, a més, crea, ja ho ha dit no sé exactament qui, però, perdonau, el portaveu supòs del consell insular, la majoria del consell insular, ha dit que es crea una gran comissió de paisatge, com a cosa magnífica, és un organisme suprem, ho decidirà tot. Aquesta comissió farà un informe favorable o no i de forma vinculant, sobre els catàlegs fets pels ajuntaments, si és paisatge urbà i avaluarà els estudis d'incidència paisatgística i dirà si estan bé o no. Ara bé, a part que en formaran part cinc tècnics designats pel consell insular pertinent, tota la resta de qüestions, referides a criteris de protecció, de gestió, d'organització, res, tot al reglament. Què vol dir això? Què és un paisatge per protegir? Això no ho aclareix aquesta llei, és una llei absolutament buida i a més, ja dic, crea, al nostre entendre, una gran inseguretat.

La participació pública la qual pareix que ara a tothom li agrada tant, cosa que nosaltres ens n'alegram, aquesta llei no diu res, ni una sola paraula; la participació de la ciutadania on és? No hi és, no existeix en aquesta llei. I jo li he de recordar, almanco a qui l'ha presentada que la llei, que no ha arbitrat cap mecanisme per fer-ho possible, que és una còpia bastant semblant al Conveni Europeu del Paisatge, aquest conveni diu que la ciutadania ha de participar; però com que aquí això de la participació no agrada, la llevam i aquí no hi participa ningú, perquè a nosaltres ja ens agrada això de les illes que senzillament decideixen, no, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

... no hi ha cap article que parli d'aquesta qüestió i si no es veu que jo tenc una llei diferent de la que tenen vostès.

Per altra banda, tampoc no estableix cap mesura ni nivell de coordinació entre les administracions ni tampoc no té capítol de sancions ni res similar, ni d'inspecció ni de res, clar, és normal, perquè aquesta llei pràcticament no diu res. Això sí, això els encanta, crea un fons per a la protecció, gestió i ordenació del paisatge, a més que no s'especifica gaire, això de recaptador li agrada molt, clarament és un clar afany recaptador d'aquesta llei, però té greus contradiccions: una llei que es du per protegir, resulta que a més destrucció, diríem, entre cometes, o a més construcció dins sòl rústic, més recaptarà per protegir el territori.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant, Sr. President. I per altra banda, nosaltres entenem que la protecció d'un paisatge, en molts casos no necessita tampoc de molts doblers, necessita sobretot de tenir voluntat política, d'aplicar lleis i sobretot de tenir clares les idees sobre la preservació i la conservació.

És per tant, i acab, una llei que per a nosaltres arriba molt tard, per uns promotors que no tenen credibilitat respecte de la protecció, perquè s'han dedicat durant tota la legislatura a matxucar el nostre territori i el medi ambient a les Illes Balears i concretament de Mallorca, i que el seu contingut no assegura els criteris de protecció. Una llei ha de ser clara, transparent, aplicable, que obligui a fer actuacions concretes i reguli la seva aplicació. La proposta que avui ens du aquí no respon a això, només respon a una rentada de cara i a un màrqueting ambiental carregat d'electoralisme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Primer una salutació cordial i emocionada a la retrobada amb aquesta tribuna i reprenc el fil en un debat sense fi, el debat territorial, que és un tornem-hi tona-hi entre aquells que el volem protegir i els que s'hi resisteixen o, com ara avui, que també és habitual, entre els que volem protegir i els que ho volen fer veure.

La proposició de llei ens parla del dret a identificar-se amb un entorn, reconeixent com el paisatge forma part de la nostra personalitat. I això és ben cert, realment un paisatge ordenat, un paisatge bell, un paisatge natural amb valor estètic ens ennobleix i els paisatges degradats ens degraden, però és que aquí el dret a identificar-se amb el paisatge deu ser un dret a la metamorfosi personal, perquè ens canvien Mallorca, ens canvien Menorca, ens canvien les Illes Balears, que ara Menorca és el model a seguir, ens canvien les Illes Balears damunt davall.

Si fa estona que no han anat a un lloc, corren perill de no trobar les tresques, perquè realment aquest reconèixer-te a l'indret de la infància, realment serà complicat, trobaran cents de bolets de ciment i d'asfalt; i es va ofegant l'encant, la serenitat que transmetia, tants i tants de paisatges del nostre país. A tots ens mena una societat d'usar i tirar, sense estima per les coses, sense estima pel paisatge i en definitiva sense estima per les persones, qui estima el paisatge no el destrueix, Sr. Font, Sr. Nadal, qui estima el paisatge, qui el vol protegir no el destrueix.

Amb la seva normativa anam a una societat estandarditzada la qual abdica de les pròpies contribucions i es banalitzada amb construccions en sèrie, de vegades ben cares i tanmateix sense caràcter, sense gràcia, sense formar part del medi en el qual

s'erigeixen; així, quan no es cau dins un pintoresquisme ridícul, a part d'un barroquisme que està sorgint. Com s'ha dit també un gran valor econòmic, a part d'aquest valor personal i sentimental.

Ara, fa quinze dies, tenguérem un debat sobre una iniciativa legislativa popular que encapçalava un canvi real, amb mesures concretes, reals, efectives damunt el territori per canviar el model desenvolupista dels anys seixanta, mantingut, els anys noranta es retura un poc, però que el 2003 torna tenir via lliure amb aquest pacte PP-UM. Com saben i com era tristament de preveure la ILP no es va prendre en consideració. Per això avui no puc evitar la sensació que ens volen emblanquinar.

Ara resulta que els mateixos que bombardegen el paisatge, com se'ns diu, ens volen fer creure i participar a una fundació pacifista. I nosaltres només demanaríem: s'aturen de bombardejar? No mirarem enrera, s'aturen? No. Però si tots els bombardejors estan programats, estan planificats i no n'atura aquesta llei ni un.

I se'ns ha dit coherència, Sr. Nadal, per l'amor de Déu, com a mínim mesurem les paraules, triï un altre adjectiu, n'hi ha tants al diccionari, en triï un altre, coherència, per l'amor de Déu! El bessó del debat d'avui és: volen protegir de ver el paisatge i restaurar el que queda degradat, sí o no? Si és que sí, posem-nos-hi, traiem els instruments legals, la planificació adient i facem-ho. Si és que no, no embullin troca, no enganyin, no diguin mentides, com deia el Sr. Font, avui de matí, atribuint-les als altres, perquè sempre són els altres. A no ser que ens vulguin embullar troca i ens vulguin fer creure que les autopistes seran ecològiques, com ara ja surten frases d'aquestes, que es fan a la mallorquina, amb tumbet i rebosillo; que es fan urbanitzacions camuflades, hotels molt guapos, de nova planta; que els camps de golf, bé, tenen un aspecte estètic molt millor que es figuerals, on vas a parar, que betlemets dins les rodones i vengia decorats postissos, si és d'això que anam a xerrar, bé, és un tema, si anàvem a xerrar de paisatge realment dins l'ILP hi havia mesures per aprovar reals.

I estam contents que, com a mínim, vegin que alguna cosa s'ha de fer, perquè escoltant la ILP el Sr. Font, que deia, que allà li diuen el paradís hi havia tots els mecanismes legals per mantenir-lo; o la Sra. Munar, quan deia que el Pla Territorial ja arreglava els problemes per a 25 anys, bé, com a mínim, un puntet de problemàtica territorial i ambiental encara deu quedar que necessita noves iniciatives. Però aquesta iniciativa torna ser un exemple de cap mesura nova: el Consell de Mallorca, quan ens ho proposa, no en treu cap conseqüència pràctica damunt el territori, ni una, damunt totes les seves actuacions anteriors, i això que a l'exposició de motius diu que hi ha hagut una forta degradació del nostre paisatge; que hi ha una desmesurada urbanització; que hi ha un impacte de grans infraestructures. A qualcú se n'hi ocorre alguna, per ventura la trobarà dins un pla director sectorial. Però com que vostès ens voten sistemàticament en contra de protegir el litoral, sistemàticament a favor d'hotels en sòl rústic o en contra d'aturar autopistes, tendríem la sensació, tramitant aquesta llei, de participar a una òpera bufa, a una comèdia xerequeta, amb dos protagonistes d'excepció, com avui, com el Sr. Nadal i el Sr. Font, però d'aquesta tragicomèdia, perquè el final és tràgic, la veritat és que no ens interessa gaire. Jo crec que més que esquizofrènia, Sra.

Rosselló, és una afició pel teatre, una maniobra de distracció de l'opinió pública per entretenir el personal, perquè d'esquizofrènia jo no en veig gens ni mica, aposta no m'ha arribat a emocionar el cant, l'oda, bucòliques i èglogues del Sr. Nadal, perquè m'han sonat postisses, no veig que sortissin del fons del cor emocionat en la contemplació del paisatge. Puc anar errat, però com que cada dia ho fan, doncs a un li queda aquesta percepció.

Jo crec que és intel·ligent fer urbanisme preventiu, en lloc d'urbanisme quirúrgic, estic d'acord, facem-ho, ja; perquè si no, pareix que hi ha una certa idea catòlica, de tu peccas tant com puguis i després al final fer una llei i te'n penedeixes, o no, fer una llei que pareixi que te'n penedeixes, com una llei de paisatge, per exemple. I nosaltres ja estam cansats de pecats urbanístics, de pecats venials i de pecats mortals que s'han fet damunt el paisatge i no hem sentit cap propòsit d'esmena. Per això proposarem esmenes si això es tramita, no posarem cap emperò que es tramiti, però proposarem esmenes. Que s'eviti urbanitzar Muleta, Cala Blanca, Ses Feixes, ho votaran? Això és valent, això és valent, la resta són brindis al sol, volen valentia? Sr. Nadal, valentia, votin les esmenes; després, evidentment, nosaltres donarem suport a la llei si diu alguna cosa nova: que no hi hagi més autopistes, que no creixi Lluç; que es mantengui el sòl rústic a Son Espases; que es faci un parc central a la capital; que deixem de promoure hotels en sòl rústic amb camps de golf associats, això és valent. Veritables zones de reconversió, de ver, no tornar-les a predicar com les dels anys vuitanta.

Dit això, tal vegada hi poden jugar un paper aquests instruments, tant de bo! Ara, tenim motius per l'escepticisme: en primer lloc, no els ve de nou que els pioners de ver, els pioners de ver hagi estat la Generalitat Valenciana? Això a ningú li obri els ulls que la primera llei la faci, és que la Unió Europea li està demanant que canviï la llei del sòl perquè no deixa res per a verd, si me permeten l'acudit; perquè va arreu, varen fer una llei de paisatge, la pionera, realment jo crec que l'equiparació és bastant adequada.

El Conveni Europeu de Florència de l'any 2000, se'n recordaran qualcú, jo hi era, es va ridiculitzar que es volgués dur a la llei de biodiversitat, això de protegir el paisatge era molt estrany, estam parlant de l'any 2002. La llei d'impacte ambiental, la qual també citava el Conveni de Florència, es deia, UM-PP, se'n recorden, el pacte antiterritorial de l'anterior legislatura ja, que no es podia fer perquè primer havien de fer els plans i llavors l'impacte, les avaluacions d'impacte, no posem entrebancs ambientals, no posem entrebancs paisatgístics als plans, els plans s'han de fer, llavors ja farem avaluacions d'impacte ambiental. Talment s'ha fet, primer els plans, primer les autopistes i després dir que els plans tendran avaluacions d'impacte ambiental. De què parl? Clar, les avaluacions d'impacte ambiental tenen estudis de paisatge, si es fan bé.

Perquè aquesta mesura pionera i necessària i valenta, resulta que ja hi havia moltíssimes maneres de fer-ho, com sempre, estratègia d'embullar troca i tàctica dilatòria. Hi ha instruments, més esmolats o menys, per fer exactament això que es vol fer amb aquesta llei, que es faci. El Reglament de planejament,

plans especials de protecció del paisatge, quants se n'han fet?
Cap. Les facin, reglaments de planejament, 78.

ANEI, plans especials, es podrien fer tots els plans especials de cada..., no, es podrien fer no, la LEN, la gran LEN, la qual du una sèrie d'articles que el PP hi va votar en contra, que de vegades no se'n recorda dir-ho, perquè les lleis es voten per articles i no es voten al final, aleshores, aquesta llei diu que cada ANEI tindrà pla especial, a Mallorca ni un, diu que no els farà, no fa comptes fer-ne cap. Les faci, les faci perquè segur que tocarem el paisatge amb això.

El PORN, tenim un BIC, tenim un *palacio pintoresco*, l'anam a regular com a BIC; el pla territorial en pot fer la mesura, el PORN en pot fer una regulació. Decebedor, si és absolutament decebedor, si era quasi més ambicions quan es va declarar *palacio pintoresco* el 73.

LECO, tenim paisatges a la LECO, aquesta llei que només s'ha fet per a no homologar els espais protegits en els espais homologats internacionalment, sinó cercar una fórmula, a la balear, de no protegir. Aquesta llei i tot diu que hi ha paisatge protegit, si poden figurar; on són? Jo en el butlletí no els he vist, es poden fer, declarats.

Les lleis urbanístiques, com saben, també preveuen denegar llicències per protegir el paisatge, el que passa és que, ho reconeguem els tècnics municipals són molt poc inclinats a aplicar coses que no siguin vuit metres d'alçada, 30% de no sé què, crec que en això hi hauríem de fer molta d'incidència perquè és possible. I quan el Consell de Menorca i el Consell de Mallorca a l'anterior legislatura ho ha fet, tota la jurisprudència els ha donat la raó, els plans territorials hagués estat bé que també ho haguessin fet.

Per paga, i vaig acabant, quan serà efectiva aquesta llei? Ja s'ha dit, hi haurà temps de tramitar-la? Llavors s'han d'aprovar els reglaments; el de medi nocturn, per cert, n'hi ha qualcun d'aprovat, ja que s'ha parlat avui d'una llei important que es remetia al reglament, la de medi nocturn, jo no l'he vist publicat en el butlletí, però me pot haver escapat, jo no l'he vist.

Després, els ajuntaments s'han d'adaptar, pobres ajuntaments, és que cada dia els posam una càrrega nova; llavors la culpa és seva, ja no poden contractar més equips de tècnics, fem alguna feina des d'aquí, alguna feina des dels consells, perquè els pobres ajuntaments cada vegada els afeixugam amb una feina nova.

La veritat és que me recorda molt el que passa amb la reconversió, des dels anys vuitanta, el POOT, es diu que hi haurà reconversions, diu quins mecanismes s'utilitzaran; cap, reconversions potents ni una, cada vegada es diu és que falta el reglament per fer les àrees de reconversió territorial; ens falta un reglament per fer el pla de millora territorial; cada vegada hi ha un nom rar, cada vegada hi ha un nou acrònim, cada vegada s'ha de fer un nou pla. Qüestió: ara ens hi posam, ara aprovam el pla, sempre a final de legislatura aprovarem la figura territorial i un altre dia qualcú la farà. On són les reconversions?

Aquí és on ens trobaran. Jo crec que tots som molt conscients de la dificultat de regular el paisatge, el paisatge no es pot fossilitzar, el paisatge és una cosa viva que es transforma; el paisatge té molt de subjectiu i per tant és complicat. De totes maneres, nosaltres voldrem donar suport si en la tramitació es troba una manera més interessant d'introduir aquests instruments, els catàlegs de paisatge, els estudis, com s'ha dit, aquesta comissió de paisatge, si no es dona a ACIREB, i té una cara i ulls la gent que se'n cuida de dir el que és de gust i el que no ho és en aquest país, crec que és important aclarir-ho, l'objectivitat respecte de les ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President. Com també donarem suport a aquest impost (...) en sòl rústic. En resum, i acab, nosaltres, durant la tramitació, mirarem que hi hagi mesures reals de protecció del paisatge en els espais que avui estan realment amenaçats. Si vostès voten esmenes com les que nosaltres proposarem, serà la prova del cotó, aquestes no enganyen: votarem Muleta, si es vol salvar el paisatge de Muleta es votarà a favor, si no, no. Aleshores, no, jo en dic una, en puc dir 100, Sr. Font, de les que vostè ha passat per damunt, en tot cas, si qualche cosa concreta se salva nosaltres hi votarem a favor, si és una rentada de cara per a vostès quedar bé de cara no sé de qui, la veritat és que no participarem de la claca d'aquesta obra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Crespí té la paraula.

(*Remor de veus*)

Per favor, senyores i senyors diputats, té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. Crespí I PLAZA:

No, però puc esperar, no es preocupi. Jo tenia prevista una intervenció, però el fet que el conseller hagi intervingut en una fixació de posicions del Govern, cosa que no me pareix malament, evidentment m'ha fet canviar una mica el que jo pensava dir. En principi, nosaltres deim, aquí, ara, que votarem a favor de l'admesa a tràmit d'aquesta proposició no de llei, vull dir proposició de llei, perquè creim que no és dolent, encara que no estam molt d'acord amb la llei, que intentem fer alguna cosa per a la protecció del paisatge. Perquè jo no sé si sap vostè, Sr. Nadal, que en aquest moment es promou una segona edició, una edició nova, del diccionari Alcover Moll on es canvia la qualificació de la paraula, la definició de la paraula paisatge, i quedarà dita d'aquesta manera: Paisatge és aquell espai físic que normalment es presenta ocult darrera les edificacions i que es troba a l'espera de ser engolit per aquestes aconseguint així l'addició de l'adjectiu urbà, paisatge urbà, que és el bo. Clar, tot allò que puguem fer perquè això no sigui així jo crec que és bo, però si nosaltres demanam als ciutadans: vostè creu que en aquesta comunitat es protegeix el paisatge, es

protegeix el medi? Jo crec que ens diran que no, ens diran que no. I si els preguntam: i vostè sap que legislam molt damunt el medi? Sí, legislen molt però protegeixen poc.

I això jo crec que és una realitat, en què feim uns instruments que o bé no els volem aplicar, i llavors es podria definir com a mala fe fer-los, o realment és que som molt incompetents, una de dues. Però bé, malgrat això, nosaltres donarem suport a aquesta tramitació.

M'ha preocupat la intervenció del Sr. Font, perquè ha estat bastant curiosa: vostè ha fet la seva exposició, ha sortit el Sr. Font dient-li que fantàstica aquesta llei, però llavors li ha vingut a dir que era absolutament innecessària, perquè tot estava contemplat a les altres, però que així i tot, per aquella cosa que tots som bons al·lots i ens estimam, vengui, una llei més que no passa res, que el paper ho aguanta tot. I vostè ha sortit encantat del suport del Sr. Font, però li ha dit que tot allò que ell deia no era ver i que, a més, allò que deia tant fantàstic de ja aplicar-ho a la llei d'acompanyament era un disbarat fer-ho, perquè encara no estaven definits i tal. Per tant, m'ha preocupat tant d'acord perquè resulta que estan radicalment en desacord, no sé on arribarem amb aquesta llei, amb aquestes dues intervencions que després crec que serà bo que les tornem llegir com les bones novel·les, en el *Diari de Sessions*, per veure aquestes amagades advertències d'un a l'altre, sobretot d'un, que és el que té més vots en aquesta cambra i que, per tant, pot donar una girada de capell a aquesta llei.

Aquesta llei, jo crec que s'ha definit aquí per alguns altres. És una llei que mala voluntat no té, però és una llei que tanca molt poques coses, és tan genèrica, tan oberta, diu tantes coses que no s'entenen. Miri, jo n'hi esmentaré una que és curiosa, diu "afavorir l'evolució del paisatge", vostès saben què vol dir això? Què vol dir, que hem d'agafar un paisatge marí i l'hem de fer evolucionar cap a un paisatge terrestre, per exemple? No sé què vol dir. El millor paisatge és aquell que el deixam que evolucioni ell pel seu compte sense afavorir-ho, aquest és el millor paisatge, crec jo. No sé què vol dir. I com aquesta n'hi ha un parell.

Miri, el que no es pot admetre, per exemple, des del punt de vista conceptual, i això ja ho vaig dir, és una de les poques coses que vaig dir a la meua intervenció al consell insular, és que dotem econòmicament l'aplicació d'aquesta llei amb un fons que es nodreix únicament i exclusivament, sembla segons aquesta llei, d'un cànon que grava totes aquelles coses que es fan en sòl rústic que no són les pròpies del sòl rústic. M'explic? És a dir, nosaltres tenim un sòl rústic, que li deim rústic perquè és rústic, i on s'haurien de fer les coses que hi ha al sòl rústic: agricultura, ramaderia, etc.; però si es fan coses que no són les pròpies, és a dir, si destruïm els paisatges del sòl rústic, perquè hi feim un hotel, un camp de golf, un no sé què- això deu ser l'evolució del paisatge-, llavors li posam un cànon, i aquest cànon ens servirà per protegir el paisatge. Jo no ho entenc, o sigui que el finançament dels cossos de seguretat de l'Estat seran les multes i les incautacions dels delinqüents, el que pugui agafar la policia ens servirà per finançar la policia. Home!, em sembla molt bèstia, com més delictes, més policia podem tenir, si no hi ha delictes, poca policia, està bé, això! Si no destruïm sòl rústic, tal vegada és aquesta la seva finalitat, li deman a la rèplica, si vostè cobra molt al senyor que destrueix

el paisatge rústic, no el destruirà, per tant farà innecessari la protecció d'aquell paisatge perquè ja estarà protegit, tal vegada és una cosa així, tan sofisticada, que jo no hi havia caigut, és possible que sigui això, però m'agradaria que ho explicàs. Jo crec que hi hauria d'haver un altre tipus de finançament.

I també se li ha dit que és ver que tenim molts d'instruments que podríem utilitzar i no hem utilitzat, perquè feim lleis, però després, el Sr. Alorda li ho ha recordat, varem aprovar, i a proposta també del consell insular, una llei de protecció del medi nocturn, bé, ja fa un cert temps, nosaltres voldríem veure què s'aplica, què han fet els ajuntaments, en aquest moment està en tràmit en aquest parlament una llei del renou, que torna a carregar també damunt els ajuntaments unes determinades funcions i activitats per a les quals no estan preparats i, ja ho discutirem en aquesta llei, creim que no hi ha l'aportació, avui hem parlat en relació amb les depuradores sobre els problemes de separació d'aigües pluvials i residuals, i volem que els ajuntaments carreguin i també perquè això és una competència seva, evidentment, clar, però no hem d'oblidar que determinades institucions han tengut unes grans millores de finançament i les altres no i, per tant, hi ha d'haver una participació de tots en això.

Jo crec que aquesta llei és una base sobre la qual és possible edificar alguna cosa, però nosaltres tenim no una excessiva fe que d'aquesta llei se'n puguin derivar veritablement unes actuacions de les quals el paisatge es beneficiï, perquè amb menys legislació, amb aquella que ja tenim, amb l'aplicació fins al final de la LEN, amb l'aplicació de la Llei d'avaluació d'impactes ambientals, podríem haver aturat determinades actuacions que han estat gravoses per al nostre paisatge, per al nostre medi ambient, jo crec que medi ambient i paisatge són difícils de separar, a pesar que vostè veig que ho separa clarament, jo crec que no, crec que el paisatge és una part important del medi ambient, de fet és una cosa que ens envolta, i creim que no hauria estat tan necessari fer una llei com aplicar d'una manera eficient i eficaç les legislacions que ja aquest parlament ha aprovat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Puche.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, después de la mañana tan ajetreada y tan larga que hemos tenido aquí, creo que pocas cosas más hay que añadir, sobre todo si tenemos en cuenta la intervención, para mí bastante brillante, que ha hecho el conseller de Medio Ambiente respecto de la toma en consideración de esta proposición.

Sí me gustaría incidir en algunos términos que creo que habría que considerar y tener muy presentes a la hora del desarrollo y a la hora del estudio de la ley de paisaje. En primer lugar, hay que tener muy en cuenta esta ley cómo se puede ligar al marco normativo actualmente vigente, hay leyes de ámbito superior que pueden tener algún problema con esta ley, y esto habría que tenerlo muy presente. Además, para nosotros tiene mucha importancia el período de participación ciudadana en el

cual la ley esté expuesta, porque consideramos que todos los sectores que estarán afectados por esta ley, los colegios profesionales, las administraciones municipales, las asociaciones ecologistas, en fin, los agentes sociales, todos en definitiva, creemos que deben participar activamente con sus propuestas para mejorar dentro de lo posible la ley.

Debo decir, por otro lado, que evidentemente el Grupo Parlamentario Popular enmendará, como es lógico, algunos de los artículos cuando se estudien en profundidad y, vuelvo a insistir, los ayuntamientos, en el caso concreto de la participación ciudadana, consideramos que deberían de tener un papel relevante en esta materia, porque hay que pensar que con esta ley se crea un catálogo de paisaje, se hacen incluso convenios de paisaje, se crea una comisión de paisaje para evaluar los estudios de incidencia paisajística y todos estos aspectos, bajo nuestro punto de vista, son bastante delicados. Es decir, es muy conveniente que los ayuntamientos participen activamente en la confección de esta ley y, por supuesto, que se les tenga en cuenta a la hora de legislar.

Por otro lado decir también que hay que evitar la posible duplicidad de tramitaciones que pueda haber en temas de estudio de impacto ambiental que la Conselleria de Medio Ambiente ya actualmente realiza, por tanto, creemos que son temas que hay que considerar en profundidad y hay que evitar esta duplicidad de tramitaciones.

Nosotros, en definitiva, apoyamos la toma en consideración de la proposición de ley en materia de paisaje porque, en general, compartimos las finalidades básicas que se persiguen con esta ley. Pero, vuelvo a insistir, en el período de enmiendas lógicamente aportaremos nuestro granito de arena porque consideramos que todas las leyes, sobre todo ésta, que afecta de una manera muy especial a los ciudadanos, tienen aspectos mejorables y, sobre todo y para nosotros muy importante, que haya un consenso amplio de la cámara porque leyes de esta naturaleza, porque por ejemplo el caso de la LEN, consideramos que deben tener el máximo respaldo de la cámara, creemos que no sería suficiente una mayoría simple, sino que lo lógico y natural sería que fuese la mayoría total y absoluta de la cámara la que apoyara esta ley.

Por tanto, estamos en un período en el que se trata de enmendar la plana y subsanar las cosas que sean fácilmente subsanables y, por lo demás, ya digo que en principio en Partido Popular apoya la toma en consideración de esta proposición de ley.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Puche.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, podem passar a votació. Passam a votació.

44 vots a favor, cap vot en contra i 7 abstencions.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió, i els record que queda desconvocada la Comissió d'Assumptes Institucionals i ja se'n farà una nova convocatòria.

Bones tardes.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS